Έτος Θ'

Τεῦχος 197ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Οἱ 50 νέοι Ὑπαστυνόμοι ὀλίγον πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας των ὡς ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23. ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 197ον

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'
κ. **ΘΩΜΑ ΝΟΥΣΙΑ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

4. Στρατολογία, ἐκπαίδευσις ὅροι ὑπηρεσίας.

***

4. Στρατολογία, ἐκπαίδευσις, ὅροι ὑπηρεσίας.

Κάθε Ἀστυνομικὴ Ἀρχή, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ συγκροτήσῃ ἐπαρκὲς Ἀστυνομικὸν Σῶμα διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν τῆς ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν της περιφερείας. Διὰ τὴν συγκρότησιν παρομοίου Σώματος ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας. Ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Σῶμα δύναται νὰ στρατολογήσῃ τόσον προσωπικὸν ὅσον χρειάζεται διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς δυνάμεώς του. Ἐὰν χρειασθῇ νὰ αὐξήσῃ τὴν δύναμίν του, δέον νὰ ζητήσῃ πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1958, εἰς ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Οὐαλίας, ὑπηρέτουν 70.325 ἀστυνομικοὶ καὶ εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα τῆς Σκωτίας 8.168 ἀστυνομικοί. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους περιλαμβάνονται 2.076 γυναῖκες—ἀστυνομικοὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλίαν καὶ 235 διὰ τὴν Σκωτίαν. Εἰς τὴν δύναμιν τῶν 70.325 ἀστυνομικῶν, ὑπολογίζεται καὶ ἡ ἐξ 20.000 ἀστυνομικὴ δύναμις τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας.

Στρατολογία.

Οἱ Ἀστυνομικοὶ κανονισμοὶ προβλέπουν ὅτι, οἱ ὑποψήφιοι πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἄνδρες, δέον νὰ ἔχουν ἡλικίαν μεταξὺ 19 καὶ 30 ἐτῶν, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι διὰ τέως ἀστυφύλακας ἡλικίας ἄνω τῶν 30 ἐτῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπαναδιορισθοῦν εἰς τὰ Σώματα ἐξ ὧν ἀπελύθησαν. Εἴς τινα Ἀστυνομικὰ Σώματα τὸ κατώτερον ὅριον ἡλικίας εἶναι 20 ἢ 21 καὶ τὸ ἀνώτερον ποικίλλει μεταξὺ 25 καὶ 30 ἐτῶν. Τὸ μικρότερον ὅριον ἡλικίας διὰ τὰς γυναῖκας εἶναι 20 ἔτη. Οἱ ὑποψήφιοι πρέπει νὰ εἶναι καλοῦ χαρακτῆρος καὶ καταλλήλου φυσικῆς διαπλάσεως. Τῆς κατατάξεως προηγεῖται πάντοτε ὑγειονομικὴ ἐξέτασις, δι' ὅλα τ' Ἀστυνομικὰ Σώματα. Ἐκτὸς τούτων ἀπαιτοῦνται καὶ ὡρισμέναι βασικαὶ γραμματικαὶ γνώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὀλιγώτεραι τῶν μέσων γνώσεων τὰς ὁποίας ἔχει ἕνας 15ετὴς νέος, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται τοῦ Σχολείου. Οἱ ὑποψήφιοι πρὸς κατάταξιν ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις εἰς τὴν ἀριθμητικήν, ἀγγλικὴν ἔκθεσιν καὶ γενικὰς γνώσεις. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐγγράφων δικαιολογητικῶν, καλοῦνται νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ καταταγοῦν, ἢ εἰς ἄλλον ἀνώτερον ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος τοὺς ὑποβάλλει διαφόρους προσωπικὰς ἐρωτήσεις. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, μετὰ τὴν ἐν λόγῳ συνέντευξιν μετὰ

τοῦ ἀρχηγοῦ, θὰ γίνουν δεκτοί, δίδουν τὸν νενομισμένον ὅρκον καὶ δέον νὰ ὑπηρετήσουν ἐπὶ διετίαν ὡς δόκιμοι, προκειμένου νὰ διορισθοῦν, ὡς μόνιμοι ἀστυφύλακες.

Ἐκπαίδευσις.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Βρεταννῶν ἀστυνομικῶν διακρίνεται εἰς τρεῖς γενικὰς κατηγορίας:

α) Εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δοκίμων ἀστυφυλάκων, ἡ ὁποία καλύπτει τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου ἀστυφύλακος.

β) Εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν εἰδικοτήτων, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλονται οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες—ἀστυφύλακες, ἐφ' ὅσον ἐπέδειξαν εἰδικὰ προσόντα, προκειμένου ἐν συνεχείᾳ νὰ πλαισιώσουν τὰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας.

γ) Εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν διὰ τοὺς δοκίμους Ὑπαστυνόμους καὶ ἄλλους ἀνωτέρους ἀξιωματικούς.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν δοκίμων ἀστυφυλάκων, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλίαν, περιλαμβάνει τρίμηνον βασικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς ἓν ἐκ τῶν δέκα Μονίμων Κέντρων Ἀστυνομικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Ἀστυνομικὰς Σχολὰς) τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν εἰς ὅλην τὴν χώραν. Τὰ δύο ἐκ τῶν Κέντρων αὐτῶν ἐξυπηρετοῦν τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὰ ἄλλα ὀκτὼ τὰ ἐπαρχιακὰ Σώματα τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας. Μόνον δύο ἐκ τῶν ἐν λόγῳ Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως δέχονται γυναῖκας πρὸς ἐκπαίδευσιν, εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται καὶ γυναῖκες—ἐκπαιδευταί. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ διοίκησιν τῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως, ἐλέγχει ταῦτα δι' ἐπιτροπῶν τὰς ὁποίας ἀποτελοῦν ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνδιαφερομένων Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τῆς περιφερείας. Ἕκαστον Κέντρον τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, διαθέτοντος εὐρεῖαν πεῖραν. Ὡς ἐκπαιδευταὶ χρησιμοποιοῦνται Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες, προτεινόμενοι ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων τῆς περιφερείας τοῦ Κέντρου.

Σκοπὸς τῆς βασικῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι αἱ στοιχειώδεις γνώσεις τῆς Νομοθεσίας καὶ τῶν Κανονισμῶν, ὡς καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν δοκίμων ἀστυφυλάκων, κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν των καθηκόντων. Τὰ μαθήματα καὶ αἱ διαλέξεις συμπληροῦνται διὰ πρακτικῆς ἐξασκήσεως, ἡ ὁποία γίνεται κατὰ τὸν πλέον ρεαλιστικὸν τρόπον, χρησιμοποιουμένων πρὸς τοῦτο, ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, αὐτοκινήτων, ἐκπαιδευτῶν ἢ ἐκπαιδευομένων δοκίμων ἀστυφυλάκων, οἱ ὁποῖοι παίζουν τὸν ρόλον ἐγκληματιῶν ἢ ἄλλων πολιτῶν. Πρὸς τούτοις, γίνονται μαθήματα σωματικῆς ἀγωγῆς, ἀεραμύνης, κολυμβήσεως, διασώσεως, αὐτοαμύνης καὶ πρώτων βοηθειῶν καὶ παρέχονται δυνατότητες διὰ παίγνια καὶ ἀθλήσεις.

Τὴν τρίμηνον βασικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δοκίμων ἀστυφυλάκων ἀκολουθοῦν δύο ἄλλαι ἐκπαιδευτικαὶ περίοδοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία εἶναι γνωστὴ ὡς ἐνδιάμεσος καὶ ἡ ἑτέρα ὡς τελικὴ περίοδος ἐκπαιδεύσεως καὶ δοκιμασίας. Ἑκάστη ἐξ αὐτῶν συντελεῖται εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς, ἢ προκειμένου περὶ τῶν μεγάλων Σωμάτων, εἰς τὴν ἕδραν αὐτῶν, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν Ἀρχηγῶν αὐτῶν. Πρὸς τούτοις, εἰς ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Σῶμα τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας, ἔχει ὁρισθῇ ἕνας ἀξιωματικὸς ὡς ἐκπαιδευτής, ὅστις ἔχει ὡς ἀποστολὴν νὰ παρακολουθῇ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν ἐν γένει πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν νέων ἀστυφυλάκων, οἵτινες ἔχουν τοποθετηθῇ εἰς διάφορα Ἀστυνομικὰ Τμήματα.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀστυνομικῶν δι' εἰδικὰ καθήκοντα (εἰδικὰς ὑπηρεσίας) συντελεῖται κατὰ διαφόρους τρόπους. Κατὰ γενικὸν κανόνα, ὁ Ἀρχηγὸς ἑκάστου μεγάλου Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὀργανώνει μίαν σειρὰν εἰδικῶν μαθημάτων, βοηθούμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων γειτονικῶν Τμημάτων. Εἰς Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλίαν, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προορίζονται διὰ τὰ Τμήματα Ἀσφαλείας, ἐκπαιδεύονται εἰς τέσσαρα Σχολεῖα εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὰ εἰδικὰ αὐτὰ Σχολεῖα

διαρκεῖ ἀπὸ δέκα ἕως δώδεκα ἑβδομάδας καὶ περιλαμβάνει μαθήματα Ἐγκληματολογίας, Ποινικῆς Νομοθεσίας, Ποινικῆς Δικονομίας, Πρακτικῆς Διδασκαλίας καὶ ἐν γένει τρόπους παρακολουθήσεως καὶ ἐξερευνήσεως τοῦ ἐγκλήματος. Ἐκτὸς τῆς εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀστυφυλάκων, γίνεται βελτιωμένη κάπως εἰδικὴ ἐκπαίδευσις εἰς ὑπαξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ τοποθετηθοῦν εἰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας.

Εἰς ἄλλας ἐκπαιδευτικὰς περιόδους γίνονται μαθήματα ὁδηγήσεως αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν, ἱππασίας καὶ περιποιήσεως τῶν ἵππων, φωτογραφίσεως, ταξινομήσεως δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ἐπικοινωνιῶν (περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀσυρμάτου ἐπικοινωνίας) ὡς καὶ ἄλλαι σειραὶ εἰδικῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα ὀργανώνουν οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων, εἰς τὰ τοπικὰ Σχολεῖα, πρὸς ἀντιμετώπισιν εἰδικῶν ἀναγκῶν. Τὰ εἰδικὰ αὐτὰ μαθήματα, δύνανται νὰ τὰ παρακολουθήσουν μέλη ὑπερποντίων Ἀστυνομικῶν Σωμάτων, ὡς καὶ μέλη εἰδικῶν Σωμάτων.

Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις συντελεῖται εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κολλέγιον εἰς Ράϋτον-ον-Ντασμόρ καὶ εἰς Χάρτλεϋ Οὐίντλεϋ, εἰς Χαμπσάϊρ, διὰ τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας. Τὰ μαθήματα ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθήσουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐπιλεγῆ πρὸς προαγωγὴν εἰς μέσους καὶ ἀνωτέρους βαθμούς. Τὸ Ἀστυνομικὸν Κολλέγιον διοικεῖται ὑπὸ ἑνὸς συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, διαφόρων βαθμῶν, Πρόεδρος τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ μόνιμος Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὸ διοικητικὸν τοῦτο συμβούλιον, βοηθεῖται ἀπὸ μίαν συμβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην κυρίως ἐξ Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν καὶ τῆς ὁποίας προεδρεύει ἕνας Ἀστυνομικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος.

Εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Κολλέγιον, διδάσκονται μαθήματα εἰς δύο περιόδους. Τὰ μαθήματα τῆς μιᾶς σειρᾶς (περιόδου) παρακολουθοῦν Ἀρχιφύλακες, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ προαχθοῦν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου, τῆς δὲ ἄλλης, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἀνωτέρα, παρακολουθοῦν Ὑπαστυνόμοι Β' καὶ Α'. Εἰς ἄλλας βραχείας περιόδους παρακολουθοῦν μαθήματα Ἀστυνόμοι Β' καὶ Α'. Οἱ Ἀξιωματικοὶ οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα αὐτὰ ὁρίζονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν. Οὗτοι προέρχονται ἀπ' ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας καὶ τοιαῦτα ἄλλων χωρῶν τῆς Κοινοπολιτείας, καθ' ὅσον εἷς ἐκ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῶν μαθημάτων αὐτῶν εἶναι νὰ παρασχεθῇ ἡ εὐκαιρία ἐλευθέρας ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων μεταξὺ Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων τῆς Κοινοπολιτείας. Τὰ μαθήματα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Κολλεγίου δύνανται νὰ παρακολουθήσουν καὶ ἀστυνομικοὶ ξένων χωρῶν ὡς ἐπισκέπται.

Σκοπὸς τῶν μαθημάτων αὐτῶν εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν ἐκπαιδευομένων κατανόησις τῆς εὐρυτέρας ἀποστολῆς τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ τρόπος προσαρμογῆς αὐτῆς εἰς τὸ κοινωνικὸν καὶ διοικητικὸν πρότυπον ἑκάστης χώρας. Εἰς τὸ Κολλέγιον γίνονται διαλέξεις ἀφορῶσαι τὴν ἡγεσίαν, τὴν διοίκησιν, τὸ ἀστικὸν δίκαιον καὶ ἄλλα θέματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Πρὸς τούτοις, γίνονται ἐπιδείξεις ἀναζητήσεων καὶ ἄλλαι πρακτικαὶ ἀσκήσεις, ὡς καὶ συζητήσεις ἐπὶ διαφόρων ἀστυνομικῶν προβλημάτων, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται μεταξὺ ὁμάδων ἐκπαιδευομένων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Κολλεγίου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἐκ πεπειραμένων Ἀστυνόμων καὶ Ὑπαστυνόμων, οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας.

Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν Σκωτίαν.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Ἀστυνομικῶν τῆς Σκωτίας διεξάγεται εἰς τὰ ἴδια περίπου πλαίσια ὅπως καὶ ἡ τοιαύτη τῶν Ἀστυνομικῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας. Οἱ δόκιμοι ἀστυφύλακες παρακολουθοῦν μαθήματα ἐπὶ τρίμηνον εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Κολλεγίου τῆς Σκωτίας. Κάθε ἓξ ἑβδομάδας, ἀρχίζουν μαθήματα νέας περιόδου. Τὰ μαθήματα ἑκάστης σειρᾶς παρακολουθοῦν 60 ἕως 80

δόκιμοι ἀστυφύλακες διηρημένοι εἰς τρεῖς τάξεις, ἔχοντες ἕνα ἀνώτερον ἐκπαιδευτὴν καὶ πέντε ἄλλους ἐκπαιδευτὰς δι' ἑκάστην σειράν, ὡς καὶ ἕνα εἰδικὸν ἐκπαιδευτὴν γυμναστικῆς καὶ κολυμβήσεως. Τὰ βιβλία τῶν μαθημάτων τῶν δοκίμων ἀστυφυλάκων τῆς Σκωτίας, ὁμοιάζουν πολὺ μὲ ἐκεῖνα τῶν μαθημάτων βασικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὁποῖα διδάσκονται εἰς τὰς Σχολὰς βασικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας, πλὴν ὅμως τὰ μαθήματα διὰ τοὺς Σκώτους ἀστυφύλακας λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονὸς ὅτι μερικοὶ ἐκ τῶν σπουδαστῶν ἔχουν ἤδη ἀποκτήσει ἀστυνομικὴν πεῖραν. Μετὰ τὴν βασικὴν ἐκπαίδευσιν, οἱ δόκιμοι ἀστυφύλακες συνεχίζουν τὴν πρακτικὴν αὐτῶν ἐξάσκησιν εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα ὑπὸ τῶν ὁποίων ἔχουν ἐπιλεγῆ καὶ μετὰ πάροδον 12 περίπου μηνῶν ἐπανέρχονται εἰς τὸ Κολλέγιον διὰ σύντομον ἐπανάληψιν τῶν μαθημάτων. Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις τῶν Ἀστυνομικῶν τῆς Σκωτίας συντελεῖται εἰς τὸ δεύτερον (ἀνώτερον) τμῆμα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Κολλεγίου Σκωτίας. Τοῦ Κολλεγίου τούτου προΐσταται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν Σκωτίαν, ὁ ὁποῖος ἔχει διορίσει ἕνα Συμβούλιον τὸ ὁποῖον τὸν βοηθεῖ εἰς τὰ τῆς διοικήσεως. Καὶ εἰς τὸ Κολλέγιον τῆς Σκωτίας γίνονται δεκτοὶ σπουδασταὶ ἐκ διαφόρων χωρῶν τῆς Κοινοπολιτείας.

Μαθηταὶ ἀστυφύλακες.

Τὰ πλεῖστα τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας στρατολογοῦν νέους 16 περίπου ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπεθύμουν ἐνδεχομένως νὰ καταταγοῦν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν κατάλληλον φυσικὴν διάπλασιν καὶ ἄλλα προσόντα.

Οἱ αἰτούμενοι κατάταξιν δέον νὰ πλησιάζουν τὸ ὕψος τῶν κανονικῶν ἀστυφυλάκων καὶ νὰ ὑπάρχῃ πιθανότης αὐξήσεως τούτου. Ἡ μικροτέρα ἡλικία τὴν ὁποίαν δυνατὸν νὰ ἔχουν οὗτοι εἶναι τὰ 15 ἔτη. Οἱ μαθηταὶ ἀστυφύλακες δέον νὰ ἔχουν ἐπαρκεῖς γραμματικὰς γνώσεις καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου μερικὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα τοὺς ὑποβάλλουν εἰς γραπτὰς ἐξετάσεις. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1958, ὑπηρέτουν εἰς τὰ διάφορα Ἀστυνομικὰ Σώματα 2.100 μαθηταὶ ἀστυφύλακες.

Οἱ μαθηταὶ ἀστυφύλακες ἐκπαιδεύονται ἐπὶ μίαν ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας διδάσκονται τὰ γενικὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα, κυρίως εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Πρὸς τούτοις, λαμβάνουν μαθήματα αὐτοπροστασίας, πρώτων βοηθειῶν, κολυμβήσεως, διασώσεως καὶ ὑφίστανται σωματικὴν ἄσκησιν. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, ἀποσπῶνται εἰς τὰ Ἐπιτελεῖα των Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων καὶ Ὑποδιευθύνσεων, ὅπου χρησιμοποιοῦνται ὡς γραφεῖς καὶ ἀγγελιαφόροι, προκειμένου νὰ ἀποκτήσουν γενικὰς γνώσεις τῆς ἀστυνομικῆς ἐργασίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου αὐτῆς, ἐνθαρρύνονται εἰς τὴν ἐκμάθησιν στενογραφίας καὶ γραφομηχανῆς καὶ εἰς τὴν συνέχισιν τῆς γενικῆς των ἐκπαιδεύσεως. Οὗτοι ἐνθαρρύνονται ἐπίσης νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς διαφόρους ἀθλοπαιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα προκειμένου νὰ διατηρήσουν ὑψηλὸν ἐπίπεδον σωματικῆς ἱκανότητος. Οἱ μαθηταὶ ἀστυφύλακες δύνανται νὰ γίνουν κανονικοὶ ἀστυφύλακες ὅταν φθάσουν εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν.

Ἡ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία στρατολογεῖ μαθητὰς Ἀστυφύλακας ἡλικίας περίπου 18 ἐτῶν. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς σχετικῆς βραχείας περιόδου ὑπηρεσίας των ὡς μαθητῶν ἀστυφυλάκων, πρὶν ἀκόμη ἐπιλεγοῦν διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὡς κανονικοὶ ἀστυφύλακες, οὗτοι ὑφίστανται τὴν πλήρη βασικὴν ἐκπαίδευσιν τὴν ὁποίαν ὑφίστανται καὶ οἱ κανονικοὶ ἀστυφύλακες κατὰ τὴν κατάταξίν των εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἐννέα Ἀστυνομικὰ Σώματα ἔχουν προσλάβει ὀλίγας μαθητρίας ἀστυφύλακας, ἡλικίας 17 περίπου ἐτῶν, αἱ ὁποῖαι γίνονται κανονικαὶ γυναῖκες ἀστυφύλακες ὅταν φθάσουν εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν.

Αἱ νέαι αὐταὶ ἐκπαιδεύονται ὅπως καὶ οἱ νέοι μαθηταὶ ἀστυφύλακες καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰ αὐτὰ καθήκοντα.

(Συνεχίζεται)

Η ΔΟΛΙΟΦΘΟΡΑ (ΣΑΜΠΟΤΑΖ) ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Γενικά.
2. Ἐκπαίδευσις δολιοφθορέων κατὰ εἰδικότητας.
3. Τεχνικοὶ γιὰ τὴν κατασκευὴ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων.
4. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) ξηρᾶς μὲ ἐκρηκτικὰ μέσα.
5. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) ναυτικοῦ μὲ ἐκρηκτικὰ μέσα.
6. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) ἀέρος μὲ ἐκρηκτικὰ ἢ ἄλλα μέσα.

*
* *

1. Γενικά.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ δολιοφθορεὶς πάσης φύσεως (σαμποτάζ), οἱ δολοφονίες ὑψηλῶν προσωπικοτήτων, ἢ ἄλλων ἀτόμων ποὺ δύσκολα ἀντικαθίστανται, ἀκόμα καὶ οἱ ὁμαδικοὶ φόνοι ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ καὶ γενικὰ κάθε τρομοκρατικὴ πράξη, ἀποτελοῦν ἐξαιρετικῶς δυναμικὰ μέσα ψυχολογικοῦ πολέμου.

Τὸ αἰφνιδιαστικὸ στοιχεῖο τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν, ἡ προσβολὴ σχεδὸν πάντοτε μὲ ἐπιτυχία ζωτικῶν στόχων, τὰ συνήθως ἄμεσα τρομακτικὰ καὶ ἐμφανῆ ἀποτελέσματα καὶ ἡ κατάπληξη τέλος ποὺ προκαλεῖται ἐπιδροῦν κατὰ τρόπο ἔντονο καὶ ἀποφασιστικὸ στὸ ἠθικὸ τοῦ λαοῦ ἢ τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἀντιπάλου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου στρέφονται οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές.

Πρέπει ὅμως νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ δυναμικὲς αὐτὲς ἐνέργειες, εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνωνται ὕστερα ἀπὸ προσεκτικὴ μελέτη τοῦ στόχου, δηλαδὴ τοῦ λαοῦ ἢ τῶν στρατιωτῶν κατὰ τῶν ὁποίων στρέφονται, τῆς ψυχολογίας αὐτῶν καὶ τῶν ἐνδεχομένων εὐνοϊκῶν ἀντιδράσεων. Γιατί, ἐὰν δὲν γίνουν καλοὶ ὑπολογισμοί, εἶναι πολὺ πιθανὸν ἀντὶ νὰ προκληθῇ κατάπτωση τοῦ ἠθικοῦ τοῦ λαοῦ ἢ τοῦ στρατοῦ, νὰ συμβῇ τὸ ἀντίθετο, νὰ προκληθῇ δηλαδὴ ἔξαρση τῶν αἰσθημάτων ἀντιστάσεως, ποὺ μπορεῖ νὰ φτάσῃ τὶς σφαῖρες τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς αὐτοθυσίας.

Ὁ τορπιλισμὸς π.χ. τοῦ ἀντιτορπιλικοῦ μας «ΕΛΛΗ» ἀπὸ ὑποβρύχιο τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς Παναγίας τῆς Τήνου, στὶς 15 Αὐγούστου τοῦ 1939, ἀντὶ νὰ προκαλέσῃ κατάπτωση τοῦ ἠθικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, προεκάλεσε τὸ ἀντίθετο, ἤτοι τὴν ἔνταση τοῦ πνεύματος τῆς ἀντιστάσεως κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ δολοφονία ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς 42 ἀόπλων ἀστυφυλάκων στὸ Σουληνάρι τῶν Καλαβρύτων τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα κατὰ τὸ ἔτος 1944, ἀντὶ νὰ συντελέσῃ στὴν κατάπτωση τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀστυνομικῶν, ἀπεναντίας προκάλεσε τὴν ἀγανάκτηση αὐτῶν καὶ τὴν ἀπόφαση ν' ἀγωνισθοῦν σκληρὰ καὶ μέχρι θανάτου γιὰ τὴν προάσπιση τῆς ἐθνικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἀτομικῆς ἐλευθερίας. Τοῦτο μάλιστα τὸ ἀντελήφθησαν οἱ ἴδιοι οἱ κομμουνισταὶ καὶ γι' αὐτὸ διέδωσαν τότε ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ δὲν ἐδολοφονήθησαν, ἀλλὰ προσεχώρησαν στὶς συμμορίες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὅτι, δῆθεν, ἐμάχοντο μαζί τους, κατὰ τοῦ κατακτητοῦ.

Ἡ δολοφονία τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδᾶ κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Μ. Σαββάτου τοῦ 1948 ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ ὀργάνωση τῆς στενῆς μαζικῆς αὐτοάμυνας ἀντὶ νὰ προκαλέσῃ φόβο καὶ πτώση τοῦ ἠθικοῦ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ὀργάνων τῆς ἀσφαλείας, ἀπεναντίας προκάλεσε ἄμεσο γενικὴ καὶ ἐντονωτάτη ἀντίδραση σὲ τρόπον ὥστε ν' ἀποκαλυφθοῦν οἱ αὐτουργοὶ τῆς δολοφονίας, νὰ συλληφθοῦν, νὰ καταδικασθοῦν σέ θάνατο καὶ νὰ ἐκτελεσθοῦν. Ἐπὶ πλέον δὲ νὰ ἐκτελεσθοῦν τὴν ἐπομένην τῆς δολοφονίας 125 καταδικασμένοι μὲ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου. Καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ οἱ κομμουνισταὶ κατ' ἀρχὰς ἀπεπει-

ράθησαν ν' ἀποδώσουν τὴν δολοφονία σὲ δῆθεν δυσαρεστημένους πολίτες, λόγῳ τοῦ νόμου περὶ ἐνοικιοστασίου ποὺ εἶχε τότε δημοσιευθῆ.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ κομμουνισταί, σύμφωνα ἄλλως τε καὶ μὲ τὶς διδασκαλίες ποὺ γίνονται στὰ πανεπιστήμιά τους πρὸς τοὺς εἰδικὰ ἐκπαιδευομένους γιὰ τὴ δολοφονία ὑψηλῶν προσώπων, φροντίζουν ν' ἀποφεύγουν τὴν δολοφονία προσώπων ποὺ εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀγαπητὰ στὸ λαό, ἀλλὰ ἐπιλέγουν ἐκεῖνα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν πληροφορίες ὅτι οἱ μᾶζες, ὁ λαός, θ' ἀδιαφορήσῃ ἢ ἴσως θὰ ἐπικροτήσῃ τὴν πράξη λόγῳ τῆς ἀντιπαθείας, τὴν ὁποία εἶχαν δημιουργήσει στὴν κοινωνία τὰ θύματα.

Στὸ σημεῖο αὐτό, πρέπει νὰ ἐπεξηγήσουμε ὅτι οἱ δολιοφθορές, οἱ δολοφονίες καὶ οἱ τρομοκρατικὲς πράξεις, ὀργανώνονται, κατευθύνονται καὶ ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὶς μυστικὲς ὑπηρεσίες ψυχολογικοῦ πολέμου, εἴτε κρατῶν, εἴτε κομμάτων, εἴτε ὀργανώσεων, εἴτε ἄλλων ὁμάδων ἀτόμων, ποὺ ἐπιδιώκουν ὡρισμένους σκοπούς. Πάντως ὅλες αὐτὲς οἱ μυστικὲς ὑπηρεσίες τῶν κρατικῶν ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν παρακολουθοῦνται καὶ ἐλέγχονται ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ἡγέτες γιὰ τὴ διαχείριση τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου. Ἐν προκειμένῳ διευκρινίζουμε ὅτι ὡρισμένες δολιοφθορὲς ἐμπλέκονται στὰ ὅρια τῆς κατασκοπείας καὶ τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ δολιοφθορὰ ἔχῃ σκοπὸ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον νὰ προκαλέσῃ ὑλικὴ φθορὰ στὸν ἀντίπαλο, ἀνήκει στὴν κατασκοπεία, ἂν ὅμως ἔχῃ σκοπὸ νὰ προκαλέσῃ πτώση τοῦ ἠθικοῦ τοῦ λαοῦ ἢ τοῦ στρατοῦ ἀνήκει στὸν ψυχολογικὸ πόλεμο.

2. Ἐκπαίδευσις δολιοφθορέων κατὰ εἰδικότητας.

Οἱ δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) χρησιμοποιοῦνται κυρίως ἀπὸ τὰ δίκτυα κατασκοπείας ἢ ἀντικατασκοπείας τῶν διαφόρων ἀντιπάλων κρατῶν, τὰ ὁποῖα συγκροτοῦν εἰδικὲς ὁμάδες δολιοφθορέων. Οἱ δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) αὐτοὶ ἐκπαιδεύονται σὲ εἰδικὰ τμήματα σχολῶν βασικῆς ἐκπαιδεύσεως πρακτόρων κατασκοπείας ἢ σὲ εἰδικὲς σχολὲς κατὰ εἰδικότητες, ὡς ἑξῆς :

α) Τεχνικοὶ γιὰ τὴν κατασκευὴ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων.
β) Δολιοφθορεῖς ξηρᾶς μὲ ἐκρηκτικὰ μέσα.
γ) Διολιοφθορεῖς ναυτικοῦ μὲ ἐκρηκτικὰ μέσα.
δ) Δολιοφθορεῖς ἀέρος μὲ ἐκρηκτικὰ ἢ ἄλλα μέσα.
ε) Δολιοφθορεῖς ἐλεύθεροι σκοπευταί.
στ) Δολιοφθορεῖς δολοφόνοι ὑψηλῶν προσώπων καὶ ἄλλων ἀτόμων.
ζ) Χημικοβιολογικοὶ δολιοφθορεῖς.
η) Εἰδικοὶ σαμποτὲρ, ὀργανωταὶ ταραχῶν.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξετάσουμε κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς εἰδικότητες αὐτὲς χωριστά.

3. Τεχνικοὶ γιὰ τὴν κατασκευὴ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων.

Γιὰ τὶς δολιοφθορὲς, ὅπως εἶναι γνωστό, συνήθως χρησιμοποιοῦνται τεχνικὰ μέσα πολὺ ἐπικίνδυνα ὅπως εἶναι τὰ ἐκρηκτικὰ μηχανήματα, δηλαδὴ νάρκες, ὡρολογιακὲς βόμβες, παγιδευμένα τηλέφωνα, γραφεῖα κλπ. καὶ ἑπομένως γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν μηχανημάτων αὐτῶν χρειάζονται τεχνικοὶ μὲ εἰδικὲς γνώσεις. Ἀλλὰ καὶ ἁπλοῖ τεχνικοὶ ἢ πολῖτες συχνότατα χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ὀργανώσεις ἢ ὑπηρεσίες, ἰδίως ὅταν πρόκειται νὰ προκαλέσουν δολιοφθορὲς σὲ μηχανήματα ἢ ἄλλα ὄργανα ποὺ βρίσκονται στὸν κύκλο τῆς δραστηριότητός των λόγῳ ἐπαγγέλματος καὶ ἐργασίας ἢ ἄλλης κοινωνικῆς ἐπιλογῆς. Π. χ. ἕνας τεχνίτης σὲ ἐργοστάσιο ἀεροπλάνων ρίχνει στὸ λάδι σκόνη σμύριδος ἢ μικρὰ γρανάζια ἀπὸ ἀτσάλι καὶ προκαλεῖ φθορά, ἢ μαζὶ μὲ τὸ λάδι ρίχνει καὶ νερὸ κλπ.

Εἶναι περιττὸ ν' ἀναφέρουμε ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴ ἐποχὴ ὑπάρχουν ἄφθονα τεχνικὰ μέσα καταστροφῆς, τὰ ὁποῖα μάλιστα δὲν παρουσιάζουν δυσκολία, οὔτε στὸ χειρισμό, τους, οὔτε καὶ στὴ μεταφορά τους.

Πάντως τὰ περισσότερα ἐκρηκτικὰ μηχανήματα ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ σαμποτάζ ἔχουν ὡς βάση τὶς νάρκες, μποροῦν ὅμως νὰ λειτουργήσουν κατὰ πολλοὺς καὶ διάφορους τρόπους, ἤτοι διὰ προσκρούσεως, διὰ μαγνητικῆς ἐπιδράσεως, διὰ κραδασμῶν, δι' ἠχητικῶν κυμάτων, δι' αὐτομάτου ἐνεργείας προκαθωρισμένου χρόνου ὁπλίσεως (ὡρολογιακῆς βόμβας), διὰ ραδιοτηλεπικοινωνιακῆς ἐνεργείας, δ' ἀφῆς, ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας κλπ.

Ἡ ἐκπαίδευση λοιπὸν τῶν τεχνικῶν γιὰ τὴν κατασκευὴ ὅλων αὐτῶν τῶν ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων γίνεται σὲ εἰδικὲς σχολὲς ἐφωδιασμένες μὲ σύγχρονα ἐργαστήρια. Οἱ τεχνικοὶ αὐτοὶ εἶναι εὐφυερετικώτατοι καὶ μποροῦν ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ὅπου θὰ γίνῃ τὸ σαμποτάζ, νὰ προσαρμόζουν τὸ εἶδος τοῦ ἐκρηκτικοῦ μηχανήματος.

Οἱ τεχνικοὶ αὐτοὶ κατασκευασταὶ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων διασκορπίζονται ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίες κατασκοπείας κάθε χώρας στὰ ἀντίστοιχα κλιμάκια ποὺ ἔχουν στὶς ἀντίπαλες χῶρες, γιὰ νὰ μποροῦν να κατασκευάζουν καὶ ἐφοδιάζουν τοὺς δολιοφθορεῖς μὲ ἐκρηκτικὰ μηχανήματα, στὸ μέρος ὅπου βρίσκονται, γιατὶ πολλὲς φορὲς εἶναι δύσκολη ἡ μεταφορὰ τέτοιων μηχανημάτων ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ὑπηρεσία κατασκοπείας.

Ὁ Χάνς Ρῆγκλερ στὸ βιβλίο του «κατάσκοποι στὴν Ἑλλάδα» ἀναφέρει ὅτι ἡ γερμανικὴ ὑπηρεσία κατασκοπείας, εἶχεν ἱδρύσει στὴν Ἑλλάδα σχολὴ ἐκπαιδεύσεως τεχνιτῶν σαμποτέρ. Ἐπίσης σὲ μιὰ ἔπαυλι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τὴν ὁποία εἶχε νοικιάσει ἦσαν ἐγκαταστημένα μυστικὰ συνεργεῖα πλαστῶν ταυτοτήτων, διαβατηρίων καὶ μέσων σαμποτάζ, ὅπου Γερμανοὶ τεχνικοὶ κατασκεύαζαν ὡρολογιακὲς βόμβες.

4. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) ξηρᾶς μὲ ἐκρηκτικὰ μέσα.

Οἱ δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) ποὺ ἀναπτύσσουν δράση στὴν ξηρὰ ἐκπαιδεύονται εἰδικὰ γιὰ ὅλες τὶς περιπτώσεις δολιοφθορῶν ποὺ μποροῦν νὰ ὀργανωθοῦν σὲ ἔργα, οἰκήματα καὶ ἄλλους ζωτικοὺς χώρους ποὺ βρίσκονται στὴν ξηρά. Ἔτσι ἐκπαιδεύονται πῶς μποροῦν νὰ προκαλέσουν τὴν ἐκτροχίαση μιᾶς ἁμαξοστοιχίας, πῶς μποροῦν νὰ προκαλέσουν πυρκαϊὰ σὲ μιὰ ἀποθήκη πυρομαχικῶν, πῶς μποροῦν νὰ ἀνατινάξουν μιὰ γέφυρα, πῶς μποροῦν νὰ καταστρέψουν ἕναν ὑδατοφράκτη, πῶς μποροῦν ν' ἀχρηστεύσουν ἕνα σταθμὸ διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἢ πῶς μποροῦν ν' ἀκινητήσουν ἕνα ὑδραυλικὸ ἐργοστάσιο, καταστρέφοντας τὸν ἀγωγὸ του νεροῦ κλπ. Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ σαμποτάζ χρειάζονται εἰδικὲς μηχανικὲς γνώσεις καθὼς καὶ ἐξάσκηση, ὥστε τὰ ἀποτελέσματα νὰ εἶναι ἀσφαλῆ μὲ τὴν πρώτη σχετικὴ ἐνέργεια. Αὐτονόητο ὅτι κατὰ τὴν ἐκπαίδευση τῶν πρακτόρων δολιοφθορέων ἐξακριβώνεται καὶ ἡ ψυχικὴ ἀντοχή, ἡ ἀποφασιστικότητα καὶ τὸ θάρρος τῶν ἐκπαιδευομένων, γιατὶ δὲν ἀρκοῦν οἱ γνώσεις μόνον τῆς ἐκτελέσεως μιᾶς ὡρισμένης δολιοφθορᾶς, ἀπαιτοῦνται καὶ ἄλλα προσωπικὰ προσόντα τῶν ἐκτελεστῶν καὶ πρὸ παντὸς ἀπαιτεῖται τὸ στοιχεῖο τῆς ἀθόρυβης προπαρασκευῆς μὲ σύνεση καὶ τὸ στοιχεῖο τοῦ αἰφνιδιασμοῦ, ποὺ περικλείει ἀρκετοὺς κινδύνους, προσωπικούς. Πολλὲς φορὲς κατὰ τὴν διενέργεια σαμποτάζ ξηρᾶς, χρησιμοποιοῦνται καὶ ὡρισμένοι εἰδικοὶ τεχνικοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πεῖρα λόγῳ τῆς δουλειᾶς τους. Γιὰ τὴν τοποθέτηση π.χ. καὶ τὴν πυροδότηση ἐκρηκτικῆς ὕλης, ποὺ τοποθετεῖται σὲ μιὰ σιδηροδρομικὴ γραμμή, μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐργάτες λατομείων. Ἐπίσης κατὰ τὴν ἐγκατάσταση ἐκρηκτικοῦ μηχανήματος ποὺ θὰ λειτουργήσῃ μὲ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια, μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἔμπιστος ἠλεκτροτεχνίτης, κλπ.

5. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) ναυτικοῦ μὲ ἐκρηκτικὰ μέσα.

Κατὰ τὸ Β' παγκόσμιο πόλεμο ἔγιναν θρυλικοὶ οἱ περίφημοι ναυτικοὶ δολιοφθορεῖς, οἱ ὁποῖοι ὠνομάσθησαν βατραχάνθρωποι. Γενικῶς οἱ δολιοφθορεῖς τοῦ

ναυτικοῦ ἐκπαιδεύονται εἰδικὰ γιὰ τὰ σαμποτὰζ σὲ ναυτικὲς βάσεις, σὲ πλοῖα καὶ γενικὰ σὲ ναυτικὲς ἐγκαταστάσεις. Πραγματικὰ οἱ δολιοφθορὲς (σαμποτὰζ) σὲ πλοῖα εἶναι πιὸ δύσκολες, χρειάζονται δὲ καὶ εἰδικὰ ἐκρηκτικὰ μηχανήματα.

'Ο Γερμανὸς κατάσκοπος Χάνς Ρῆγκλερ στὸ βιβλίο του: «κατάσκοποι στὴν 'Ελλάδα», περιγράφοντας τὶς προπαρασκευὲς γιὰ τὴν ἀπόπειρα ἀνατινάξεως, στὸ λιμένα 'Αγίου Γεωργίου Κερατσινίου, τοῦ μεγάλου φορτηγοῦ ἀτμοπλοίου «Σαμὶρ» κατὰ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1940, ἀναφέρει ὅτι συνεργεῖα τους στὴν 'Αθήνα διέθεταν τότε τὰ ἑξῆς μέσα γιὰ σαμποτὰζ στὸ ναυτικό: 'Ωρολογιακὲς βόμβες, μεγέθους πορτοκαλίου, ἱκανὲς ν' ἀνατινάξουν πλοῖο μέχρις 7 ἕως 8.000 τόννων ἐκτοπίσματος. Οἱ βόμβες αὐτὲς ἦσαν τοποθετημένες μέσα σὲ μεγάλα κάρβουνα καὶ ἦταν εὔκολο ν' ἀνακατευθοῦν μὲ τὰ κάρβουνα τοῦ πλοίου χωρὶς νὰ προκληθῇ ὑποψία. 'Επίσης διέθεταν μικρὲς μαγνητικὲς χελῶνες μὲ ἐλατήριο. Οἱ χελωνίτσες αὐτὲς ἦσαν ἀκριβῶς ὅμοιες μὲ τὶς φυσικὲς μεγέθους σὰν ἕνα καρβέλι ψωμὶ τῆς μισῆς ὀκᾶς. "Οταν ἐκουρδίζοντο ἔπλεαν στὴν κατεύθυνση ποὺ τοὺς ἐδίδετο μὲ ὅλες τὶς φυσικὲς κινήσεις τῆς ζωντανῆς χελώνας. Καὶ ὅταν ἔφταναν στὰ ὕφαλα τοῦ σκάφους ἐκολλοῦσαν ἐπάνω σὰν στρείδια, πιέζοντας τὰ τέσσαρα μηχανικὰ πόδια τους, ὅταν δὲ ἔφτανε ἡ στιγμὴ ποὺ εἶχαν ρυθμίσει τὸ ἐσωτερικὸ μηχάνημα ἡ βόμβα ἐξερηγνύετο καὶ ἦταν ἱκανὴ νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ βυθίσῃ τὸ σκάφος. 'Ο ἴδιος γερμανὸς κατάσκοπος ἀναφέρει πῶς ὅταν ἐστάλη ραδιοτηλεγράφημα στὸ Φὸν Κανάρη, ἀρχηγὸ τῆς «ἄπβερ» στὸ Βερολῖνο καὶ ἐζητήθη ἡ ἔγκρισή του γιὰ τὴν ἐπιχείρηση αὐτὴ ἐστάλησαν ἀμέσως στὶς 3 Αὐγούστου 1940 μὲ τὸ τακτικὸ δρομολόγιο τῆς ἀεροπορικῆς ἑταιρείας «Λούφτ–Χάνσα», ὡς δῆθεν λαδέμποροι γιὰ ν' ἀγοράσουν 'Ελληνικὸ λάδι, δύο δεξιοτέχνες τοῦ ναυτικοῦ σαμποτάζ, τῆς ὁμάδος «ΙΙ Μ», δηλαδὴ τοῦ κλάδου σαμποτὰζ τοῦ γερμανικοῦ ναυαρχείου ποὺ εἶχε ἕδρα τὸ 'Αμβοῦργο, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐφοδιασθῇ μὲ τσεχοσλοβάκικα διαβατήρια, ἐνῷ ἦσαν γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ ἕνας ἐλέγετο Μπερνάρτ πλοίαρχος, ὁ δὲ ἄλλος Κνέζεμπκ ὑποπλοίαρχος. Βέβαια ὁ γερμανὸς αὐτὸς κατάσκοπος γράφει πολλὲς ἀνακρίβειες γιατὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ποὺ κατέληξε στὴ σύλληψη τῶν 'Ελλήνων καὶ ξένων σαμποτὲρ ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία Πόλεων ('Υπηρεσία 'Αλλοδαπῶν Πειραιῶς), ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Στὶς 2 Αὐγούστου τοῦ 1940 κατέπλευσε στὸ λιμένα τοῦ Πειραιῶς τὸ ἐξωπλισμένο φορτηγὸ ἀτμόπλοιο «Σαμίρ», τὸ ὁποῖο ἦταν ἀγγλικό, μὲ αἰγυπτιακὴ σημαία καὶ μετέφερε πολεμικὸ ὑλικὸ ποὺ προωρίζετο γιὰ τὴν ἀγγλικὴ στρατιὰ τῆς Μέσης 'Ανατολῆς. 'Αμέσως τότε ἡ ὑπηρεσία τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας στὴν 'Ελλάδα συνέλαβε τὸ σχέδιο ν' ἀνατινάξῃ τὸ ἀτμόπλοιο στὸ λιμένα τοῦ Πειραιῶς. Ναυτικὸς ἀκόλουθος τοῦ Γ' Ράϊχ στὴν πρεσβεία τῶν 'Αθηνῶν ἦταν τότε ὁ πλοίαρχος Λῆντιχ. Σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα τῆς «"Απβερ» τοῦ Φὸν Κανάρη, οἱ ναυτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν γερμανικῶν πρεσβειῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἦσαν ταυτοχρόνως καὶ ἀρχηγοὶ τοῦ ναυτικοῦ κλάδου τῆς κατασκοπείας, τόσο στὸ πολεμικὸ ναυτικό, ὅσο καὶ στὴν ἐμπορικὴ ναυτιλία.

'Ο Γερμανὸς πρόξενος Πειραιῶς προέβη ἀμέσως σὲ ἔντονο διάβημα πρὸς τὸ λιμενάρχη, ζητώντας ὅπως, σύμφωνα μὲ τὰ διεθνῆ νόμιμα, διαταχθῇ ὁ πλοίαρχος τοῦ «Σαμὶρ» νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ 'Ελληνικὰ ὕδατα μέσα σὲ 24 ὥρες, λόγῳ τοῦ ὅτι ἦταν ἐξωπλισμένο ἐμπορικὸ πλοῖο. 'Ο λιμενάρχης, λίγη ὥρα μετὰ τὰ διαβήματα, κάλεσε τὸν πλοίαρχο τοῦ «Σαμὶρ» καὶ τὸν διέταξε σύμφωνα μὲ τὸ διεθνὲς δίκαιο νὰ ἐγκαταλείψῃ μέχρι τῆς 2ας πρωϊνῆς ὥρας τὶς 'Ελληνικὲς θάλασσες. 'Ο πλοίαρχος ὅμως δήλωσε ὅτι προσωρμίσθη στὸ λιμένα τοῦ Πειραιῶς γιὰ νὰ ζητήσῃ ἄσυλο, γιατὶ στὸ σύμπλεγμα τῶν βορείων Σποράδων καὶ στὰ ἀνοιχτὰ τοῦ βορείου Αἰγαίου εἶχε πέσει σὲ κλοιὸ ἀγνώστων ὑποβρυχίων ποὺ τὸν διέταξαν νὰ σταματήσῃ. Γι' αὐτὸ ὁ πλοίαρχος ταξίδευε μόνο τὴν νύκτα, τὴν δὲ ἡμέρα προσωρμίζετο σὲ ἔρημες καὶ ἀπόκρημνες ἀκτὲς γιὰ νὰ προφυλάσσεται. Χάρις στὸ μέτρο αὐτὸ καὶ στὴν ἀντεπίθεση ποὺ ἔκανε μὲ τὰ πυροβόλα του, διέφυγε τὸν κίνδυνο. 'Εφοβόταν ὅμως,

ὅτι ἂν ἔβγαινε στὸ ἀνοικτὸ πέλαγος καὶ ἰδίως στὰ νότια τῆς Κρήτης, δὲν θὰ διέφευγε τὸν κίνδυνο. Πάντως ἐτονίσθη ἀπὸ τὸ λιμενάρχη, ὅτι ἂν δὲν φύγῃ τὴν ὡρισμένη προθεσμία, θὰ κατασθεχῇ τὸ φορτίο καὶ τὸ πλοῖο θὰ τεθῇ ἐν παροπλισμῷ.

Ἡ ἀπόφαση τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας γιὰ τὴν ἀνατίναξη τοῦ «Σαμὶρ» ἀνεφέρθη μὲ μυστικὸ ἀσύρματο στὸν Φὸν Κανάρη. Ἡ ἀπάντηση ἦταν συνθηματικὴ καὶ προειδοποιοῦσε ὅτι μέχρι τῆς 3ης Αὐγούστου θὰ ἐδίδοντο εἰδήσεις μέσῳ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑποκαταστήματος τῆς ἑταιρείας «Λούφτ–Χάνσα» δρος Στροῦζε. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ γερμανὸς πράκτορας Ἐρνέστος Κύρχνερ, ποὺ ἦταν δημοσιογράφος καὶ εἶχε συνδεθῇ μὲ τοὺς δημοσιογραφικοὺς κύκλους τῶν Ἀθηνῶν, εἶχε κατορθώσει νὰ δημοσιεύωνται στὶς ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες ὑποβολιμιαῖες εἰδήσεις περὶ ἐμφανίσεως γερμανικῶν καὶ ἰταλικῶν ὑποβρυχίων στὰ ἀνοικτὰ τοῦ Σαρωνικοῦ, στὸ Κρητικὸ πέλαγος κλπ. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ πληροφορίες αὐτὲς δὲν ἦσαν ἐξ ὁλοκλήρου ψευδεῖς, γιατὶ πράγματι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στ' ἀνοικτὰ τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν ἐπλανᾶτο σεβαστὸς ἀριθμὸς ὑποβρυχίων. Ἔτσι ὁ αἰγύπτιος πλοίαρχος ἐπηρεασμένος ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν τόλμησε νὰ ξεκινήσῃ καὶ πέρασε τέσσερες ἡμέρες στὸν Πειραιᾶ, ἀναβάλλοντας ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα καὶ ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα τὴ συμμόρφωσή του πρὸς τὶς διαταγὲς τοῦ λιμεναρχείου. Ὕστερα ἀπὸ τέσσερες ἡμέρες ἔφυγε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, ἀλλὰ μόλις βγῆκε στ' ἀνοικτὰ τοῦ Σαρωνικοῦ γύρισε πίσω γιὰ νὰ προσορμισθῇ στὸν ὅρμο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὸ Κερατσίνι. Στὸ μεταξὺ ἦλθαν ἀεροπορικῶς στὴν Ἑλλάδα ὡς τουρίστες μὲ πλαστὰ διαβατήρια καὶ ψευδώνυμα οἱ εἰδικοὶ στὰ ναυτικὰ σαμποτὰζ ταγματάρχης Βέρναρ Πάουλ καὶ λοχαγὸς Νίκολιτς Γιέχαν. Μετὰ τὴν ἄφιξη τῶν δύο αὐτῶν σαμποτέρ, ὁ πλοίαρχος Φράνς Λῆντιχ καὶ ὁ φὸν Κλὲμ Χόχενμπεργκ, ἀπεφάσισαν νὰ θέσουν σ' ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιό τους. Πρὸς τοῦτο ἀνεζήτησαν καὶ τοὺς Ἕλληνας πράκτορές των ποὺ θὰ ἐχρησιμοποιοῦσαν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁ Τάκης Ξανθόπουλος μηχανικὸς καὶ ὁ Γιῶργος Ἀδαμόπουλος ἰδιοκτήτης κέντρου διασκεδάσεως στὴν ἀκτὴ Παρασκευᾶ, κοντὰ στὴν πλατεῖα Ἀλεξάνδρας τοῦ Πειραιῶς. Ὁ Ἀδαμόπουλος διέθετε καὶ καμπίνες γιὰ τοὺς λουομένους, ἦταν δὲ καὶ λαθρέμπορος ναρκωτικῶν.

Στὶς 4 Αὐγούστου 1940 ὅλοι αὐτοὶ καὶ μαζί τους καὶ οἱ δύο σαμποτέρ, ποὺ ἦλθαν ἀπὸ τὴ Γερμανία, κατέβηκαν στὴ ταβέρνα τοῦ Ἀδαμοπούλου καὶ κατέστρωσαν τὰ σχέδια τῆς ἀνατινάξεως τοῦ πλοίου. Ὑπῆρξαν διάφορα σχέδια. Τὸ ἕνα σχέδιο ἦταν νὰ νοικιάσουν ἕνα τρεχαντήρι νὰ μποῦν μέσα σ' αὐτὸ οἱ δύο σαμποτὲρ καὶ ν' ἀνοιχτοῦν σὲ μιὰ ἀπόσταση 300 μέτρων ἀπὸ τὸ πλοῖο. Ἀπὸ ἐκεῖ κολυμβώντας θὰ ἔφταναν στὰ ὕφαλα τοῦ πλοίου, θὰ τοποθετοῦσαν τὶς χελῶνες καὶ θὰ ἔφευγαν. Τὸ ἄλλο σχέδιο ἦταν νὰ μπάσουν στὸ πλοῖο μὲ τὸν τροφοδότη βώλους κάρβουνο μὲ ἐκρηκτικὴ ὕλη, ὥστε μόλις τὸ κάρβουνο θὰ ἐρίχνετο στὴ μηχανὴ νὰ ἐκραγῇ, καὶ ἕνα τρίτο σχέδιο ἦταν νὰ τοποθετήσουν τὶς ἐκρηκτικὲς ὕλες στὴ τσιμινιέρα τοῦ πλοίου. Ἀφοῦ ὠργανώθη ἔτσι ἡ ἐπιχείρηση αὐτὴ σ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες, ἀπεφασίσθη νὰ τεθῇ σ' ἐνέργεια στὶς 6 Αὐγούστου 1940. Δὲν πέτυχαν ὅμως, γιατὶ τὸ Κέντρο Ἀλλοδαπῶν, εἶχε θέσει ὑπὸ παρακολούθηση ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα. Ἔτσι ὅταν οἱ ἐκρηκτικὲς ὕλες ποὺ προωρίζοντο γιὰ τὴν ἀνατίναξη μετεφέρθησαν στὴν ἀκτή, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐκινήθησαν μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα καὶ ματαίωσαν τὴν ἀνατίναξη. Βρῆκαν τότε καὶ περισυνέλεξαν ὅλη τὴ ποσότητα τῆς ἐκρηκτικῆς ὕλης ποὺ ἦταν κρυμμένη μέσα στὴν ἄμμο κάτω ἀπὸ τὶς καμπίνες τῶν λουτρῶν Ἀδαμοπούλου καὶ ἐν συνεχείᾳ συνέλαβαν ὅλους τοὺς αὐτουργοὺς καὶ συνεργοὺς τῆς ἀποπείρας αὐτῆς. Τοὺς δύο Γερμανοὺς ἀξιωματικοὺς τοὺς συνέλαβαν μέσα στὴν βίλλα ὅπου ἔμεναν, στὸ Καλαμάκι, ἐπενέβη ὅμως ἡ ἐν Ἀθήναις Γερμανικὴ πρεσβεία καὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι.

Τὰ διεθνῆ ὅμως γεγονότα ἐπέρχονταν ραγδαῖα καὶ ἔτσι μετὰ τὴν κατάκτηση τῆς χώρας μας ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ἀπηλευθερώθησαν ἀπ' αὐτοὺς καὶ οἱ ὑπόλοιποι

συνένοχοί τους Ἕλληνες, ἐνῷ ἡ ὑπόθεση ἐκκρεμοῦσε ἀκόμη στὸ στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν.

Οἱ Μπένος καὶ Ξανθόπουλος ἦσαν ἀπὸ τὴν προπολεμικὴ περίοδο πράκτορες τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας, ὑπὸ τὸν Ἀρθοῦρο Ζάϊτς, γενικὸ γραμματέα τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς πρεσβείας. Ὁ Α. Ζάϊτς, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ μῆνα Ἰούνιον τοῦ 1945 ἐπανῆλθε στὴν Ἑλλάδα μέσῳ τοῦ Δ. Ε. Σταυροῦ, καλυπτόμενος ὑπὸ ψευδώνυμο. Ἀνεκαλύφθη ὅμως καὶ συλληφθεὶς ἀπὸ τὸ Κέντρον Ἀλλοδαπῶν Πειραιῶς παρεπέμφθη στὸ διαρκὲς στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖο τὸν κατεδίκασε σὲ 10ετῆ εἱρκτή, μαζί του δὲ κατεδικάσθησαν καὶ τὰ μέλη τῆς ὁμάδος «ἄϊτς μαρίνε» ὑπὸ τὸν Βάλτερ Φίρστ, ταγματάρχην τῆς γερμανικῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν, σὲ διάφορες ποινές, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου. Ὁ Βάλτερ Φίρστ κατεδικάσθη σὲ ἰσόβια δεσμά. Οἱ Μπένος καὶ Ξανθόπουλος κατεδικάσθησαν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὸ δικαστήριο δοσιλόγων Πειραιῶς σὲ ἰσόβια δεσμά».

6. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) ἀέρος μὲ ἐκρηκτικὰ ἢ ἄλλα μέσα.

Καὶ οἱ δολιοφθορεῖς αὐτοὶ ἐκπαιδεύονται εἰδικὰ γιατὶ ἡ διενέργεια σαμποτὰζ σὲ ἀεροπλάνα χρειάζεται τέχνη. Εἶναι δὲ πολὺ δύσκολο ν' ἀποκαλυφθῇ, ἂν ἡ ἔκρηξη ἢ ἄλλη αἰτία ποὺ προκάλεσε τὴν καταστροφὴ τοῦ ἀεροπλάνου στὸν ἀέρα, ὁπότε συνήθως δὲν σώζεται κανεὶς ἀπὸ τὸ προσωπικὸ καὶ τοὺς ἐπιβάτες του, ὀφείλεται σὲ δολιοφθορὰ (σαμποτὰζ) ἢ ὄχι.

Τὰ κρούσματα τῆς τελευταίας δεκαετίας κατὰ τὴν ὁποία ἀπεκαλύφθη στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς ὅτι ἐπιβατικὰ ἀεροπλάνα κατεστράφησαν ἀπὸ ἐκρηκτικὰ μηχανήματα ποὺ ἐλειτούργησαν ὅταν τὸ σκάφος βρισκόταν ἐν πτήσει, γιὰ λόγους καθαρὰ ἐγκληματικούς, δημιουργοῦν ὑποχρεώσεις γιὰ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς νὰ λαμβάνουν τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴν πρόληψη τῶν καταστροφῶν αὐτῶν, ποὺ στοιχίζουν τὴ ζωὴ ἑκατοντάδων ἀνθρώπων, ἐπὶ πλέον δὲ δημιουργοῦν δυσμενεῖς ἐντυπώσεις γιὰ τὸ σύγχρονο αὐτὸ ταχύτατο μεταφορικὸ μέσο.

Τὸ Ἔφ–Μπὶ–Ἄϊ διαθέτει εἰδικὸ συνεργεῖο καταστροφῶν. Τὸ συνεργεῖο αὐτὸ σὲ κάθε περίπτωση ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος, γιὰ τὸ ὁποῖο ὑπάρχουν ὑποψίες ὅτι ὀφείλεται σὲ σαμποτὰζ πηγαίνει ἀμέσως στὸν τόπο τῆς καταστροφῆς καὶ μὲ καταπληκτικὴ δεξιοτεχνία, ἀλλὰ καὶ ἀφάνταστο ὑπομονή, περισυλλέγει τὰ συντρίμματα τοῦ ἀεροπλάνου καὶ τὰ συναρμολογεῖ. Μετὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴ συναρμολόγηση εἶναι εὔκολο πλέον νὰ διαπιστώσουν οἱ τεχνικοὶ τὴν αἰτία τῆς καταστροφῆς. Ἂν λοιπὸν διαπιστωθῇ ὅτι ἡ καταστροφὴ ὀφείλεται σὲ ἐκρηκτικὸ μηχάνημα ἢ ἄλλου εἴδους σαμποτάζ, τότε κινεῖται ὁλόκληρος ὁ τεράστιος μηχασμὸς τοῦ Ἔφ–Μπὶ–Ἄϊ γιὰ τὴν ἀποκάλυψη τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴ σύλληψη τῶν ἐγκληματιῶν. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ καταστροφὴ τεραστίου ἐπιβατικοῦ ἀεροπλάνου ἔγινε ἀπὸ ἕναν ἐγκληματία γυιό, ποὺ κατὰ τὸ ταξίδι τῆς μητέρας του τοποθέτησε στὴ βαλίτσα της ὡρολογιακὴ βόμβα, ἡ ὁποία ἐξερράγη στὸν ἀέρα καὶ προκάλεσε τὴν καταστροφὴ τοῦ ἀεροπλάνου καὶ τὸ θάνατο ὅλων τῶν ἐπιβατῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν καὶ ἡ μητέρα του. Αἰτία τοῦ ἐγκλήματος ἦταν νὰ εἰσπράξῃ ὁ μητροκτόνος τὴν ἀσφάλεια ζωῆς ἐκείνης ποὺ τὸν ἔφερε στὸν κόσμο γιὰ νὰ τὴ σπαταλήσῃ στὴν ἄτακτο ζωὴ ποὺ ἔκανε.

Ἡ ὑπόθεση αὐτὴ περιελήφθη σὲ κινηματογραφικὴ ταινία ποὺ προεβλήθη στὴν Ἑλλάδα τὸ 1960 καὶ στὴν ὁποία παρουσιάζεται ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖο οἱ ὑπηρεσίες τοῦ Ἔφ–Μπὶ–Ἄϊ ἐργάζονται.

Στὸ εἰδικὸ λοιπὸν τμῆμα δολιοφθορέων (σαμποτὲρ) τοῦ ἀέρος ἐκπαιδεύονται οἱ πράκτορες πῶς νὰ ἐνεργοῦν γιὰ νὰ ἐπιτυγχάνουν σαμποτὰζ σὲ ἀεροπλάνα μὲ ἐκρηκτικὰ ἢ ἄλλα τεχνικὰ μέσα, ποὺ ἀνάγονται στὴ λειτουργία τῶν λεπτεπιλέπτων μηχανημάτων τῶν ἀεροσκαφῶν.

(Συνεχίζεται)

Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Δ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Α'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

III. Τροποποίησις Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

α) Στέρησις δικαιωμάτων κατηγορουμένου ἐφ' ὡρισμένων ἐγκλημάτων.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 106 τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 106. Ὁμοίως ἐπὶ ὡρισμένων ἐγκλημάτων.

Ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας, τῆς ληστείας καὶ τῆς ἐκβιάσεως, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πάντοτε ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 105 ἀποφάσει τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως (1). Ὁ κατηγορούμενος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἐγγράφων, εὐθὺς ὡς ὁ ἀνακριτὴς δηλώσῃ πρὸς πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐπεράτωσε τὴν ἀνάκρισιν, δικαιοῦται δὲ τότε νὰ προσαγάγῃ πᾶν μέσον ὑπερασπίσεως καὶ νὰ προτείνῃ μάρτυρας, οὓς ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν δ' ἔχῃ ἀντιρρήσεις, ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι πανομοία τῆς ἰσχυούσης. Διαφέρει μόνον εἰς τὸ ὅτι ἐνῷ ἤδη ἀναφέρεται τὸ ἔγκλημα τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας εἰς τὸ ἀρχικὸν κείμενον ἐγίνετο λόγος περὶ φόνου. Τοῦτο, διότι ὁ νέος κῶδιξ ἀναγνωρίζει τὴν δολίαν ἀνθρωποκτονίαν ὡς ἐνιαῖον ἔγκλημα ὑφ' ὃ ὑπάγεται καὶ ὁ φόνος καὶ ἡ ἀναίρεσις τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐπομένως τὸ ἔγκλημα τοῦ φόνου εἶναι ἄγνωστον ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου δικαίου μας, ἡ δὲ χρῆσις τοῦ ὅρου καὶ ὑπὸ τῶν Ἀξ/κῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ νομικῶν δυστυχῶς, εἶναι ἀδόκιμος καὶ ἀποτελεῖ σφάλμα, ἐξ οὗ συνάγεται ὅτι τὸ ποινικὸν δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ αὐτὸ τὰ προβλήματά του, περιφρονεῖται ὑπὸ τῶν ἐφαρμοστῶν αὐτοῦ καὶ δὴ ἀπαραδέκτως.

β) Καθ' ὕλην ἁρμοδιότης τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπὸ κρίσιν Νομοθετήματος ἀντεκατεστάθη τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὅπερ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου.

Ἡ σχετικὴ διάταξις ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

---

(1) Τὸ ἄρθρον 105 περὶ οὗ ἐν προκειμένῳ, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 105. Ἐξαίρεσις ἐπὶ αὐτοφώρου ἐγκλήματος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, καθ' ἃς ἐνεργεῖται προανάκρισις ἄνευ παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, ἐὰν ἐντεῦθεν βλάπτεται τὸ ἔργον τῆς προανακρίσεως πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν προανάκρισιν, ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ στερηθῇ τῆς ἐνασκήσεως τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων, πλὴν τοῦ δικαιώματος, ὅπως παρίσταται μετὰ συνηγόρου.

«Ἄρθρον 114.

Τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου

Τὸ μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον δικάζει:

Α') Τὰ πλημμελήματα, καθ' ὧν ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ χρηματικὴν οἱουδήποτε ποσοῦ, ἐξαιρουμένων: α) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν κακουργιοδικῶν καὶ ἐφετῶν καὶ τῶν συναφῶν πρὸς ταῦτα (ἄρθρ. 109—111 καὶ 128), β) τῶν πλημμελημάτων πλαστογραφίας, μοιχείας καὶ ἐγκαταλείψεως ἐγκυμονούσης, γ) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων καὶ δ) τῶν πραττομένων διὰ τοῦ τύπου.

Β') Τὰ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος δασικὰ (ἐξαιρουμένου τοῦ ἐμπρησμοῦ) καὶ ἀγροτικὰ ἀδικήματα καὶ

Γ') Τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πταισματοδικείου, ὡς καὶ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου κατὰ τὸ ἄρθρον 116 παράγραφος 1».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο πρὸ τῆς τροποποιήσεώς του εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Τὸ μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον δικάζει: 1. Τὰ πλημμελήματα, καθ' ὧν ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ χρηματικὴν οἱουδήποτε ποσοῦ, ἐξαιρουμένων: α) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν κακουργιοδικῶν καὶ ἐφετῶν καὶ τῶν συναφῶν πρὸς ταῦτα (ἄρθρα 109 ἕως 111 καὶ 128), β) τῶν πλημμελημάτων πλαστογραφίας καὶ παραβιάσεως τῆς πρὸς διατροφὴν ὑποχρεώσεως καὶ γ) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων, «δ') τῶν πραττομένων διὰ τοῦ τύπου» (1).—2) τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πταισματοδικείου καὶ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου κατὰ τὸ ἄρθρον 116 παρ. 1».

Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συνάγεται ὅτι τὸ νέον νομοθέτημα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ηὔρυνε τὰς ἁρμοδιότητας τοῦ μονομελοῦς πλημ/κείου, ἀφ'ἑτέρου δὲ περιώρισεν αὐτάς. Οὕτω ἐνῷ μέχρι τοῦδε ὡρίζετο ὅτι ἡ παραβίασις τῆς πρὸς διατροφὴν ὑποχρεώσεως (ἄρθρον 358 Π.Κ.) ἐξηρεῖτο τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ μονομελοῦς πλημ/κείου, ἤδη ὁ νόμος δὲν διαλαμβάνει τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην. Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη δὲν εἶχε θέσιν εἰς τὸν Κ.Π.Δ. καὶ ἦτο ἐσφαλμένη. Διότι ἐκ παραδρομῆς ἐσημειοῦτο ὡς ἐξαιρουμένη καὶ ἡ παραβίασις τῆς πρὸς διατροφὴν ὑποχρεώσεως, ἀφοῦ αὕτη τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 358 τοῦ Π.Κ., διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν. Ὅθεν, διὰ τῆς νέας διατάξεως τοῦ Ν.Δ. 4090/60, αἱ ἁρμοδιότητες τῶν μονομελῶν ἐπεξετάθησαν μόνον εἰς τὰ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος δασικὰ καὶ ἀγροτικὰ ἀδικήματα ἐκτὸς τοῦ ἐμπρησμοῦ.

Εἶναι, ἑπομένως ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι ἤδη τὰ ἀγροτικὰ καὶ δασικὰ ἐγκλήματα, περὶ ὧν ὁμιλοῦν τὸ Ν.Δ. 3030 τοῦ 1954 «περὶ ἀγροφυλακῆς» καὶ ὁ Ν. 4173 τοῦ 1929 «περὶ δασικοῦ Κώδικος», ἐφ' ὅσον τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως οἱασδήποτε διαρκείας, ὑπάγονται εἰς τὸ μονομελὲς πλημ/κεῖον.

Δεδικαιολογημένος εἶναι νομίζομεν ὁ περιορισμὸς τῆς ἁρμοδιότητός των, ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μοιχείαν(2) καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν ἐγκυμονούσης(3). Τὰ ἐγκλή-

(1) Τὸ ἐντὸς « » προστέθη δι' ἄρθρου 9 τοῦ ν.δ. 2493/1953.

(2) Περὶ ταύτης ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 357 Π.Κ. ἔχον ὡς ἑξῆς:

Μοιχεία

1. Ὁ ὑπαίτιος μοιχείας σύζυγος καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ συνένοχος τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἡ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει τοῦ προσβληθέντος. 2. Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως δὲν ὑφίστατο συμβίωσις τῶν συζύγων, τὸ δικαστήριον κρῖνον καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις, ὑφ' ἃς ἡ πρᾶξις ἔλαβε χώραν, δύναται νὰ κρίνῃ τὴν πρᾶξιν ἀτιμώρητον.—3. Ἡ μοιχεία μένει ἀτιμώρητος, ἐὰν ὁ προσβληθεὶς σύζυγος ἠνέχθη ταύτην.

(3) Περὶ ταύτης ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 359 Π.Κ. ἔχον ὡς ἑξῆς:

Ἐγκατάλειψις ἐγκυμονούσης

Ὁ ἐν ἀπορίᾳ ἢ ἄλλως ἀβοήθητον ἐγκαταλείπων τὴν παρ' αὐτοῦ καταστᾶσαν ἔγκυον καὶ

ματα ταῦτα εἶναι τόσον «πολύπλοκα» ὡς χαρακτηριστικῶς τονίζεται ὑπὸ τῆς εἰσηγητικῆς τοῦ νομοθετήματος ἐκθέσεως, ὥστε ἐπιτακτικὴ νὰ καθίσταται ἡ κρίσις των ὑπὸ τοῦ τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου. Εἶναι βεβαίως ἀληθὲς ὅτι τὰ μονομελῆ πλημ/κεῖα καὶ ἰδίᾳ τὰ μεταβατικὰ τοιαῦτα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐκδικάζουν ταχύτερον τὰς ὑποθέσεις, τὰς ἐκδικάζουν καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεώς των. Ἐπὶ πλέον ἡ οἰκονομία ἡ ὁποία γίνεται διὰ τῆς ἐκδικάσεως τῶν πάσης φύσεως ἐγκλημάτων παρ' αὐτῶν εἶναι μεγάλη καὶ ὠφελεῖ τὸν οἰκονομικῶς ἀσθενέστερον διάδικον. Ἀλλὰ τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα δὲν εἶναι ἱκανὰ ν' ἀνατρέψουν τὸ ἀντίθετον τοιοῦτον προκειμένου περὶ μοιχείας καὶ ἐγκαταλείψεως ἐγκυμονούσης, τὸ πολύπλοκον τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ μείζονα σκέψιν καὶ κριτικὴν βάσανον.

Εὐκαιριακῶς καὶ λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος, ἀναφέρομεν ὀλίγα τινὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος τῆς μοιχείας. Ἡ μοιχεία ἀπασχολεῖ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς, πολλάκις δὲ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐλογοδότησαν διοικητικῶς δι' ἐνεργείας των ἀναγομένας εἰς τὴν δίωξιν ταύτης.

Κατὰ τὴν ρητὴν διατύπωσιν τοῦ νόμου ἡ μοιχεία διώκεται κατ' ἔγκλησιν τοῦ προσβληθέντος συζύγου. Λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν, ὅτι καταδίκη ἐπὶ μοιχείᾳ ὁδηγεῖ εἰς διάλυσιν τοῦ γάμου, μὲ οὐχὶ εὐχαρίστους συνεπείας διά τε τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν καὶ ὅτι οἱ ἑκάστοτε ἐνδιαφερόμενοι προσφεύγουν εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐγκλήματος, τὸ θέμα ἐμφανίζει, κατὰ κύριον λόγον, πρώτιστον ἀστυνομικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἐξ ἄλλου οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι οἱαδήποτε ἐσφαλμένη, ἀπὸ μέρους τῶν κατωτέρων ἰδίᾳ ἀστυνομικῶν, ἐνέργεια, συνεπάγεται τὴν αὐστηρὰν αὐτῶν τιμωρίαν.

Ἐρωτᾶται λοιπόν! πῶς θὰ ἐνεργοῦν εἰς παρομοίας περιπτώσεις οἱ καλούμενοι νὰ διώξουν τὴν μοιχείαν ἐν τῇ πράξει ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι;

Τὸ θέμα ὅσον καὶ ἂν εἶναι σοβαρόν, δὲν νομίζομεν πάντως, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ καὶ δημιουργεῖ ὁπωσδήποτε εὐθύνας. Οἱ νόμοι μας εἶναι σαφεῖς. Ἡ ἐφαρμογή των ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργῇ καὶ εὐθύνας. Ἐπιβάλλεται οὐχ ἧττον προσεκτικὴ καὶ ψύχραιμος ἀντιμετώπισις τῶν ἑκάστοτε ἐμφανιζομένων περιπτώσεων.

Εἰδικώτερον, οἱ μὴ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ἀστυνομικοὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δέον νὰ παραπέμπουν τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς τοὺς προϊσταμένους των ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους. Οἱ τελευταῖοι ὅμως δέον νὰ ἐνεργοῦν πᾶν ὅ,τι ἐπιβάλλει αὐτοῖς τὸ καθῆκον των, ἔναντι τῆς ἰδιότητός των, ὡς ἐντεταλμένων μὲ τὴν δίωξιν τῶν ἐγκλημάτων καὶ ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει ἔναντι τῶν κειμένων νόμων, οἵτινες ἐπαναλαμβάνομεν εἶναι σαφεῖς.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δέον νὰ διακρίνωμεν τὰς περιπτώσεις:

α) Τῆς μὴ αὐτοφώρου μοιχείας. Οὐδὲν ζήτημα δύναται νὰ γεννηθῇ. Ἡ ἔγκλησις ὑποχρεωτικῶς δέον νὰ γίνεται δεκτή, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐγκλημάτων ἄνευ ἑτέρου τινός.

β) Τῆς αὐτοφώρου μοιχείας. Ἐνταῦθα δέον νὰ διακρίνωμεν. Ἂν πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ παραβίασις τοῦ οἰκιακοῦ ἀσύλου (κατ' οἶκον ἔρευνα) καὶ ἂν πρόκειται ἁπλῆ τοῦ ἐγκλήματος βεβαίωσις.

Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, λ.χ. προκειμένου περὶ μοιχείας τελουμένης εἰς τὸ ἄλσος τοῦ Λυκαβηττοῦ, ἡ ἐπὶ τόπου μετάβασις τοῦ ἁρμοδίου ἀνακριτικοῦ

ἀδυνατοῦσαν λόγῳ τῆς ἐγκυμοσύνης ἢ τοῦ τοκετοῦ νὰ μεριμνήσῃ περὶ αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἡ δίωξις γίνεται μόνον κατ' ἔγκλησιν.

ὑπαλλήλου καὶ δὴ πρωτίστως τοῦ 'Αξιωματικοῦ 'Επιθεωρήσεως, ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἀστυφύλακος, διατασσομένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ 'Αξιωματικοῦ ὑπηρεσίας, οὐ μόνον ἀνεκτή, ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένη καθίσταται.

Δὲν συγχωρεῖται δηλ. μὴ μετάβασις τοῦ ἀξιωματικοῦ πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐγκλήματος, ὅπως δὲν συγχωρεῖται τοιαύτη προκειμένου περὶ οἱουδήποτε ἄλλου αὐτοφώρου ἐγκλήματος. 'Εναντία τακτικὴ δημιουργεῖ κατὰ νόμον, οὐ μόνον διοικητικήν, ἀλλὰ καὶ ποινικὴν εὐθύνην τοῦ μὴ ἐπιλαμβανομένου βαθμοφόρου, καθ' οὗ αἱ ἀπειλούμεναι ποιναὶ εἶναι ἐνίοτε βαρύταται (οὕτω π.χ. ἄρθρα 239, 259. Π.Κ.).

Καὶ ἐρωτῶμεν· πόθεν συνάγεται ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν μοιχείαν δέον νὰ ὑφίσταται ἐξαίρεσις, νὰ μὴ τηρῆται δὲ ἡ ἰδία, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀδικημάτων διαδικασία. Διότι, θὰ ἀπήντα τις εἶναι προτιμωτέρα ἡ μὴ βεβαίωσις τῆς τελουμένης μοιχείας, ἀπὸ μίαν μελλοντικὴν ἀθλιότητα, ἥτις ἐνδεχομένως νὰ δημιουργηθῇ διὰ τῆς διώξεως ταύτης κ.λ.π.. 'Αλλ' αἱ σκέψεις αὐταὶ ἐνδεχομένως νὰ συμβιβάζωνται μὲ ἀνθρωπιστικὰς ἀντιλήψεις, εἶναι ὅμως ἀπαράδεκτοι ἐκ τοῦ νόμου, ὅστις εἶναι σαφής, ἀποδοχὴ των δὲ δημιουργεῖ παρανομίαν.

'Εφ' ὅσον ὁ νόμος τιμωρεῖ τὴν μοιχείαν ὡς προσβάλλουσαν τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου καὶ τὰς 'Ελληνικὰς 'Αρχάς, δὲν εἶναι ἐπιτρεπταὶ οὔτε αἱ ἐξαιρέσεις οὔτε διαβαθμίσεις, ἀπὸ μέρους τῶν καλουμένων νὰ διώξουν αὐτὴν ἐν τῇ πράξει.

Ὅσον ἀφορᾷ τώρα τὴν μοιχείαν τὴν ἐντὸς κλειστοῦ χώρου διαπραττομένην (οἰκίαν, ξενοδοχεῖον κλπ.) ἄλλοις λόγοις τὴν ἐν τῇ κατοικίᾳ διαπραττομένην, παρατηρητέα τὰ ἑξῆς: 'Ο ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος καὶ δὴ οὐ μόνον ὁ κατώτερος, ἀλλὰ καὶ ὁ καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἁρμόδιος ἀνακριτικός, οὐδέποτε δύναται νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν τῷ ὑπεβλήθη κατὰ πάντα ἔγκυρος ἔγκλησις, ἀπὸ μέρους τῶν δικαιουμένων πρὸς ὑποβολήν της. 'Αλλ', ὡς εἰκός, τοῦτο ἐπιβάλλεται οὐχὶ ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος τῆς μοιχείας, ἀλλ' ἀπὸ ρητὴν δικονομικὴν διάταξιν καὶ δὴ τὴν τῶν ἄρθρων 254 καὶ 255 παρ. 2 Κ.Π.Δ., καθ' ἃ, κατ' οἶκον ἔρευνα πραγματοποιεῖται μόνον ἀπὸ δικαστικὸν λειτουργόν, προσλαμβάνοντα καὶ ἕτερον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον.

Ὅθεν ἐπὶ πάντων τῶν ἐγκλημάτων ἡ αὐτὴ δέον νὰ τηρῆται διαδικασία.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ἂν οὐδεὶς τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν εὑρίσκεται ἐν ᾧ τόπῳ καὶ χρόνῳ πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἔρευνα αὕτη, ἐνεργεῖται ὑπὸ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος. Ζήτημα ἐγεννήθη ἂν δύναται νὰ προσληφθῇ καὶ ὁ Δήμαρχος, ὅπου δὲν ὑπάρχει Πρόεδρος. Τὴν καταφατικὴν ἀπάντησιν καὶ ὀρθῶς δίδει ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ 'Αρείου Πάγου κ. Κιουσόπουλος (1). Τοῦτο, διότι οἱ συντάκται τοῦ κώδικος δὲν εἶχον λόγους ἀποκλεισμοῦ τοῦ Δημάρχου, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπὸ τὸν ἰσχύοτα κώδικα Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκρίθη ὑπ' αὐτῶν ὅλως ἀπίθανον, ὅτι, ἐν πόλει ἐκλεγούσῃ δήμαρχον, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συντρέξῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς ὡς ἄνω διατάξεως, δὲν ἀνέφερον καὶ τὸν Δήμαρχον, πρᾶγμα ὅμως τὸ ὁποῖον συχνάκις ἐμφανίζεται ἐν τῇ πράξει εἰς ἀπομεμακρυσμένας κώμας ἐκλεγούσας πρόεδρον, ὅστις καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν νόμον.

Τούτων, οὕτως ἐχόντων, ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος δέον νὰ ἐνεργῇ πάντοτε καὶ ἐπὶ παντὸς ἐγκλήματος, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς ἄρθροις 253 ἕως 255 Κ.Π.Δ. διαλαμβανόμενα, μετὰ δικαστικοῦ λειτουργοῦ. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅθεν, εἰς παρομοίας περιπτώσεις, δέον νὰ παραπέμπωνται εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

Καὶ ταῦτα μέν, παρεμπιπτόντως, περὶ τῆς διώξεως τῆς μοιχείας.

'Εν τῷ νόμῳ ὅμως γίνεται λόγος καὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων τῆς πλαστογρα-

(1) Γνωμ. Εἰσαγγελείας 'Αρείου Πάγου 13/1953 Σιφναίου—Τούση, Ποινικὴ Δικονομία 1957 σελ. 750.

φίας. Ταῦτα δὲ εἶναι ἡ πλαστογραφία πιστοποιητικῶν, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 217 Π.Κ.(1) καὶ ἡ χρῆσις ψευδοῦς ἰατρικῆς πιστοποιήσεως, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 221 Π.Κ.(2). Τονίζομεν τοῦτο ἵνα μὴ νομισθῇ ὅτι μὴ ὑπαρχούσης τῆς ἐξαιρέσεως ἔδει πᾶσα πλαστογραφία νὰ δικάζεται ἀπὸ τὸ μονομελὲς πλημ/κεῖον. Διότι ἡ πλαστογραφία πέραν τῶν δύο ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἐξαιρέσεων συνιστᾷ κακούργημα ἢ πλημμέλημα τιμωρούμενον μὲ ποινὴν ἧς τὸ ἀνώτατον ὅριον ὑπερβαίνει τὸ ἔτος καὶ συνεπῶς ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἄλλων δικαστηρίων καὶ οὐχὶ τοῦ μονομελοῦς πλημ/κείου.

γ) Ἁρμοδιότης διὰ τὰ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πραττόμενα ἐγκλήματα.

Περὶ ταύτης ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νομοθετήματος, ὅπερ προσέθεσεν τρίτην παράγραφον εἰς τὸ σχετικὸν ἄρθρον 116 τοῦ Κ.Π.Δ., ἄνευ ἑτέρου τινός. Οὕτω τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον διεμορφώθη ἤδη ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 116.

Ἁρμοδιότης διὰ τὰ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πραττόμενα ἐγκλήματα.

1. Πᾶν ποινικὸν δικαστήριον δικάζει ἀμέσως τὰ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αὐτοῦ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως πραττόμενα καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανόμενα πλημμελήματα καὶ πταίσματα ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν καθ' ὕλην ἁρμοδιότητα τοῦ συνεδριάζοντος ἢ κατωτέρου δικαστηρίου καὶ ἂν ἔτι ὁ ὑπαίτιος ἀνήκη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν στρατιωτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει δι' ὅλα τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα ὁ Ἄρειος Πάγος, ἐκ δὲ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, τὸ μὲν εἰρηνοδικεῖον διὰ τὰ πταίσματα, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ διὰ τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθ' ὕλην ἁρμοδιότητα τοῦ ἀντιστοίχου ποινικοῦ δικαστηρίου ἢ κατωτέρου αὐτοῦ. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 417—224 τοῦ παρόντος κώδικος.

2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν εἶναι ἁρμόδιον νὰ δικάσῃ ἀμέσως τὸ πλημμέλημα, συλλαμβάνεται ὁ δράστης καὶ παραπέμπεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 279 εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις, ἂν συντρέχῃ περίπτωσις, ἐφαρμόζει τὰ ἄρθρα 417 καὶ ἑπ. Ἐὰν ὅμως ὁ δράστης εἶναι δικηγόρος, συνήγορος τινὸς τῶν διαδίκων, ἡ σύλληψις ἐκτελεῖται μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐν τῇ δίκῃ.

3. Ἡ δι' οἱονδήποτε λόγον μὴ ἄμεσος ἐκδίκασις τοῦ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πραχθέντος πλημμελήματος ἢ πταίσματος δὲν ἀποκλείει τὴν περαιτέρω δίωξιν κατὰ τὴν κοινὴν διαδικασίαν.

Ἡ τελευταία αὕτη παράγραφος προσετέθη πρὸς ἄρσιν ἀμφισβητήσεων, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὸ παρελθόν, περὶ τῆς διώξεως τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τελουμένων ἐγκλημάτων. *(Συνεχίζεται)*

---

(1) Ἄρθρον 217 Π.Κ. Πλαστογραφία πιστοποιητικῶν. 1. Ὅστις πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διευκολύνῃ τὴν ἄμεσον συντήρησιν, τὴν κίνησιν ἢ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον ἑαυτοῦ ἢ ἑτέρου, καταρτίζει πλαστὸν ἢ νοθεύει πιστοποιητικὸν ἢ μαρτυρικὸν ἢ ἕτερον ἔγγραφον, δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ συνήθως ὡς τοιοῦτον ἢ ἐν γνώσει ποιεῖται χρῆσιν τοιούτου πλαστοῦ ἢ νενοθευμένου ἐγγράφου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.—2. Ὁμοίως τιμωρεῖται, ὅστις πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν χρησιμοποιεῖ τοιοῦτον ἔγγραφον, γνήσιον μέν, ὑπὲρ ἑτέρου ὅμως ἐκδοθέν.

(2) Ἄρθρον 221 Π.Κ. Ψευδεῖς ἰατρικαὶ πιστοποιήσεις : Ἰατροί, ὀδοντίατροι, κτηνίατροι, φαρμακοποιοί, χημικοὶ καὶ μαῖαι, οἵτινες ἐν γνώσει ἐκδίδουσι ψευδεῖς πιστοποιήσεις προωρισμένας νὰ παράσχωσι πίστιν παρὰ δημοσίᾳ, δημοτικῇ ἢ κοινοτικῇ ἀρχῇ ἢ παρὰ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ἢ παρ' ἀσφαλιστικῇ ἐπιχειρήσει, ἢ δυναμένας νὰ βλάψωσιν ἔννομα καὶ οὐσιώδη συμφέροντα ἄλλου προσώπου, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. 2) Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται ὅστις ποιεῖται χρῆσιν τοιαύτης τινὸς ψευδοῦς πιστοποιήσεως πρὸς ἐξαπάτησιν δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως.

ΠΩΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ

Ὑπὸ Δημοσιογράφου κ. Δ. **ΜΥΛΩΝΑ**

Ἡ τελευταία, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Καλλία, διάσκεψις τῶν Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν τῆς Χώρας καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν μέσων ἀντιμετωπίσεως μᾶς ἔδωσαν τὸ εὐχάριστο συμπέρασμα ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρὰ τὰ ἀντίθετα φαινομενικὰ γεγονότα, ἡ ἐγκληματικότης, τὰ τελευταῖα ἔτη, παρουσιάζει αἰσθητὴ ὕφεση. Καὶ τὸ συμπέρασμα αὐτὸ εἶναι ἀρκετὰ εὐχάριστο, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι διεθνῶς παρατηρεῖται ἔξαρσις τῆς ἐγκληματικότητος καὶ περισσότερο τῆς ἐγκληματικότητος τῶν νέων ὑπὸ διαφόρους μορφάς, εἴτε τῶν κοινῶν καὶ γνωρίμων χαρακτηριστικῶν, εἴτε τῶν ὀνομασθέντων ἐγκλημάτων τέντυ-μποϋσμοῦ.

Στὴν ἔρευνά μας αὐτὴ δὲν θὰ ἐπιχειρήσουμε οὔτε νὰ ἐπισημάνουμε τὰ αἴτια, οὔτε καὶ νὰ ἀναλύσουμε αὐτά, ποὺ εἶναι λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας, γνωστὰ στοὺς ἀναγνώστας. Ἁπλῶς θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα ποὺ μᾶς δίνει ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία, ὥστε νὰ δοῦμε σὲ πιὸ σημεῖο βρίσκεται ἡ ἐγκληματικότητα εἰς τὸν τόπο μας, ποῖα ἀδικήματα συχνότερα παρουσιάζονται καὶ τέλος ποιὲς εἶναι οἱ περιοχὲς καὶ τὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα ποὺ παρουσιάζουν τὴ μεγαλύτερη «κίνησι» σὲ ἐγκλήματα.

Πρέπει νὰ ποῦμε, ὅτι ἡ ὕπαιθρος, λόγῳ τῆς προβολῆς ὑπὸ τοῦ τύπου τῶν ἐγκλημάτων καὶ ἐγκληματιῶν, παρουσιάζεται σὲ μᾶς τοὺς ἀστοὺς ὡς κατ' ἐξοχὴν «ἐγκληματική». Τὸ φαινόμενον εἶναι ἀπατηλόν, διότι ἀνάλογα μὲ τὸν πληθυσμὸν τῆς κάθε περιοχῆς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων δὲν παρουσιάζει αὔξησι. Ἁπλῶς ἡ προβολὴ ποὺ γίνεται ἀδικαιολόγητα, δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ ὕπαιθρος σφάζεται, βιάζεται, τρομοκρατεῖται καὶ γενικὰ ζῇ μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα, ποὺ τὸ ἔγκλημα τῆς πάσης μορφῆς, κυριαρχεῖ.

Ἀλλὰ ἂς ἀφήσουμε νὰ μιλήσουν οἱ ἀριθμοί. Κατὰ τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα ἡ κίνησις τῶν φυλακῶν κατὰ τὰ τέσσερα ἔτη 1956—1959 παρουσιάζει τὴν κατωτέρω εἰκόνα: Κρατούμενοι ἐκ τοῦ προηγουμένου ἔτους: 1956: 7.456, 1957: 6.840, 1958: 5.919, 1959: 5.389 καὶ 1960: 5.184. Δηλαδὴ χρόνο μὲ τὸ χρόνο ὁ ἀριθμὸς τῶν κρατουμένων ἐλαττοῦται, δεῖγμα ἀδιάψευστον ὅτι ἡ ἐγκληματικότης παρουσιάζει αἰσθητὴ μείωσιν. Δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδίκων τοῦ ἔτους. Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς διὰ τὴν τετραετίαν παρουσιάζει τὴν κάτωθι εἰκόνα, κατὰ ἐπιβληθεῖσαν ποινή:

Ἔτος	Κράτησις	Φυλάκισις 1 μηνὸς	1—3 μηνῶν	3—12 μηνῶν	1—2 ἐτῶν	2—5 ἐτῶν	Πρόσκαιρος κάθειρξις	Ἰσόβιος κάθειρξις	Θάνατος	Σύνολον
1956	327	5244	2019	2265	369	276	244	62	22	10.823
1957	256	5329	1863	2009	376	280	185	34	26	10.358
1958	316	5068	1822	1993	382	288	174	19	16	10.078
1959	685	6667	2036	2178	409	255	205	33	20	12.758

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων προκύπτει ὅτι ἐμειώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδίκων διὰ σοβαρὰ ἐγκληματικὰ παραπτώματα καὶ ηὐξήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν πταισματικῶν παραβάσεων. Καὶ τὸ στοιχεῖο αὐτὸ παρουσιάζει ἐνδιαφέρον ποὺ συνηγορεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς μειώσεως τῆς ἐγκληματικότητος.

Ἕνα ἄλλο στοιχεῖον εἶναι τὸ φῦλον τῶν καταδίκων. Κατὰ τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κρατουμένων τὸ τέλος τοῦ 1959 ἐπὶ 5.389 ἀτόμων οἱ 5.165 ἦσαν ἄνδρες καὶ 224 γυναῖκες καὶ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν καταδικασθέντων εἰς διαφόρους ποινὰς κατὰ τὸ 1959 ἐπὶ 12.758 ἀτόμων οἱ 11.937 ἦσαν ἄνδρες καὶ 821 γυναῖκες. Ἐκ τῶν καταδίκων γυναικῶν τὸ τέλος τοῦ 1959 παρέμειναν εἰς φυλακὰς 178 ἐξ ὧν 2 μὲ ποινὴν θανάτου, 26 ἰσοβίου καθείρξεως, 88 προσκαίρου καὶ 62 φυλακίσεως.

Ἕνα ἄλλο ἐνδιαφέρον στοιχεῖον εἶναι ἡ ἡλικία τῶν καταδίκων. Ἐκ τῶν καταδικασθέντων κατὰ τὸ 1959 ἀτόμων 11.937 ἀνδρῶν καὶ 821 γυναικῶν κατὰ ἡλικίαν ἔχομεν τὴν κατωτέρω κατάστασιν:

Ἡλικία	Ἄνδρες	Γυναῖκες	Κρατούμενοι τό 1960		
			Πρόσκαιρος κάθειρξις	Ἰσόβιος κάθειρξις	Θάνατος
13–17 ἐτῶν	109	8	—	—	—
18–21 »	1.528	93	36	2	1
22–30 »	3.631	261	383	64	8
31–40 »	3.038	219	797	584	16
41–50 »	1.882	128	504	560	7
51–50	1.167	66	218	165	4
61 καὶ ἄνω	567	46	85	48	1

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν εἶναι σχετικῶς ἀσήμαντος καὶ μάλιστα ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ὕψος τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα. Ἔτσι τὴν μεγαλύτερη «κίνησι» παρουσιάζουν αἱ ἡλικίαι 22-40 ἐτῶν καὶ διὰ τοὺς ἄνδρες καὶ τὰς γυναῖκας, μειουμένου ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἀριθμοῦ, γεγονὸς τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ὡριμότης τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς εἶναι ἕνα σταθερὸν ἐχέγγυον νομοτύπου διαβιώσεως ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἔτσι τὰ ἐγκλήματα περιορίζονται εἰς τὴν μέσην ἡλικίαν τῶν 22-50 ἐτῶν ὅπου ἔχομεν καὶ τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν καταδίκων εἰς θάνατον, ἰσόβιον καὶ εἰς πρόσκαιρον κάθειρξιν.

Τέλος ἕνα στοιχεῖον τῆς ἐγκληματικότητος ποὺ δίδουν τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα εἶναι καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐγκληματίου.

Βάσει τῶν στοιχείων αὐτῶν ἡ κατάστασις παρουσιάζεται ὡς κατωτέρω:

Ἐπάγγελμα	Φυλάκισις		Πρόσκ. δεσμὰ		Ἰσόβια δεσμὰ		Θάνατος	
	ἄνδρ.	γυναῖκες	ἄνδρ.	γυναῖκες	ἄνδρ.	γυναῖκες	ἄνδρ.	γυναῖκες
Ἐλεύθερον ἐπάγγελμα	28	1	47	3	38	1	113	5
Ὑπάλληλοι Ἀνώτεροι	21	—	15	—	4	—	40	—
» Γραφείου	51	—	77	1	55	—	1	—
Ἔμποροι—Πωληταὶ	237	—	102	—	53	—	1	—
Γεωργοὶ—Ἁλιεῖς	554	5	1064	—	807	—	19	—
Ἐργάται Μεταλλείων	1	—	3	—	2	—	—	—
Σωφὲρ κλπ.	166	—	84	—	51	—	3	—
Τεχνῖται— Ἐργάται	489	6	421	8	285	2	5	—
Ὑπηρ. Προσωπικὸν	57	2	54	1	55	—	3	—
Στρατιωτικοὶ	2	—	9	—	5	—	2	—
Μαθηταὶ—Σπουδασταὶ	6	—	36	1	8	—	1	—
Ἄνευ ἐπαγγέλματος	53	47	23	74	34	23	—	2

Καὶ ἐκ τοῦ πίνακος αὐτοῦ γίνεται σαφὲς ὅτι οἱ γεωργοὶ καὶ γενικὰ οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐργάται καὶ τεχνῖτες. Ὅπου ἀφορᾷ τὶς γυναῖκες παρατηρεῖται ὅτι αἱ ὑπάλληλοι γραφείων καὶ γενικὰ αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες, ἐκτὸς ἀσημάντων ἐξαιρέσεων, ἀπέχουν τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς μὴ ἐργαζομένας καὶ ἀσχολουμένας μὲ τὰ λεγόμενα οἰκιακὰ ὅπου ὁ ἀριθμὸς εἶναι μεγαλύτερος τῶν ἀνδρῶν. Καὶ τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ ἀντικείμενον μελέτης ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων, ὥστε νὰ διακριβωθοῦν τὰ αἴτια ποὺ ὁδηγεῖ τὶς Ἑλληνίδες νοικοκυρὲς πρὸς τὸ ἔγκλημα, ὥστε νὰ γίνῃ ἡ κατάλληλος διαπαιδαγώγησις καὶ διαφώτισις.

Παράλληλα ὅμως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ ἐπάγγελμα κρατουμένων εἰς τὰς φυλακὰς κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1959 τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα μᾶς δίδουν τὴν κατωτέρω εἰκόνα κατὰ ἐπάγγελμα τῶν διὰ πρώτην φορὰν καταδικασθέντων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1959. Ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζεται τῶν ἐγκληματιῶν τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἔχειὡς ἀκολούθως: Ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα ἄνδρες 152, γυναῖκες 14, ὑπάλληλοι γενικὰ ἄνδρες 440 γυναῖκες 7, ἔμποροι—πωληταὶ ἄνδρες 1.550, γυναῖκες 10, γεωργοὶ κλπ. ἄνδρες 4.739, γυναῖκες 12, μεταλλωρῦχοι ἄνδρες 24, σωφὲρ ἄνδρες 1124, τεχνῖται ἄνδρες 3.109, γυναῖκες 65, ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἄνδρες 367, γυναῖκες 27, στρατιωτικοὶ ἄνδρες 13, μαθηταὶ—σπουδασταὶ ἄνδρες 73, ἄνευ ἐπαγγέλματος ἄνδρες 332, γυναῖκες 686.

Πρὶν κλείσουμε τὴν ἔρευνάν μας διὰ τὴν ἐγκληματικότητα ὡς τὴν παρουσιάζουν τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα πρέπει νὰ σημειώσουμε καὶ τοὺς ἀνηλίκους ἐγκληματίας ποὺ κρατοῦνται σὲ σωφρονιστικὰ καταστήματα. Κατὰ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἀρχὰς τοῦ 1960 ἐκρατοῦντο εἰς τὰ σωφρονιστικὰ καταστήματα 134 ἀνήλικοι ἐκ τῶν ὁποίων 133 ἀγόρια καὶ 1 κορίτσι. Ἐπίσης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1959 κατεδικάσθησαν σὲ διαφόρους ποινὰς 113 ἀγόρια καὶ 2 κορίτσια. Κατὰ ἡλικίαν οἱ κρατούμενοι στὶς ἀρχὲς τοῦ 1960 ἦσαν ἀπὸ 13—17 ἐτῶν, 82 ἀγόρια καὶ 1 κορίτσι, ἀπὸ 18—21 ἐτῶν, 46 ἀγόρια καὶ ἀπὸ 22 ἐτῶν καὶ ἄνω 5 ἀγόρια. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1959 κατεδικάσθησαν 84 ἀγόρια καὶ 2 κορίτσια ἡλικίας 13—17 ἐτῶν καὶ 29 ἀγόρια 18—21 ἐτῶν. Κατὰ ἐπάγγελμα τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν οἱ ἀσχολούμενοι μὲ γεωργικὰς ἐργασίας, οἱ τεχνῖται καὶ ἀκολουθοῦν αἱ μαθηταὶ—σπουδασταὶ καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

Μὲ βάσῃ τὰ ἀνωτέρω ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα γίνεται ἀντιληπτόν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία δὲν παρεσύρθη ἀπὸ κηρύγματα καὶ συνηθείας ποὺ ἐπεκράτησαν ἀλλαχοῦ καὶ παραμένει στερεὰ προσηλωμένη εἰς τὰ ἐθνικὰ καὶ πατριωτικὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενειακῆς παραδόσεως. Φυσικὰ κάπου — κάπου σημειοῦνται καὶ τὰ σχετικὰ παρατράγουδα. ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνησυχητικά. Ἡ Πολιτεία διὰ τῶν κατασταλτικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἀνέκοψε κάθε ἐπιθυμίαν πρὸς μίμησιν καὶ ἡ Ἀστυνομία διὰ τῆς στενῆς παρακολουθήσεως καὶ ἐπαγρυπνήσεως εἶναι σὲ θέσιν νὰ ἐλέγχῃ κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικὸν τὴν καλὴν κοινωνικὴν διαβίωσιν καὶ τῶν ἐλαχίστων νέων ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἐξαίρεσιν.

Ἀλλὰ τὸ θέμα εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι πρέπει νὰ μελετήσουν τὰ στοιχεῖα ποὺ μᾶς δίδει ἡ στατιστικὴ καὶ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ ἐπὶ μέρους αἴτια ποὺ δημιουργοῦν τὴν ἐγκληματικότητα, νὰ λάβουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα ποὺ θὰ τὴν περιορίσουν εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ θὰ τὴν ἐξαλείψουν. Ἡ Ἀστυνομία γενικὰ—Ἀστυνομία Πόλεων καὶ Χωροφυλακὴ — εἰς τὸν τομέα αὐτὸν διαδραματίζουν τεράστιον ρόλον ποὺ σὲ συνδυασμὸν μὲ τὰς Δικαστικὰς Ἀρχὰς καὶ τὸν τύπον θὰ πρέπει νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Διότι σκοπὸς τῆς Πολιτείας δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐγκληματίας καὶ ἡ τιμωρία αὐτοῦ, ἀλλὰ ἡ πρόληψις τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ σπουδαιότερον ἡ διαφώτισις καὶ διαπαιδαγώγησις τῶν πολιτῶν, ὥστε μόνοι τους νὰ ἀπέχουν κάθε ἐγκληματικῆς ἐνεργείας.

Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΠΩΛΗΣΕ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΟΥ ΑΪΦΕΛ

'Απὸ τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυν. Δ/τοῦ Β' κ. **Δ. ΜΟΡΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

8. Τὸ ρουμανικὸ μαγικὸ κουτὶ ἀποτυπώσεως χαρτονομισμάτων.

***

8. Τὸ ρουμανικὸ μαγικὸ κουτὶ ἀποτυπώσεως χαρτονομισμάτων.

Εὐθὺς ὡς ὁ Lusting ἐπέστρεψε στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες, ἐνστικτωδῶς κατηυθύνθη στὴν 'Ακτὴ τῶν Φοινίκων, ὅπου τότε ἐσύχναζαν οἱ περισσότεροι Κροῖσοι. 'Η εἴσοδος τοῦ Lusting ἔκαμε μεγάλη αἴσθησι ἐκεῖ, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν πιὸ κοσμογυρισμένων ἑκατομμυριούχων.

Κατηυθύνθη στὸ πολυτελέστερο καὶ ἐπιβλητικώτερο ξενοδοχεῖο τῆς Πόλεως μὲ μιὰ ἀπαστράπτουσα καὶ λάμπουσα Ρὸλλς — Ρόϊς, ποὺ ὡδηγοῦσε ἕνας ὁδηγὸς μὲ Γιαπωνέζικη στολὴ (λιβρέττα). Χῆρες μὲ τεράστιες κληρονομίες ἐμαγεύθησαν καὶ ἐσαγηνεύθησαν ἀπὸ τὸν νεοαφιχθέντα ἀριστοκράτη μὲ τὸ μονύελο, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐξῶστες τοῦ ξενοδοχείου προσεπάθουν νὰ ρίξουν μιὰ ματιὰ σ' αὐτόν,

'Ο κόμης Lusting ξαπλωμένος σὲ μιὰ πολυθρόνα στὴν πλάζ τῶν Φοινίκων, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Γιαπωνέζος ὁδηγός του, κομίζει τηλεγραφήματα στὰ ὁποῖα ἀπαξιοῖ ὁ κόμης ν' ἀπαντήσῃ.

ἀλλὰ οὗτος ἐπὶ δύο ἡμέρες ἀπεμονώθη στὸ δωμάτιό του, ἐνῷ ἡ περιέργειά των ἔφθανε στὸ ζενίθ.

"Οταν τελικὰ ἐνεφανίσθη στὴν πλάζ, ξάπλωσε σὲ μιὰ πολυθρόνα κάτω ἀπὸ μιὰ ὀμβρέλλα σὲ κάποια ἀπόστασι ἀπὸ τοὺς ἄλλους. "Επειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, ἦλθε τρέχοντας ὁ ὁδηγὸς κομίζων ἕνα τηλεγράφημα. 'Ο κόμης τὸ πῆρε μένα μορφασμὸ δυσφορίας, ἔρριψε μιὰ ματιὰ καὶ εἶπε, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀπαντήσῃ. Μέσα σὲ μιὰ ὥρα, ξαναῆλθε πάλι ὁ σωφὲρ μένα καινούργιο τηλεγράφημα, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἀπήντησε ὁ κύριος κόμης. Αὐτὸ ἐπανελήφθη πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα ἐκείνη, τὴν ἑπομένη, καθὼς καὶ τὴν μεθεπομένη, ὁπότε τὸ ἀπόγευμα τῆς τρίτης ἡμέρας, ἡ προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου, ὅλης αὐτῆς τῆς ἀριστοκρατίας τῆς πλάζα, εἶχε στραφῆ πρὸς τὸν κόμητα, μὲ τ' ἄπειρα ἐπείγοντα καὶ ἀναπάντητα τηλεγραφήματα. Οὐδεὶς βέβαια ἐμάντευε, ὅτι τὰ προσκομιζόμενα τηλεγραφήματα ἦσαν λευκά.

Πρὸς τὸ τέλος τῆς ἑβδομάδος, ὁ κύριος κόμης ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν μυστηριώδη καὶ μεγαλειώδη του μόνωσι. Ἀφῆκε νὰ γνωσθῇ ὅτι τὰ τηλεγραφήματα ἦσαν ἀπὸ Εὐρωπαϊκοὺς χρηματιστηριακοὺς οἴκους, ποὺ ζητοῦσαν τὴν ὑποστήριξι ἢ τὴν συμβουλή του, ἐπὶ διαφόρων σχεδίων. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐνδιεφέρετο νὰ δημιουργήσῃ περισσότερα χρήματα ἀπ' ὅσα εἶχε, τὰ τηλεγραφήματα ἔμειναν ἀναπάντητα. Εἶχε ἐπιτύχει ἤδη τὸ πρῶτο μέρος τοῦ σχεδίου του. Ἐγένετο εὐπρόσδεκτος παντοῦ, σ' ὅλες τὶς κοσμικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις καὶ μάλιστα ἐπεζητεῖτο ἡ παρουσία του. Ὁ Lustimg ὅμως, δὲν ἐνδιεφέρετο νὰ δημιουργήσῃ σχέσεις μὲ τὴν ἀνώτερη κοινωνικὴ τάξι. Εἶχε καταστρώσει τὸ σχέδιο, γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσῃ κάποιον ἀφελῆ καὶ ὀλιγώτερο πονηρόν, κάποιον ποὺ δὲν ἀνῆκε στὴν ἀνώτερη κοινωνικὴ τάξη καὶ ποὺ ἐπιθυμοῦσε νὰ εἰσέλθῃ σ' αὐτήν. Καὶ αὐτὸς ὁ κάποιος ἦτο ἕνας νεοελθὼν ὀνόματι Loller. Ἦτο ἐνδεδυμένος μένα κοστούμι ἀριστοκράτου θαλαμηγοπλοιάρχου, προφανῶς ὅμως ἦτο ἕνας ἐρασιτέχνης ναυτικός. Ὁ Lusting προσεποιήθη ὅτι κατεδέχθη νὰ ρίξῃ μιὰ ματιὰ σ' αὐτόν. Ἀπὸ τὴν σχετικὴ παρακολούθησι ποὺ ἔκαμε, παρετήρησε ὅτι ἦτο πολὺ γαλαντόμος, δίδων γενναῖα φιλοδωρήματα, τὸν ἄκουσε νὰ γελᾷ δυνατά, παρετήρησε τὶς ἀνεπιτυχεῖς προσπάθειές του ὅπως δημιουργήσῃ κοινωνικὲς σχέσεις μὲ τὴν ἀνώτερη ἐκεῖ κοινωνικὴ τάξι, καὶ ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἐβεβαιώθη, ὅτι ὁ Loller, θὰ εἶναι τὸ ὑποψήφιο θῦμα του.

Δὲν δυσκολεύθηκε διόλου ὁ Lusting νὰ πιάσῃ συζήτησι μὲ τὸ μελλοντικό θῦμα του. Στὸ καπνιστήριο τοῦ ἀπηύθυνε μιὰ ἐρώτησι, καὶ σὲ λίγο ἐθεάθησαν οἱ δυό τους νὰ συζητοῦν φιλικὰ σὰν νὰ ἐγνωρίζοντο ἀπὸ μακροῦ χρόνου. Μέσα σὲ λίγο χρόνο εἶχαν γίνει δυὸ καλοὶ φίλοι. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἐβεβαιώθη γιὰ τὴν μεγάλη του ἀφέλεια καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοῦ ἐπιδείξῃ τὸ Ρουμανικὸ μαγικὸ κουτὶ ἀποτυπώσεως χαρτονομισμάτων, ποὺ ἔφερε πάντοτε μαζί του.

Ἡ μέθοδος αὐτὴ ἀποτυπώσεως χαρτονομισμάτων, σὲ κάθε ἔξυπνο ἀπατεῶνα φαίνεται χονδροειδεστάτη καὶ ἀποφεύγεται, διὰ τὸν Lusting ὅμως, οὐδεμία μέθοδος καὶ οὐδὲν τέχνασμα μποροῦσε νὰ εἶναι χονδροειδές, διότι εἶχε τοιαύτην ἱκανότητα, ἐπιδεξιότητα καὶ πειστικότητα, ὥστε ἐπέσυρε τὴν ἀπόλυτο ἐμπιστοσύνη, ὄχι μόνον τῶν ἀφελῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τούτων τῶν καχυπόπτων ἀκόμη.

Ἕνα ἀπόγευμα, ποὺ οἱ δυό τους συζητοῦσαν φιλικὰ πάνω στὴ γέφυρα τῆς θαλαμηγοῦ τοῦ Loller, ἄνοιξαν συζήτησι περὶ τῶν τρόπων καὶ μεθόδων δημιουργίας χρημάτων. Ὁ Loller, ἀπετόλμησε νὰ ἐκφράσῃ κάποια ζηλοφθονία πρὸς τὸν πλούσιο καὶ εὐγενῆ φίλο του Lusting, ποὺ ὅπως ἐφαίνετο δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ ἐργάζεται γιὰ νὰ κερδίζῃ χρήματα. Ὁ Lusting, διηγήθη στὸ ὑποψήφιο θῦμα του τὴν γνωστὴ ἱστορία τῆς ἐπαναστάσεως τῶν χωρικῶν τῆς ἰδιαίτερής του πατρίδος καὶ τῆς ἀπωλείας τῶν γαιῶν του. Οἱ καιροὶ ὑπῆρξαν πολὺ δύσκολοι, εἶπε, ἀλλὰ ἀπεκάλυψε στὸ φίλο του, ὅτι εἶχε ἐφεύρει πράγματι ἕνα τρόπο νὰ κερδίζῃ χρήματα χωρὶς νὰ κουράζεται καὶ χωρὶς νὰ διατρέχῃ κινδύνους.

«Ἔχω μιὰ μηχανὴ» εἶπε, «ποὺ μὲ ἕνα κατάλληλο χειρισμὸ καὶ μὲ μιὰ εἰδικὴ χημικὴ οὐσία, ἀποτυπώνει μὲ ἀπόλυτο ἀκρίβεια κάθε χαρτονόμισμα ποὺ τοποθετεῖται μέσα σ' αὐτή. Βάζω π.χ. ἕνα χαρτονόμισμα τῶν 1.000 δολλαρίων μέσα σ' αὐτὴ τὴ μαγικὴ μηχανὴ καὶ βγαίνουν δύο χαρτονομίσματα πανομοιότυπα».

Ὁ Loller τὸν κύτταξε μὲ μάτια ὀρθάνοικτα γεμᾶτος δυσπιστία. «Ἀστειεύεσαι» εἶπε.

«Διόλου. Ἔχεις ἀκούσει μήπως γιὰ τὸν Emil Dubray, τὸν διάσημο χημικὸ μηχανικό, ποὺ ὑπῆρξε μιὰ ἀσυνήθης ἰδιοφυΐα» ; καὶ ἐδῶ διηγήθη ὁ κόμης, μιὰ φανταστικὴ ἱστορία παρανόμου ἀποτυπώσεως χαρτονομισμάτων μὲ τὴν μαγικὴ μηχανὴ ποὺ εἶχε ἐφεύρει ὁ ἀνωτέρω διάσημος Χημικὸς μηχανικός, καὶ πῶς αὐτὴ ἡ μοναδικὴ μαγικὴ μηχανή, περιῆλθε στὴν κατοχή του.

«Ἀλλὰ ἂν συλληφθῇς γιὰ παραχάραξι» ; ἠρώτησε ὁ Loller.

«Δὲν εἶμαι παραχαράκτης ἀγαπητέ μου φίλε», ἀπήντησε ὁ Lusting.

«Ἀναπαράγω καλλιτεχνικὰ χαρτονομίσματα, μὴ διακρινόμενα διόλου ἀπὸ τὰ γνήσια. Κάθε Τράπεζα δέχεται αὐτά. Μήπως θὰ εἶχες τὴν περιέργεια νὰ παρακολουθήσῃς πῶς θ' ἀποτυπώσω ἕνα τῶν 1.000 δολλαρίων σήμερα τὸ ἀπόγευμα.»

Ὁ Loller ἐκαίετο πράγματι ἀπὸ τὴν περιέργεια νὰ ἰδῇ αὐτὸ τὸ Ρουμανικὸ μαγικὸ κουτί, ὅπως τὸ ἔλεγε ὁ Lusting, καθὼς καὶ τὸν τρόπο ἀποτυπώσεως χαρτονομισμάτων. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, οἱ δυὸ φίλοι πῆγαν στὸ δωμάτιο τοῦ Lusting. Ὁ τελευταῖος ἔσυρε τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων καὶ ἀπὸ ἕνα ράφι πῆρε ἕνα μικρὸ κουτί. Στὶς δυὸ πλευρές τοῦ κουτιοῦ αὐτοῦ ὑπῆρχε ἀνὰ μία στενὴ σχισμή, καὶ κατὰ μῆκος τῆς μιᾶς πλευρᾶς, ὑπῆρχον ἐπίσης χάλκινοι ἀκτινοβολοῦντες διακόπτες. Τὸ μαγικὸ αὐτὸ κουτὶ ἦτο σχεδιασμένο καὶ κατασκευασμένο κατὰ τέτοιο τρόπο, ποὺ ἡ ἐμφάνισί του μὲ τοὺς ἀκτινοβολοῦντας διακόπτες ἐπὶ μιᾶς μεταλλικῆς πλάκας, ἐπρόδιδαν πράγματι μαγικὲς καὶ θαυματουργικὲς ἰδιότητες.

Ὁ Lusting τότε, πῆρε ἕνα χαρτονόμισμα τῶν 1.000 δολλαρίων τὸ ἔδωσε στὸν Loller, καὶ τὸ ἐξήτασε, καὶ ἀκολούθως τὸ ἔβαλε μέσα στὸ μαγικὸ κουτί, ἀπὸ τὴν μιὰ σχισμὴ αὐτοῦ. Ἔπειτα τοποθέτησε ἕνα τεμάχιο χάρτου ἀκριβῶς τοῦ μεγέθους τοῦ χαρτονομίσματος ἀπὸ τὴν ἄλλη σχισμή, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔθεσε σὲ λειτουργία τὴν μαγικὴ αὐτὴ μηχανή, διὰ χειρισμοῦ τῶν ὑπαρχόντων ἐπ' αὐτῆς μετταλικῶν κομβίων καὶ διακοπτῶν.

«Τὸ χαρτονόμισμα καὶ τὸ λευκὸ χαρτὶ ἔχουν βυθισθῇ τώρα στὴ λεκάνη μὲ τὴν μαγικὴ χημικὴ οὐσία καὶ ἀποτυποῦνται οἱ εἰκόνες τοῦ γνησίου χαρτονομίσματος στὸ χαρτὶ χωρὶς τὸ πρῶτο νὰ ὑποστῇ βλάβη τινά» ἐξήγησε ὁ Lusting, καὶ προσέθεσε: «Ἡ μαγικὴ αὐτὴ χημικὴ ἀποτύπωσις χρειάζεται ἓξ ὥρες.»

Σὲ 6 ὥρες ἀκριβῶς, οἱ δυὸ ἄνδρες ἐπέστρεψαν στὸ δωμάτιο τοῦ Lusting. Ὁ κόμης ξαναέστρεψε προσεκτικὰ ὅλους τοὺς διακόπτες, ἔσυρε καὶ ἕνα μικρὸ μοχλό, καὶ βγῆκαν δυό μουσκεμένα χαρτονομίσματα τῶν 1.000 δολλαρίων. Ὅπως τὰ κρατοῦσε στὰ χέρια του, παρακολουθοῦσε μὲ προσποιητὴ ἀφέλεια τὸν Loller, ποὺ δὲν μποροῦσε ἀκόμη νὰ πιστεύσῃ τὰ μάτια του.

«Μπορεῖς νὰ τὰ δώσῃς ἕνα ἕκαστο χωριστὰ σὲ μιὰ Τράπεζα, γιὰ νὰ τὰ ἐξετάσουν, γιὰ νὰ σοῦ φύγῃ ἡ δυσπιστία ποὺ σὲ κατατρώγει» εἶπε ὁ Lusting. Ὁ τελευταῖος εἶχε κρύψει ἐκ τῶν προτέρων ἓν δεύτερον χαρτονόμισμα τῶν χιλίων δολλαρίων μέσα στὸ μαγικὸ κουτὶ τὸ μόνο δὲ ποὺ εἶχε ἀλλάξει μὲ προσοχή, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται, ἦτο ὁ ἀριθμός, ἐκεῖ δηλ. ποὺ τὸ ἓν εἶχε 3 τὸ εἶχε μετατρέψει σὲ 8 ὅπως ἦτο ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἄλλου, καὶ ἔτσι ἀμφότερα ἔφεραν τὸν ἴδιο ἀριθμό.

«Κόμητα» ἠρώτησε ὁ Loller, «εἶναι ἡ μοναδικὴ μηχανὴ τοῦ εἴδους της ποὺ ὑπάρχει». «Μάλιστα» ἀπήντησε καὶ παρατηροῦσε προσεκτικὰ τὸ κατηφὲς πρόσωπο τοῦ Loller, ἀμέσως δὲ μετὰ προσέθεσε: «Βέβαια γνωρίζω πλήρως καὶ λεπτομερῶς τὴν κατασκευὴ καὶ τὸν χειρισμό της».

«Θὰ μοῦ τὴν πωλοῦσες αὐτὴ τὴ μοναδικὴ μηχανή; Θὰ σοῦ τὴν πληρώσω 25.000 δολλ., ὅσα ἔχω αὐτὴ τὴν στιγμή. Ξέρω, εἶναι μιὰ πολὺ μεγάλη χάρι ποὺ σοῦ ζητῶ, ἀλλὰ θὰ μποροῦσες νὰ κατασκευάσῃς μιὰ ἄλλη γιὰ τὸν ἑαυτό σου».

Τὴν ἑπομένη ἡμέρα, εἰσέπραξε ὁ Lusting, τὶς 25.000 δολλ. καὶ παρέδωσε τὸ μαγικὸ κουτί. Ἀφοῦ ἐχρειάζοντο 6 ὥρες διὰ τὴν λειτουργία τῆς μαγικῆς μηχανῆς εἶχε τὸν ἀπαιτούμενο χρόνο γιὰ νὰ ἐξαφανισθῇ. Ὅπως μάλιστα τὰ πράγματα ἀπέδειξαν, εἶχε πολὺ περισσότερο χρόνο ἀπὸ 6 ὥρες «γιατὶ ἕνας πείσμων, ἰσχυρογνώμων, στενοκέφαλος καὶ ξηροκέφαλος σὰν τὸν Loller, δὲν ἐγκατέλειπε εὔκολα τὶς πλάνες καὶ αὐταπάτες του».

Ὅταν ἡ μηχανὴ δὲν ἐλειτούργησε, ὑπέθεσε ὅτι δὲν εἶχε χειρισθῇ αὐτὴν καλά, καὶ ἄρχισε πάλι. Αὐτὸ ἐξηκολούθησε γιὰ ἡμέρες καὶ ἑβδομάδες, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ὁποίων ἀγνοοῦσε τὸ πάθημά του.

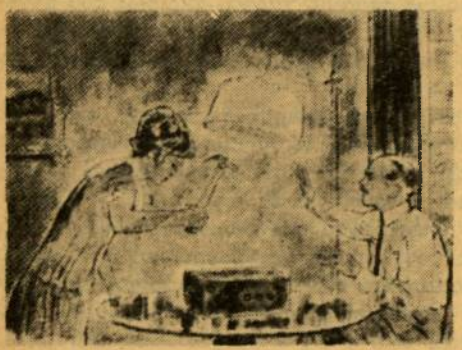
Μιὰ ἡμέρα τελικά, ἡ γυναίκα του ἐκομμάτιασε τὸ μαγικὸ κουτὶ μένα σφυρί.

«Ἰδού ἀνότητε» ἔκραξε αὔτη «δὲν ὑπάρχει τίποτε μέσα, ἐκτὸς ἀπὸ μερικοὺς τροχοὺς καὶ μιὰ ἀδειανὴ λεκάνη».

Ὁ Loller, μὲ γουρλωμένα μάτια, κύτταξε τὴν στεγνὴ λεκάνη τοῦ κουτιοῦ καὶ ἀνέκραξε. «Ἄ. Μάλιστα. Νὰ τὸ σφάλμα, ποὺ δὲν λειτουργεῖ τὸ μηχάνημα. Ἐξηντλήθη ἡ χημικὴ ὑγρὰ οὐσία καὶ γι' αὐτὸ δὲν γίνεται ἡ ἀποτύπωσι. Ὅταν θὰ ἰδῶ πάλι τὸν κόμητα, θὰ πάρω λίγο χημικὸ ὑγρό. Τότε θὰ γίνωμε πλούσιοι γυναίκα».

«Εἶσαι ἕνας θεότρελλος. Εἶσαι τελείως γιὰ δέσιμο». Ἀνέκραξε ἐν ὀργῇ ἡ γυναίκα του, καὶ κατὰ ἕνα τρόπο, πράγματι ἦτο γιὰ δέσιμο.

Μετὰ τὴν ἀπάτη ποὺ διέπραξε ὁ Lusting εἰς βάρος τοῦ Dodge, καὶ ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὶς καταδιωκτικὲς Ἀρχές, χρησιμοποιώντας τὴν Μυστικὴ Ὑπηρεσία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐκινήθη πρὸς τὴν Ὀκλαχόμα. Ἐδῶ ὅμως συνελήφθη γιὰ μιὰ ἀπόπειρα ἀπάτης καὶ ἀπεστάλη στὶς φυλακές. Ὁ Lusting, ἐγνώριζε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ καταδικασθῇ, γιατὶ δὲν ὑπῆρχον μάρτυρες, ἀλλ' οὔτε ἄλλα στοιχεῖα γιὰ τὴν ἀπόπειρα τῆς ἀπάτης. Ὅμως, ἐγνώριζε ἐπίσης ὅτι, ὅταν αἱ πληροφορίες περὶ συλλήψεώς του μετεδίδοντο στὶς καταδιωκτικὲς Ἀρχὲς τῶν Ἀνατολικῶν Πολιτειῶν, δὲν θ' ἀπέφευγε τὶς περιπέτειες γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Dodge. Ἔπρεπε, λοιπόν, μέσα σὲ 48 ὥρες νὰ δραπετεύσῃ πρὶν παραδοθῇ στὶς Ἀρχὲς ποὺ τὸν καταζητοῦσαν.

Ἡ γυναίκα τοῦ Loller σπάζει μὲ ἕνα σφυρὶ τὸ μαγικὸ κουτὶ ν' ἀποδείξῃ, στὸ σύζυγό ὅτι εἶναι ξεροκέφαλος.

Τὸ κρατητήριο, ποὺ ἐκρατεῖτο, ἦτο ἕνα μικρὸ δωμάτιο καὶ πολὺ γρήγορα ὁ Lusting ἔπιασε συζήτησι μὲ τὸν Σερίφη (ἀστυνόμο) τῆς ἐπαρχίας, S. R. Richards. Οὗτος ἐγοητεύθη καὶ ἐμαγεύθη ἀπὸ τὶς συναρπαστικές, σκοτεινὲς καὶ μυστηριώδεις διηγήσεις τοῦ Lusting, ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ κοινωνικὴ τάξι τῶν ξένων Πρωτευουσῶν, καὶ καθὼς οἱ ὧρες περνοῦσαν μὲ τὴν συζήτησι, ἄρχισε καὶ οὗτος, νὰ διηγῆται τὰ δικά του συναρπαστικὰ κατορθώματα... Ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, κρατούμενος καὶ σερίφης βρέθηκαν στὸ γραφεῖο τοῦ τελευταίου, πίνοντες οὐΐσκυ ποὺ προήρχετο ἀπὸ λαθρεμπόριο καὶ ποὺ προσφάτως εἶχε κατασχεθῇ.

Καθὼς τὰ ποτηράκια ἄδειαζαν τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, ὁ σερίφης ἄρχισε νὰ τοῦ ἐμπιστεύεται διάφορα μυστικά του, καὶ τελικὰ τοῦ ἀπεκάλυψε ὅτι, εἶχε σπαταλήσει περὶ τῆς 25.000, ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου μὲ τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπίσης ἐπιφορτισμένος, καὶ ὅτι εὑρίσκετο σὲ μεγάλη ἀπόγνωσι.

Ὁ Lusting ἔβαλε ἀκόμη ἕνα οὐΐσκυ στὸ σερίφη, καὶ κούνησε τὸ κεφάλι του, μὲ ἔκφρασι συμπόνοιας, λέγοντας συνάμα, ὅτι θὰ μποροῦσε κάπως νὰ τὸν βοηθήσῃ, γιατὶ δὲν θεωροῦσε μεγάλο τὸ ποσὸν τῶν 25.000 δολλαρίων.

«Τόσα λεπτὰ ἐκέρδισα μέσα σένα ἀπόγευμα», εἶπε μὲ κάποια φαινομενικὴ περιφρόνησι ὡς πρὸς τὸ ποσόν.

«Πῶς ;» ἠρώτησε ὁ σερίφης.

«Ἔχω μιὰ μαγικὴ μηχανὴ ποὺ ἀποτυπώνει χαρτονομίσματα», εἶπε, καὶ περιέγραψε τὸ Ρουμανικὸ μαγικὸ κουτὶ ἀποτυπώσεως τῶν χαρτονομισμάτων. Προσεφέρθη δέ, πρόθυμα, νὰ τοῦ ἐπιδείξῃ τὸ μαγικὸ αὐτὸ μηχάνημα, ἂν ὁ σερίφης μποροῦσε νὰ τοῦ τὸ φέρῃ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν βαλίτσα του.

Ἡ ἐπίδειξις τῆς μαγικῆς μηχανῆς στὸν ἐν ἀπογνώσει εὑρισκόμενο σερίφη ἔφερε τὸ ποθούμενο ἀποτέλεσμα. Τὴν ἑπομένη ἡμέρα ὁ Lusting εἶχε τὴν ἐλευθερία του καὶ 10.000 δολλάρια, ποὺ ὁ σερίφης πῆρε ἀπὸ τὸ Κοινοτικὸ Ταμεῖο, πεπεισμένος

ὅτι τὸ μαγικὸ κουτὶ ἀποτυπώσεως χαρτονομισμάτων ποὺ εἶχε ἀγοράσει μ' αὐτά θὰ τοῦ τ' ἀπέδιδε εὔκολα στὸ δεκαπλάσιο.

Αὐτὸ συνέβη κατὰ μῆνα Μάρτιο. Τὸν Νοέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους, ὁ Lusting ἔπαιρνε τὸ μπρέκφαστ στὸ διαμέρισμα τοῦ ξενοδοχείου του ἕνα πρωϊνό, ὁπότε ἕνα δυνατὸ κτύπημα τῆς πόρτας ἠκούσθη. Τὴν ἄνοιξε καὶ βρέθηκε ἔκπληκτος μπροστὰ στὴν κάννη ἑνὸς περιστρόφου, πίσω ἀπ' τὸ ὁποῖον πρόβαλε ἡ ἀποπληκτικὴ φυσιογνωμία τοῦ σερίφη.

«Μοῦ χρειάσθηκαν 8 μῆνες γιὰ νὰ σὲ ἀνακαλύψω», βροντοφώνησε ὁ Richards.

«Τώρα ἑτοιμάσου νὰ πεθάνῃς».

«Γιατί, τί συμβαίνει μὰ τὸν Θεὸ σερίφη;» ἠρώτησε ἤρεμα ὁ Lusting.

Ἔκπληξις καὶ δυσπιστία, φάνηκε νὰ καλύπτῃ τὸ πρόσωπο τοῦ Lusting.

«Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο» εἶπε.

«Δὲν ἀποτύπωσε οὔτε ἕνα χαρτονόμισμα» διέκοψε ὁ σερίφης.

«Ἔκαμα δοκιμὲς πάρα πολλές, ἐπὶ ἕνα μῆνα ὅταν ἔφυγες. Ἐδοκίμασα τὰ πάντα καὶ δὲν ἀποτύπωσε οὔτε ἕνα χαρτονόμισμα».

«Γυρίσατε τὸν εἰδικὸ διακόπτη δυὸ φορὲς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἔπειτα πάλι πρὸς τὸν ἀριθμὸ 10, πρὸς τ' ἀριστερά ; Ἔπειτα στρέψατε τὸν δεύτερο διακόπτη 10 δευτερόλεπτα ἀργότερα ; ἀκριβῶς 10′ δευτερόλεπτα, ὄχι 9 ἢ 11 ;»

«Ἔπειτα θέσατε τὴν 3η ἐπαγωγικὴ λαβή, πρὶν γυρίσετε τὸν συμπιεστή;»

Τὸ ὅπλο τοῦ σερίφη ἄρχισε νὰ χαμηλώνῃ.

«Δὲν ξέρω. Ἐκεῖνο ποὺ ξέρω εἶναι ὅτι δὲν ἐλειτούργησε» εἶπε.

«Αὐτὸ ποὺ βλέπω εἶναι ὅτι, δὲν εἶσθε ἀρκετὰ ἐπιδέξιος χειριστὴς γιὰ τὸν χειρισμὸ αὐτῆς τῆς μαγικῆς μηχανῆς. Τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ κάμω, εἶναι νὰ ἔλθω ἐκεῖ πάνω νὰ σᾶς δείξω ἐκ νέου τὸν χειρισμὸ τῆς μηχανῆς. Δυστυχῶς ὅμως εἶμαι πολὺ ἀπησχολημένος μὲ κάποια πολὺ σπουδαῖα ἐμπορικὴ ὑπόθεσι καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἔλθω τώρα». Τὸ ὡπλισμένο χέρι ξανασηκώθηκε πάλι.

«Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξύ, νὰ σᾶς δώσω πίσω τὰ χρήματά σας, τὶς 10.000 δολλάρια». Ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ ὁ Lusting καὶ βγάζοντας τὸ πορτοφόλι του ἐμέτρησε στὸ σερίφη τὶς 10.000 δολλάρια σὲ χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων. Ὁ σερίφης μουδιασμένος καὶ παραλυμένος ἀπὸ θάμβος, κατάπληξη καὶ ἐντροπή, ἔβαλε τὸ ὅπλο στὴν τσέπη του.

«Αὐτὸ εἶναι μιὰ πολὺ μεγάλη καλωσύνη ἐκ μέρους σας», ἐψιθύρισε ὁ σερίφης.

«Διόλου» ἐβεβαίωσε αὐτὸν ὁ Lusting μὲ εὐγένεια, συνοδεύων αὐτὸν πρὸς τὴν πόρτα.

«Ὅταν ἔλθω κάτω καὶ θέσω τὴν μηχανὴ σὲ λειτουργία καὶ σᾶς δείξω καὶ πάλι τὸν χειρισμό, μπορεῖτε νὰ μοῦ ἐπιστρέψητε τὰ χρήματα». Καὶ κτυπώντας ἐλαφρὰ στὸν ὦμο τὸν Richards, προσέθεσε: «Συμμερίζομαι τὴν ἀνησυχία σας καὶ τὴν ταλαιπωρία σας αὐτοὺς τοὺς μῆνες, ἀλλὰ τώρα ποὺ ἐτακτοποιήθησαν ὅλα, ἀξίζει τὸ κόπο νὰ τὸ ρίξητε ἔξω καὶ νὰ διασκεδάσητε λίγο. Μπορεῖτε νὰ δαπανήσητε λίγα χρήματα νὰ διασκεδάσητε μιὰ-δυὸ ἑβδομάδες, ἔπειτα ἀπὸ τόσους κόπους καὶ τόση ἀγωνία μέχρις ὅτου μὲ βρῆτε».

«Αὐτὴ εἶναι μιὰ πολὺ καλὴ ἰδέα» εἶπε ὁ σερίφης, καὶ ἀνεχώρησε γεμᾶτος εὐθυμία καὶ κέφι.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο, κάθε πρωΐ ὁ Lusting, ἀγόραζε ὅλες τὶς ἐφημερίδες τῆς Ὀρλεάνης καὶ τὶς ἐρευνοῦσε, σὰν ν' ἀναζητοῦσε κάτι. Τὴν τετάρτη ἡμέρα ἀνεῦρε αὐτὸ ποὺ ἀναζητοῦσε. Ὁ Σερίφης S.R. Richards ἀπὸ τὴν Κοινότητα Remsen τῆς Ὀκλαχόμας, συνελήφθη ἔπειτα ἀπὸ ἕνα 3ήμερο ξεφάντωμα στὰ νυκτερινὰ Κέντρα τῆς ὁδοῦ Μπουρμπόν, μὲ τὴν κατηγορία ὅτι, ἔθεσε σὲ κυκλοφορία παρακεχαραγμένα χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων. Οὗτος παρεπέμφθη στὸ δικαστήριο, κατεδικάσθη καὶ ἀπεστάλη σὲ μιὰ ὁμοσπονδιακὴ σωφρονιστικὴ φυλακή.

(Συνεχίζεται)

ΦΟΝΟΣ ΜΕΤΑ ΛΗΣΤΕΙΑΣ

— Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΤΑΒΕΡΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1951 ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΤΟ 1960 —

'Από τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

Στὸ πλῆθος ποὺ ἦταν συγκεντρωμένο στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου τῆς Μάκον Κάουντυ Ντεκατοὺρ τοῦ 'Ιλινόϊς, στὶς 16 'Ιανουαρίου 1961, φαινόταν πὼς τὸ ρολόγι τοῦ τοίχου πήγαινε πίσω, ὅπως συνήθως συμβαίνει μετὰ τὴ μάχη γιὰ τὴ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου.

Στὰ δύο μεγάλα τραπέζια ποὺ ἦταν μπροστὰ ἀπὸ τὴν ἕδρα τοῦ δικαστοῦ εἶχαν συγκεντρωθῆ οἱ δικηγόροι μετὰ τὸν σκληρὸ ἀγῶνα. Μιλοῦσαν ψιθυριστὰ καθὼς δίπλωναν τὰ χαρτιά τους μέσα στοὺς χαρτοφύλακές τους. Οἱ συνήγοροι καὶ τῶν δύο παρατάξεων ἐφαίνοντο ἱκανοποιημένοι, ἀλλὰ ἐβασίλευεν ἡ ἀβεβαιότης.

Πάνω, ὁ 'Εντουάρντ Μίλτον Μπάρτλεϋ χαμογελοῦσε στοὺς δημοσιογράφους καθὼς ὡδηγεῖτο στὴ φυλακή, πρᾶγμα ποὺ ἐρχόταν σὲ μεγάλη ἀντίθεση μὲ τὴν προηγούμενη στάσι του κατὰ τὴν ὁποία κρυβόταν ἀπὸ τὸν φωτογραφικὸ φακὸ καὶ δὲν ἔλεγε τίποτε στοὺς δημοσιογράφους.

'Ο "Εντ Μπάρτλεϋ ἦταν ἡλικίας 58 ἐτῶν, ἕνας ἄνθρωπος μὲ κοντὸ ἀνάστημα, γεμᾶτος καὶ μὲ χαμογελαστὸ πρόσωπο. Τὰ μαλλιά του ἦταν κάτασπρα σὰν τὸ χιόνι ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ στρογγυλὸ κατακόκκινο πρόσωπό του. Φοροῦσε γυαλιὰ μὲ χοντρὸ σκελετὸ κι' ἕνα καλοραμμένο κουστοῦμι ἐργασίας. Φαινόταν εὐτυχὴς σὰ νὰ ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ ἐγγόνια του. Δὲν ἦταν στεναχωρημένος. "Ηξερε ὅτι σὲ λίγα λεπτὰ θ' ἄκουγε τὴν καταδίκη του στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα. 'Αλλὰ συνεχῶς ἔλεγε ὅτι ἦταν ἀθῷος καὶ φαινομενικῶς ἔδειχνε γιὰ ἀθῷος καὶ γι' αὐτὸ δὲν στεναχωριόταν. «'Απόψε θὰ βγῶ ἀπὸ δῶ μέσα» εἶπε. «Θὰ μπορέσω νὰ πάω σπίτι μου».

'Εν τῷ μεταξὺ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ δικαστηρίου εἶχαν συγκεντρωθῆ σὲ γκρούπ καὶ συζητοῦσαν. Μερικὲς ἀπὸ τὶς συζητήσεις ἐξελίχθηκαν σὲ φιλονεικίες.

«Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πὼς μποροῦν νὰ τὸν καταδικάσουν βάσει τῆς μαρτυρίας αὐτῆς. 'Από τὴν μαρτυρία μιᾶς γυναίκας ποὺ δὲν εἶχε μιλήσει ἐπὶ δέκα σχεδὸν χρόνια. Καὶ αὐτὸς ὁ αὐτόπτης μάρτυς λέει ὅτι εἶδε ἕνα ἄνθρωπο γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ τὸν ξαναθυμηθῆ καὶ μάλιστα νὰ εἶναι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ἦταν αὐτός».

—«'Αλλὰ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ λένε ψέμματα» ἀπάντησε ἕνας ἄλλος. «Εἶναι ἀρκετὰ εὔκολο νὰ κατακρίνωμε τὴν γυναῖκα αὐτή. 'Αλλὰ γιὰ ἐλᾶτε σεῖς στὴ θέσι της... Γιὰ ὑποθέσετε ὅτι κάποιος σᾶς ἀπειλεῖ νὰ σᾶς σκοτώσῃ ἂν μιλήσετε. 'Εγὼ τὴν δικαιώνω ἀπόλυτα».

'Ο ἄλλος συνομιλητὴς κούνησε τὸ κεφάλι του. «Πέρασαν πολλὰ χρόνια γιὰ μένα γιὰ νὰ τὴν πιστέψω. Τὸ καταλαβαίνω γιατὶ ἕνας δὲ μιλάει ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τοῦ θανάτου ποὺ κρέμεται πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. 'Αλλὰ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω αὐτοὺς ποὺ ξαφνικὰ ἀποφασίζουν νὰ μιλήσουν ὕστερα ἀπὸ δέκα σχεδὸν χρόνια.

—«Μπορεῖ νὰ φαντάσθηκε ὅτι θὰ ἦταν ἀσφαλέστερη ἂν μιλοῦσε. Γιατὶ ἴσως νόμιζε ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ τὴν ξαναενοχλήσῃ πλέον».

"Ενας ἄλλος ἀκουμπισμένος στὸν τοῖχον ἔλεγε: «'Ο "Εντ Μπάρτλεϋ δὲν εἶναι ἄνθρωπος γιὰ νὰ κάνῃ φόνο... Τὸν γνωρίζω χρόνια. Εἶναι ὁ καλύτερος κουρέας στὴν πόλ»ι.

—«Μὰ δὲν δικάζεται γιὰ κόψιμο μαλλιῶν. 'Εκτὸς τούτου... ξέρετε ποῦ ἔμαθε κουρέας ;».

—«Στὴ φυλακὴ ἔμαθε, ἀλλὰ τί μ' αὐτό ; Αὐτὸ συνέβη πρὶν πολλὰ χρόνια. Βε-

βαίως ὁ Ἔντ ἦταν ζόρικος κατὰ τὰ νεανικά του χρόνια. Ἀλλὰ ἔστρωσε. Ἔμαθε τὸ μάθημά του. Τώρα παντρεύθηκε κιόλας. Εἶχε ἐγκατασταθῆ μὲ τὴ γυναῖκα του σὲ μιὰ νέα κατοικία ὅταν συνελήφθη. Εἶχε καλὴ δουλειά».

Ἄ, μάλιστα, εἶναι ἕνας ἔντιμος ἐπιχειρηματίας... Γιὰ ἀρκετὰ χρόνια ἀφοῦ ἔκανε ὅλες τὶς νεανικὲς τρέλλες, ἀπεφάσισε νὰ συμμορφωθῆ. Τ' ἄκουσα ὅλα αὐτά, ὅτι εἶναι εὐθὺς καὶ ἔντιμος ἐπὶ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα. Ἀλλὰ ὅλοι αὐτοὶ ποὺ μιλοῦν τώρα καὶ τὸν δικαιώνουν δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τους ἕνα σπουδαῖο πρᾶγμα».

—«Καί τί εἶναι αὐτό ;».

— «Ὅτι σκότωσε ἕνα ἄνθρωπο καὶ τὴ γλύτωσε φτηνά. Θὰ ἤθελε νὰ συλλάβουν κάποιον ἄλλον...».

—«Δὲν ἦταν σωστὸ νὰ τὸν συνδέσουν μὲ τὴν δολοφονία».

—«Μιὰ λεοπάρδαλις δὲν ἀλλάζει συνήθειες. Ἄκουσα ὅλα αὐτά, δηλαδὴ τί καλὸς ἄνθρωπος ποὺ ἦταν στὸ Πεκῖνο. Ὁ κόσμος τὸν ἀγαποῦσε καὶ τὸν ἐκτιμοῦσε καὶ τὰ τοιαῦτα».

Μιὰ ὁμάδα ἀπὸ κατοίκους τοῦ Πεκίνου τοῦ Ἰλινόϊς, παρακολουθοῦσε τὸ ρολόγι καὶ ἀγωνιοῦσε ὅλο καὶ περισσότερο σὲ κάθε λεπτὸ ποὺ περνοῦσε. Μιλοῦσαν γιὰ τὴν τρομερὴ δοκιμασία ποὺ εἶχεν ὑποστῆ ὁ φίλος τους Ἔντ Μπάρτλεϋ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες.

—«Ἐλπίζω ὁ Ἔντ νὰ τὴ γλυτώσῃ. Ἐλπίζω νὰ μὴ διστάσῃ καὶ νὰ μὴ φοβηθῆ ἀντικρύζοντας τοὺς δικαστάς. Θὰ τὸ ἔχῃ ἀντιληφθῆ ὅτι εἴμαστε στὸ πλευρό του. Ἀμέσως μόλις τὸν ἀφήσουν θὰ πάω νὰ τοῦ δώσω ραντεβοῦ νὰ μοῦ κόψῃ τὰ μαλλιά. Αὐτὸ θὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Θέλω νὰ τὸν ἰδῶ πίσω στὴν πολυθρόνα τοῦ κουρείου του τὴ Δευτέρα τὸ πρωΐ».

Ἦταν νύκτα τῆς Παρασκευῆς 13 Ἰανουαρίου 1961. Ἡ ὑπόθεσις εἶχεν ἀχθῆ στοὺς ἐνόρκους στὶς 8.30' μ.μ. Οἱ ἀκροαταὶ παρέμειναν στὰ καθίσματα γιὰ λίγα λεπτά, σκεπτόμενοι ὅτι οἱ ἔνορκοι θ' ἀποφασίζαν γρήγορα. Μετὰ σηκώθηκαν καὶ περιφέρονταν γύρω.

—«Μοῦ κάνει ἐντύπωση, γιατὶ ἀργοῦν τόσο πολύ ; Νόμιζα πὼς θὰ ἔβγαιναν ἀμέσως καὶ πὼς θὰ μπορούσαμε νὰ πάρωμε τὸν Ἔντ σπίτι».

—«Μὰ πάντοτε ὑπάρχουν ἕνας—δύο μεταξὺ τῶν ἐνόρκων ποὺ ψηφίζουν κατὰ ἢ δηλώνουν ἀποχή. Καὶ μετὰ ἐπακολουθεῖ λίγη συζήτησις ἀπὸ τοὺς ἄλλους γιὰ νὰ συμφωνήσουν καὶ νὰ ἐκδώσουν τὴν ἀπόφασί τους μὲ ὁμοφωνία».

Ἄλλη μιὰ ὥρα πέρασε. Οἱ φίλοι τοῦ Ἔντ ἀνυπομονοῦσαν.

—«Μὴ στεναχωριέστε» εἶπεν ἕνας αἰσιόδοξος. «Ὅσο ἀργοῦν τόσο καλύτερα γιὰ τὸν κατηγορούμενο. Ἐὰν τὸν εὕρισκαν ἔνοχο, θὰ εἶχαν βγῆ τώρα».

—«Ἄρχισα νὰ πεινῶ. Λὲς ν' ἀργήσουν ἀκόμα ; Θέλω νὰ βρίσκωμαι ἐδῶ ὅταν βγοῦν οἱ ἔνορκοι καὶ νὰ φύγωμε ὅλοι μαζὶ μὲ τὸν Ἔντ».

—«Γιατὶ δὲν πᾶς ἀπέναντι στὸ δρόμο νὰ φᾶς κάτι : Ἐμεῖς θὰ μείνωμε ἐδῶ καὶ θὰ σὲ φωνάξωμε. Ὅταν ἑτοιμασθοῦν οἱ ἔνορκοι, ὁ δικαστικὸς κλητήρας θὰ πάῃ νὰ φέρῃ τὸν Ἔντ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὑπάρχει ἀρκετὸς χρόνος γιὰ νὰ σὲ φωνάξωμε».

Ἕνα ἄλλο γκρούπ εἶχε διαφορετικὲς ἀπόψεις γιὰ τὴν καθυστέρησι τῶν ἐνόρκων.

—«Εἶναι ἔνοχος» εἶπε μ' ἕνα μορφασμὸ ἕνας ψηλὸς μὲ ρυτιδωμένο πρόσωπο ἄνδρας. «Αὐτὸ ποὺ τοὺς κρατάει ἀκόμα μέσα εἶναι ἡ ποινή. Μερικοὶ ἔνορκοι θέλουν νὰ τὸν στείλουν στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα».

—«Μὰ βέβαια τοῦ χρειάζεται γι' αὐτὸ ποὺ ἔκανε. Ἦταν κτηνῶδες καὶ προμελετημένο. Καὶ τὸ ὅτι ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε χρόνια δὲν εἶναι ἐλαφρυντικό. Ὁ Φρὰνκ Χίγκινς ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἀνθρώπους ποὺ γνώρισα. Ἦταν ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ διωρίσθηκαν στὴν ἐφιππη ἀστυνομία καὶ ἦταν καλὸς ἀστυνομικός. Ξέρω πὼς τὸν ἀγαποῦσαν στὸ Σῶμα».

Στὸ δωμάτιο τῶν δημοσιογράφων τῆς αἰθούσης τοῦ δικαστηρίου, ἕνας ἀντα-

ποκριτὴς μιλοῦσε στὸ τηλέφωνο μὲ τὸν συντάκτη τῆς ἐφημερίδος του. «Δύσκολο νὰ συμπεράνωμε, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ τελειώσουν γρήγορα. Οἱ δικασταὶ δὲν πῆγαν γιὰ ὕπνο καὶ ἔτσι θὰ ἔχωμε τὴν ἐτυμηγορία γιὰ τὴν τελευταία ἔκδοσι».

Τὸ καφενεῖο ἀπέναντι στὸ δρόμο εἶχε κλείσει καὶ αὐτοὶ ποὺ εἶχαν πάει ἐκεῖ γιὰ νὰ φᾶνε, ἐπέστρεψαν στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου «τίποτε ἀκόμα». 'Αλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ φύγωμε τώρα. Οἱ δικασταὶ εἶναι ἀκόμα ἐδῶ. Μόνο ἐὰν φύγουν καὶ ἀφήσουν τοὺς ἐνόρκους ἐδῶ κλειδωμένους ὅλη τὴ νύχτα, τότε θὰ φύγωμε κι' ἐμεῖς».

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα τὸ πλῆθος ἀραίωσε, ἀλλὰ ἦταν πολλοὶ ἀκόμα αὐτοὶ ποὺ περίμεναν στὴν αἴθουσα καὶ στὸ χώλλ. 'Επάνω, ὁ "Εντ Μπάρτλεϋ, προσπαθοῦσε νὰ διαβάσῃ ἕνα περιοδικό, ἀλλὰ ὁ νοῦς του δὲν ἦταν στὸ διάβασμα. Αὐτοὶ ποὺ εἶχαν ἔλθει σ' ἐπαφὴ μαζί του, κατάλαβαν τί θὰ σκεπτόταν πιθανῶς. "Ισως τοὺς ψηλούς, γνώριμους τοίχους τῆς ποινικῆς φυλακῆς τῆς Στεητβίλλ. 'Εκεῖ εἶχε μάθει κουρέας καὶ εἶχε μάθει νὰ μισῇ τὴ φυλακή. 'Εκεῖ εἶχεν ἰδῇ ἐπίσης τὸ κελλὶ τοῦ θανάτου καὶ θυμήθηκε τὶς νύχτες ὅταν τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ κατερρίπτοντο καὶ τὰ φῶτα χαμήλωναν ὅταν ἡ Πολιτεία τοῦ 'Ιλινόϊς εἶχε νὰ κάνῃ μιὰ ἐκτέλεσι. 'Εγνώριζε—σὰν κουρέας ποὺ ἦταν—ὅτι τὸ κεφάλι τοῦ καταδίκου ἐξυρίζετο γιὰ νὰ καθαρισθῇ ἀρκετὸς χῶρος πρὸς τοποθέτησιν τῆς ἐπαφῆς τοῦ θανατηφόρου ρεύματος.

'Ο Μπάρτλεϋ ἔφερε ἀσυναίσθητα τὸ χέρι του πρὸς τ' ἄσπρα μαλλιά του στὸ κεφάλι. Οἱ σκέψεις του πιθανῶς στράφηκαν σὲ ἄλλα πράγματα. Στὴ γυναῖκα ποὺ εἶχε παντρευτῇ τελευταῖα... τὴν κατοικία ποὺ εἶχαν πιάσει... τὸ κουρεῖο ποὺ εἶχε καὶ τοῦ ὁποίου οἱ δουλειὲς πήγαιναν πολὺ καλά... τοὺς φίλους ποὺ εἶχε ἀποκτήσει κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια...

Βεβαίως θὰ σκεπτόταν τὴ μεγάλη ἡμέρα... 22 Φεβρουαρίου 1951. Οἱ ἔνορκοι εἶχαν ἀκούσει δύο ἐκδοχὲς περὶ τοῦ ποῦ ἦταν ὁ Μπάρτλεϋ καὶ τί ἔκανε κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη. Τώρα προσπαθοῦσαν ν' ἀποφασίσουν ποιὰ ἀπ' τὶς δυὸ ἔπρεπε νὰ πιστέψουν.

Τὰ λεπτὰ περνοῦσαν ἀκόμα πιὸ ἀργὰ μετὰ τὰ μεσάνυχτα. 'Αλλὰ οἱ συνήγοροι, οἱ δημοσιογράφοι, οἱ φίλοι τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἀπὸ τὴ Ντεκατούρ, παρέμεναν ἐκεῖ ἀκόμα. 'Εφ' ὅσον οἱ ἔνορκοι συνεσκέπτοντο, ἡ ἐτυμηγορία μποροῦσε νὰ ἐκδοθῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

Στὶς 12.50' π.μ.μιὰ ἀναταραχὴ ξέσπασε στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου. "Ενας δικαστικὸς κλητήρας κατέβηκε γρήγορα ἀπὸ τὴν αἴθουσα τῶν ἐνόρκων στὴν αἴθουσα τῶν δικαστῶν καὶ μετὰ ἀνέβηκε στὸ κρατητήριο ἐπάνω.

—«Τώρα θὰ βγοῦν. Πάω νὰ κατεβάσω τὸν Μπάρτλεϋ».

Οἱ συνήγοροι κάθισαν στὶς θέσεις τους. Οἱ δημοσιογράφοι κρατοῦσαν τὰ μολύβια στὸ χέρι.

Οἱ ἔνορκοι κατέλαβαν τὶς θέσεις τους, καθὼς οἱ ἀκροαταὶ συγκεντρώνονταν στὴν πρώτη σειρὰ τῶν καθισμάτων. 'Ο κατηγορούμενος προσήχθη καὶ κάθισε δίπλα στὸ συνήγορό του. Γύρισε καὶ χαμογέλασε στὴν οἰκογένειά του. 'Ο Πρόεδρος ἔκανε ἔναρξι καὶ ὅλοι στὴν αἴθουσα σηκώθηκαν ἐπάνω. 'Ο δικαστὴς Μόρτλαντ κοίταξε πρὸς τοὺς ἐνόρκους καὶ ρώτησε.

—«Κυρίες καὶ κύριοι, ἔχετε βγάλει τὴν ἐτυμηγορία σας;».

—«Δῶσε την στὸν κλητήρα».

'Ο πρόεδρος τῶν ἐνόρκων ἔδωσε στὸν κλητήρα ἕνα διπλωμένο χαρτί. 'Ο κλητήρας τὸ πῆρε καὶ τὸ ἐνεχείρισε στὸ δικαστὴ Μόρτλαντ. Αὐτὸς τὸ ξεδίπλωσε, τὸ κοίταξε καὶ μετὰ κοίταξε τὸν 'Εντουάρντ Μπάρτλεϋ. 'Η ἔκφρασίς του δὲν ἔλεγε τίποτε. 'Ο δικαστὴς ἔδωσε τὸ χαρτὶ πίσω στὸν κλητήρα, ὁ ὁποῖος τὸ ἐπέστρεψε στοὺς ἐνόρκους.

—«'Ο κατηγορούμενος νὰ ἐγερθῇ καὶ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοὺς ἐνόρκους» εἶπεν ὁ δικαστής.

Ὁ Ἔντ Μπάρτλεϋ σηκώθηκε καὶ κοίταξε τοὺς δώδεκα ἐνόρκους.

—«Ὁ πρόεδρος νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐτυμηγορία» ἦταν ἡ δευτέρα διαταγὴ τοῦ δικαστοῦ.

Ὁ πρόεδρος ἄρχισε μὲ σοβαρὸ ὕφος : «Ἡμεῖς, οἱ ἔνορκοι, εὕρομεν τὸν κατηγορούμενον Ἔντουαρντ Μίλτον Μπάρτλεϋ...».

Ἔκανε μιὰ μικρὴ παύσι ποὺ ἦταν σὰν τὸ μαχαίρι ποὺ κρέμεται στὸ κενό.

Ὁ σφυγμὸς τοῦ Μπάρτλεϋ ἔγινε πιὸ γρήγορος κι' ἕνας κόμπος στάθηκε στὸ λαιμό του. Πιθανῶς σκεπτόταν τὸ παρελθόν, τὴν ἡμέρα ἐκείνη... καὶ τί ἔκανε τότε...

Ἦταν 22 Φεβρουαρίου 1951, γενέθλια τοῦ Οὐάσιγκτων. Μερικὰ καταστήματα καὶ μαγαζιὰ εἶχαν κλείσει, ἀλλὰ ἡ ταβέρνα τοῦ Φράνκ Χίγκινς στὴν ὁδὸ Ἐλντοράντο τῆς Ντεκατοὺρ ἦταν ἀνοικτὴ ἀκόμα.

Ὁ Χίγκινς ἦταν ἡλικίας 76 ἐτῶν. Εἶχε πολλοὺς φίλους στὴν πόλι καὶ ἦταν λαοφιλὴς ἀπὸ τὰ χρόνια ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴν ἔφιππη ἀστυνομία. Ἦταν συνηθισμένος στὰ ὅπλα καὶ τὶς φασαρίες. Γι' αὐτὸ εἶχε πάντοτε ἕνα ὅπλο πρόχειρο γιὰ ἄμυνα. Πολλὲς φορὲς εἶχε ἐπάνω του μέχρι 3.000 δολλάρια ὅταν ἐξαργύρωνε τσὲκ σὲ σιδηροδρομικοὺς καὶ ἐργάτες ἐργοστασίων ποὺ σύχναζαν στὴν ταβέρνα του. Ἀναμφιβόλως, τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν ἦταν μυστικό. Στὸ κάτω—κάτω ἔπρεπε νὰ ἦταν γνωστὸ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ σχεδίασαν τὴν λῃστεία κατὰ τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων τοῦ Οὐάσιγκτων. Δὲν ἦταν τυχαῖο ἔγκλημα ἀπὸ ἄπειρους ὁπλοφόρους.

Στὶς 2.25' μ.μ. δύο ἄνδρες μπῆκαν στὴν ταβέρνα. Ὁ ἕνας κρατοῦσε ἕνα δέμα ποὺ πιθανῶς περιεῖχε τὸ πρόγευμά του καὶ κάθισε στὴν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ μπὰρ γωνία.

—«Τί θὰ πάρετε ;» τὸν ρώτησε ὁ Χίγκινς.

Αὐτὸς παρήγγειλε ἕνα μπουκάλι μπύρα. Ὁ Χίγκινς τοῦ τὴν ἐσερβίρισε καὶ ἀντελήφθη ὅτι ὁ ἄλλος ἄνδρας εἶχε καθίσει στὴν ἄλλη γωνία τοῦ μπάρ.

—«Τί θὰ πάρετε ;» τὸν ρώτησε κι' αὐτόν.

«Τὰ χρήματα» εἶπε αὐτὸς βγάζοντας ἕνα περίστροφο ἀπὸ τὴν τσέπη του, «ὅλα».

Ὁ 76ετὴς Χίγκινς εἶχεν ἀντιμετωπίσει πολλὲς φορὲς στὴ ζωή του ὁπλοφόρους. Κοίταξε τὸ ὅπλο τοῦ ἀγνώστου καὶ μετὰ ἔψαξε ἕνα συρτάρι κάτω ἀπὸ τὸ μπάρ. Τὰ δάκτυλά του ψαχούλευαν γιὰ τὸ περίστροφο τῶν 32, ποὺ εἶχε κρυμμένο ἐκεῖ.

Ὁ ἄλλος ἄνδρας, στὴν ἄλλη γωνία τοῦ καταστήματος, ἄφησε κάτω τὴ μπύρα του, ἄνοιξε τὸ δέμα καὶ ἔβγαλε ἕνα περίστροφο. Ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἰδῇ τὴν κίνησι ποὺ εἶχε κάνει ὁ Χίγκινς.

Ὁ Χίγκινς δὲν πρόλαβε.

Τὰ περίστροφα ἐκπυρσοκρότησαν καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ταβέρνας βρέθηκε μεταξὺ διασταυρουμένων πυρῶν, πρὶν νὰ μπορέσῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ δικό του ὅπλο. Ἕνα βλῆμα τρύπησε τὸ βραχιονά του, μπῆκε στὸ στῆθος του καὶ ἀμέσως ἔπεσε κάτω θανάσιμα πληγωμένος.

Οἱ ἄνδρες ἔτρεξαν ἔξω ἀπὸ τὴν ταβέρνα, πήδησαν μέσα σ' ἕνα μαῦρο παλιὸ αὐτοκίνητο καὶ μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα ἠκολούθησαν τὴν ὁδὸν Ἐλντοράντο καὶ ἐξηφανίσθησαν.

Ἡ ἀστυνομία ἔφθασεν ἐπὶ τόπου καὶ ἐπληροφορήθηκε γιὰ τοὺς δολοφόνους ποὺ ἐξαφανίσθηκαν μὲ τὸ μαῦρο αὐτοκίνητο. Ἀμέσως ἐτέθη τοῦτο ὑπὸ δίωξιν καὶ ἔλεγχοι ἐγκατεστάθησαν σὲ ὅλες τὶς ἐξόδους τὶς πόλεως. Ἀλλὰ τὸ καταζητούμενο αὐτοκίνητο καὶ οἱ ἐπιβάται του εἶχαν ἐξαφανισθῆ. Κανένα ἴχνος δὲν εὑρέθη ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα. Κατὰ τὶς ἑπόμενες ἡμέρες οἱ ἀστυνομικοὶ συνέλαβαν πολλοὺς ὑπόπτους διαπράξεως τῆς λῃστείας, ἀλλὰ ὅλοι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι.

Ἡ γενικὴ γνώμη ἦταν ὅτι τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα εἶχε γίνει ἀπὸ ἄτομα ποὺ κατοικοῦσαν στὴν περιοχὴ καὶ ὄχι ἀπὸ γκάγκστερς ἀπὸ τὸ Σικάγο ἢ Σαὶντ Λούης, ὅπως συχνὰ συνέβαινε. Διότι ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν ὅτι ὁ Χίγκινς κρατοῦσε ἐπάνω

του ἀρκετὰ χρήματα καὶ ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν καλὰ τὴν Ντεκατοὺρ γιὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο.

'Εξετάσθηκαν περισσότερα ἄτομα στὴν περιοχή, ἀλλὰ οἱ μῆνες περνοῦσαν χωρὶς νὰ φανῇ ἴχνος. Οἱ μῆνες ἔγιναν χρόνια καὶ τὰ χρόνια ἔγινα ἐννέα. Καὶ ἡ δολοφονία τοῦ Φρὰνκ Χίγκινς παρέμεινε ἀκόμα μυστήριο.

Στὶς 20 'Απριλίου 1960, ἡμέρα Σάββατο, τὴν νύκτα, ὁ φάκελλος τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς βγῆκε ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο καὶ ξεσκονίσθηκε. 'Αξιωματικὸς 'Υπηρεσίας στὸ Τμῆμα τῆς Ντεκατοὺρ ἦταν ὁ ἀστυνόμος "Οττο Α. Σαλέφσκι, ὅταν κατὰ τὰ μεσάνυχτα πῆρε ἕνα ἀνώνυμο τηλεφώνημα. Αὐτός, ποὺ τηλεφωνοῦσε ἦταν ἕνας ἄνδρας, ὁ ὁποῖος δήλωσε ὅτι γνωρίζει γιὰ κάποια παλιὰ δολοφονία, μιὰ ὑπόθεσι τοῦ 1951, γιὰ τὸ φόνο τοῦ Φρὰνκ Χίγκινς.

—«Ποιὸς στὸ τηλέφωνο;». Ρώτησε ὁ ἀστυνόμος. 'Ο ἄγνωστος εἶπε ὅτι τὸ ὄνομά του δὲν ἦταν ἀπαραίτητο, ἀλλὰ μόνο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ποὺ διέπραξαν τὸ ἔγκλημα. "Εδωσε τὰ ὀνόματα δύο ἀτόμων καὶ τὰ ἰδιαίτερα ὀνόματα ἄλλων δύο.

—«"Ενα λεπτὸ παρακαλῶ. Πρέπει νὰ...». 'Αλλὰ ὁ ἄγνωστος διέκοψε τὸ τηλέφωνο. Τηλεφωνοῦσε ἀπὸ μακρυά, ἀλλὰ ἦταν εὔκολο νὰ βροῦν τὸν ἀριθμό. 'Ο τηλεφωνητὴς ἀστυνομικὸς ἄρχισε νὰ χειρίζεται τὸ τηλέφωνο καὶ σὲ λίγο ἔδωσε στὸν Σαλέφσκι ἕνα ἀριθμὸ τηλεφώνου στὴ Τζόλιετ τοῦ 'Ιλινόϊς.

—«'Απ' αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ τηλεφώνησε. Θέλετε νὰ τὸν καλέσω ;».

—"Οχι μὴ καλῆς. Θὰ τὸ πάρω ἐγὼ μόνος μου».

'Ο Σαλέφσκι πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸ διοικητὴ Τζαίημς Μαίη καὶ τοῦ ἀνέφερε σχετικῶς.

'Ο Σαλέφσκι μετὰ ἔβγαλε τὸ φάκελλο τῆς ὑποθέσεως Χίγκινς. Κανένα ἀπὸ τὰ ὀνόματα ποὺ τοῦ ἀνέφερε ὁ ἄγνωστος τηλεφωνητὴς δὲν ὑπῆρχε στὸ φάκελλο.

'Η Τζόλιετ ἀπέχει 114 μίλλια ἀπὸ τὴ Ντεκατούρ, ἐν τούτοις ὁ Σαλέφσκι βρισκόταν ἐκεῖ τὸ ἀπόγευμα. 'Εζήτησε τὴν ἐνίσχυσι τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας καὶ τὸ ἀναζητούμενο τηλέφωνο βρέθηκε. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔσπευσαν στὴν διεύθυνσι.

Τὸ τηλεφώνημα εἶχε γίνει ἐπὶ πληρωμῇ ἀπὸ τὸ σταθμὸ φωταερίου. "Ενας ὑπάλληλος ἦταν ἐκεῖ ἐν ὑπηρεσίᾳ ὅταν ἔγινε τὸ τηλεφώνημα. «"Ενα τηλεφώνημα ἔγινε μερικὰ λεπτὰ πρὶν τὰ μεσάνυχτα τὴν περασμένη νύκτα. Προσπαθοῦμε ν' ἀνακαλύψωμε αὐτὸν ποὺ ἔκανε τὸ τηλεφώνημα» εἶπεν ὁ Σαλέφσκι.

—«"Α βέβαια, τὸν θυμᾶμαι. Τοῦ ἔδωσα ἀρκετὰ ρέστα... Μοῦ εἶπε πὼς ἤθελε νὰ κάνῃ ἕνα ὑπεραστικὸ τηλεφώνημα». 'Ο ὑπάλληλος ἐγνώριζε τὸ ἐπίθετο τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ καὶ θυμόταν πὼς τὸν εἶχε ἰδῆ πολλὲς φορὲς στὴν περιοχή.

'Η ἀστυνομία βρῆκε ἀμέσως τὸ ἄτομο ποὺ εἶχε κάνει τὸ τηλεφώνημα. Καὶ ἡ ἀνάκρισις γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Φράνγκ Χίγκινς, ποὺ εἶχε διακοπῆ ἐπὶ ἐννέα καὶ πλέον ἔτη, ἄρχισε πάλι νὰ γίνεται ἐνδιαφέρουσα. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνεργοῦσαν μυστικὰ χωρὶς νὰ δίδουν δημοσιεύσεις στὸν τύπο.

Τὴν Τετάρτη, 24 Αὐγούστου, ὁ ἀστυνόμος Σαλέφσκι καὶ ὁ ὑπαστυνόμος Χόρεϊτζ Χὸφ πῆγαν στὸ Πεκῖνο τοῦ 'Ιλινόϊς, 60 περίπου μίλλια βορείως τῆς Ντεκατούρ. Τὸ Πεκῖνο εἶναι μία πόλις μὲ 25.000 κατοίκους, μερικὰ μίλλια νοτίως τῆς Πεόρια. Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ντεκατούρ, συνοδευόμενοι καὶ ἀπὸ ἀστυνομικοὺς τῆς ἀσφαλείας τοῦ Πεκίνου, πῆγαν στὴν ὁδὸν Ντέρμπυ, ποὺ εἶναι σ' ἕνα βιομηχανικὸ τμῆμα τῆς πόλεως. Τὸ αὐτοκίνητό τους σταμάτησε ἔξω ἀπὸ ἕνα κουρεῖο.

—«'Εδῶ εἶναι» εἶπεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ Πεκίνου. «Θέλετε ξύρισμα ;».

'Ο ἀστυνόμος Σαλέφσκι γέλασε. «"Ισως κάποια ἄλλη φορά». 'Εσεῖς παιδιὰ μείνετε ἐδῶ καὶ παρακολουθεῖτε τον. 'Εγὼ θὰ καλέσω τὴ Ντεκατούρ.

Πράγματι ὁ Σαλέφσκι τηλεφώνησε στὸν προϊστάμενό του, ὁ ὁποῖος ἐνήργησε ἀμέσως γιὰ τὴν ἔκδοσι ἐντάλματος συλλήψεως. Στὶς 5.28' μ.μ. οἱ ἀστυνομικοὶ μπῆ-

καν στὸ κουρεῖο. Ὁ κουρέας, ἕνας κοντὸς ἄνδρας μὲ ἄσπρα μαλλιά, τοὺς χαιρέτησε μ' ἕνα χαμόγελο.

—«Εἶναι ἀργὰ παιδιά, ἀλλὰ μπορῶ...».

Ὁ Χάρις τὸν διέκοψε. «Δὲν ἤρθαμε γιὰ κούρεμα. Ἀπ' ἐδῶ εἶναι ὁ ὑπαστυνόμος Χὸφ ἀπὸ τὴ Ντεκατοὺρ ὁ ὁποῖος ἔχει ἔνταλμα συλλήψεώς σου».

Τὸ πρόσωπο τοῦ Ἔντ ὠχρίασε. Τίποτε δὲν ἐλέχθη καθὼς ἔκλειναν τὸ κουρεῖο καὶ πήγαιναν στὴν ἀστυνομία ὅπου τοῦ ἀνεγνώσθη τὸ ἔνταλμα συλλήψεως γιὰ ἀνθρωποκτονία. Τὸν ὡδήγησαν στὴ Ντεκατούρ. Καθ' ὁδὸν ὁ Ἔντ ἀρνήθηκε κάθε σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα. Ἐπέμενε ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν διαπραχθεῖσα λῃστεία κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδολοφονήθη ὁ Χίγκινς καὶ ἰσχυρίζονταν ὅτι ἦταν ἀθῷος καὶ ὅταν τὸν ἀνέκριναν στὴ Ντεκατούρ.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ντεκατοὺρ εἶχαν ἀναστατωθῆ μὲ τὸ γεγονὸς τῆς συλλήψεως, ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Πεκίνου.

Οἱ φίλοι καὶ οἱ πελάτες τοῦ Ἐντουαρντ Μπάρτλεϋ ἐγνώριζαν ὅτι εἶχε ἐγκληματολογικὸ φάκελλο κατὰ τὸ παρελθόν, γιατὶ δὲν τὸ ἔκρυβε. Ἤξεραν ὅτι εἶχε κάνει στὴ φυλακὴ δέκα χρόνια, γιὰ μιὰ διάρρηξι ταβέρνας. Ἀλλὰ τὸν ἤξεραν ἐπίσης σὰν ἕνα ἄνθρωπο ποὺ εἶχε ἔρθει στὸ Πεκῖνο πρὶν ἐννέα χρόνια, ὅτι ἐργάσθηκε ὡς κουρέας σ' ἕνα κουρεῖο τῆς πόλεως γιὰ δυὸ χρόνια καὶ μετὰ ἄνοιξε δικό του κουρεῖο. Ἤξεραν ἐπίσης ὅτι εἶχε προσφάτως παντρευτῆ μία γυναῖκα ἀπὸ τὸ Πεκῖνο καὶ φρόντιζε νὰ φτιάξῃ τὴν νέα του κατοικία. Ἐσχολίαζαν πόσο καλὸς ἦταν ὡς κουρέας ὁ Μπάρτλεϋ καὶ πόσο περιποιητικός. Πολλὲς φορὲς ποὺ κούρευε ἄρρωστα παιδάκια στὰ σπίτια τους, ἀρνιόταν νὰ πάρῃ χρήματα. Μιὰ γυναίκα ποὺ εἶχε ἕνα παιδάκι ποὺ ἔπασχε, εἶπεν ὅτι πήγαινε χρόνια τώρα καὶ κούρευε τὸ παιδὶ καὶ δὲν τῆς ἔπαιρνε ποτὲ χρήματα.

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν τῆς συλλήψεώς του, ὁ Μπάρτλεϋ ἐδήλωσε καὶ πάλιν ὅτι ἦταν ἀθῷος γιὰ τὸ ἔγκλημα ποὺ τὸν κατηγοροῦσαν.

Διετάχθη ὅμως ἡ κράτησίς του στὶς φυλακές. Ὁ Μπάρτλεϋ ἐπέμενε ὅτι ἦταν ἀθῷος, ἀρνήθηκε ὅμως ἐπιμόνως νὰ ὑποβληθῇ σὲ ἐξέτασι μὲ τὸ μηχάνημα τῆς ἀληθείας. Ἕνας ἀριθμὸς ἀτόμων ἐκλήθησαν πρὸς ἐξέτασιν γιὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ 1951, ἀλλὰ ἡ ἀστυνομία δὲν ἔδωσε στὴ δημοσιότητα τὰ ἀποτελέσματα, διότι προσπαθοῦσε ἀκόμα νὰ ἐξετάσῃ ὅλους ἐκείνους ποὺ εἶχαν παρευρεθῆ στὴν ταβέρνα κατὰ τὴν ἡμέρα ποὺ διεπράχθη τὸ ἔγκλημα.

Δύο ἡμέρες ἀργότερα ἀνηγγέλθη ὅτι συνελήφθη ἕνας ἄλλος ἀκόμα ὕποπτος γιὰ τὴν δολοφονία τοῦ Φρὰνκ Χίγκινς. Τὸν εἶχαν συλλάβει στὸν Ἴνκστερ τοῦ Μίτσιγκαν. Ἦταν πρώην διευθυντὴς νυκτερινοῦ κέντρου στὴ Ντεκατοὺρ καὶ τώρα ἐργαζόταν ὡς ἐργάτης μετάλλου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀρνήθηκε ὅτι ἔχει σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα τῆς Ντεκατούρ. Ἡ ἀστυνομία τώρα ἔψαχνε ν' ἀνακαλύψῃ περισσοτέρους ἀνθρώπους ποὺ μποροῦσαν νὰ ἔχουν σχέσι μὲ τὴν ὑπόθεσι αὐτή.

Πέρασαν δύο μῆνες. Στὶς 28 Ὀκτωβρίου ὁ δικηγόρος τοῦ Μπάρτλεϋ ὑπέβαλε ἔνστασι ἀθῳώσεώς του. Ἡ ἔνστασις ἀπερρίφθη καὶ ὁ κουρέας ἐκλείσθη καὶ πάλι στὴ φυλακή.

Ἡ κατηγορία ἐναντίον τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὸ Ἴνκστερ ἦταν ὅτι εἶχε συνεργήσει στὴ διάπραξι τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὅτι εἶχε βοηθήσει τὸν Μπάρτλεϋ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλι μετὰ τὴν δολοφονία. Εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ γίνῃ κοινὴ δίκη μὲ τὸν Μπάρτλεϋ, ἀλλὰ αὐτὸς ζήτησε νὰ γίνῃ χωριστὴ ἡ δίκη.

Στὶς 9 Ἰανουαρίου ἄρχισε ἡ δίκη τοῦ Μπάρτλεϋ, στὸ δικαστήριο τῆς Σέρκιτ. Τὸν Μπάρτλεϋ ἀντιπροσώπευε ὁ Ρόμπερτ Τζόουνς, ἕνας δικηγόρος ἀπὸ τὴν Πεόρια.

Τὸ δικαστήριο ἀπασχολήθηκε ἰδιαιτέρως μὲ τὴν ἐκλογὴ τῶν ἐνόρκων καὶ πρὸς τοῦτο ἐκλήθησαν ἑκατὸ ἄτομα. Τελικῶς οἱ ἔνορκοι ἐξελέγησαν ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης. Τὸ δικαστήριο διέκοψε τὴ συνεδρίασί του γι' ν' ἀρχίσῃ τὴν ἑπομένη. Κατὰ τὴν δίκη ἀνηγγέλθησαν τὰ ὀνόματα ἀρκετῶν μαρτύρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων

καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὸ Ἴνκστερ. Φήφη κυκλοφοροῦσε ὅτι θὰ ἀπηλλάσσετο τελείως, γιατὶ θὰ κατέθετε ὑπὲρ τῆς Δικαιοσύνης.

Τὴν ἑπομένη τὸ πρωῒ ἡ αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου ἦταν γεμάτη. Ὁ Μπάρτλεϋ, παρ' ὅλον ὅτι εἶχεν ἀδυνατίσει κατὰ τοὺς πέντε μῆνες ποὺ ἦταν στὴ φυλακή, φαινόταν εὔθυμος. Χαμογέλασε στοὺς φίλους του ποὺ ἦταν στὴν αἴθουσα καὶ κοίταξε νοσταλγικὰ τὴν οἰκογένειά του.

Ἐπηκολούθησε ἡ συνήθης διαδικασία. Πρῶτα ἕνας δικαστής, ἕνας παθολόγος καὶ δύο ἀστυνομικοὶ ἐβεβαίωσαν τὴν διάπραξι τοῦ ἐγκλήματος. Κατόπιν τῆς ἀποδείξεως ταύτης ἄρχισε τὸ σπουδαιότερο μέρος τῆς δίκης καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς πολιτείας προσεπάθησαν ν' ἀποδείξουν ὅτι ὁ Μπάρτλεϋ ἦταν ἐκεῖνος ποὺ δολοφόνησε τὸν Φράνκ Χίγκινς.

Μιὰ γυναίκα, 40 περίπου ἐτῶν, ἐκλήθη ὡς μάρτυς. Κατοικοῦσε στὴ Τζόλιετ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε διαμείνει στὴ Ντεκατούρ, στὴ νοτιοανατολικὴ ὁδό. Αὐτὴ ἀνέφερεν ὅτι ἦταν γραμματεύς, διευθύντρια ἑνὸς ἑστιατορίου, ἑνὸς παντοπωλείου καὶ ἐνδιαφερόταν γιὰ μιὰ ταβέρνα.

—«Στὶς 22 Φεβρουαρίου 1951 κατοικούσατε στὴ νοτιοανατολικὴ ὁδὸ τῆς Ντεκατούρ» ρώτησε ὁ δικαστής.

«Μάλιστα».

—«Νὰ πῇς στὸ δικαστήριο τί συνέβη ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα».

Αὐτὴ πῆρε μιὰ βαθειὰ ἀναπνοὴ καὶ κοίταξε γύρω στὴν αἴθουσα.

Ἦταν περίπου 3 μ.μ. Κατὰ τὴν ὥρα αὐτὴ κτύπησε ἡ πόρτα της. Ἄνοιξε καὶ εἶδε τέσσαρες ἄνδρες, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦταν ὁ Ἔντουαρντ Μπάρτλεϋ καὶ ὁ ὁποῖος κρατοῦσε ἕνα πιστόλι. Ἀνεγνώρισε ἐπίσης καὶ τοὺς ἄλλους τρεῖς ἄνδρες. Τὸν ἕνα τὸν ἤξερε γιατὶ ἠσχολεῖτο μὲ κτηματομεσιτικὲς ἐργασίες καὶ εἶχε ἐνοικιάσει ἕνα γραφεῖο στὸ σπίτι της.

Αὐτὴ εἶπεν ὅτι ὁ Μπάρτλεϋ τὴν ἀπείλησε μὲ τὸ ὅπλο καί, ὅτι τοὺς εἶχεν ἀκούσει ποὺ μιλοῦσαν γιὰ τὸ φόνο τῆς ταβέρνας. Τοὺς εἶχεν ἀκούσει νὰ κάνουν δηλώσεις ἀπὸ τὶς ὁποῖες προέκυπτε ὅτι ὁ Μπάρτλεϋ καὶ ἕνας ἄλλος ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν διαπράξει τὸ φόνο, ἐνῷ οἱ ἄλλοι παρέμειναν ἔξω μὲ τὸ αὐτοκίνητο.

Ὁ Μπάρτλεϋ ἔγειρε πρὸς τὰ ἐμπρὸς στὴν καρέκλα του καθὼς ἡ γυναίκα κατέθεσε ὅτι οἱ τέσσαρες ἄνδρες συζητοῦσαν καὶ ἔλεγαν γιὰ τὸ κατάλληλο μέρος ποὺ εἶχαν βρῆ νὰ κρυφτοῦν καὶ πῶς ἔβαλαν τὸ αὐτοκίνητό τους μέσα στὸ γκαράζ της.

Ἡ γυναίκα εἶπε ὅτι οἱ τέσσαρες ἄνδρες ἔμειναν μέσα στὸ σπίτι της μέχρι τῆς 8ης ὥρας, τὴ νύκτα ἐκείνη. Μετὰ τὴν ἀνάγκασαν νὰ πάῃ τὸν ἕνα ἀπ' αὐτοὺς μὲ τὸ αὐτοκίνητο στὴ Λίνκολν. Αὐτὸς κρατοῦσε ἕνα ὅπλο καὶ τὴν ἀπείλησε ὅτι θὰ τὴ σκότωνε ἂν μιλοῦσε.

—«Ποιὸς ἀπ' ὅλους ἦταν ;». Ρώτησε ὁ δικαστής.

—«Ὁ Ἔντ Μπάρτλεϋ».

Ἡ γυναίκα ἀπὸ τὴ Τζόλιετ κατέθεσε ὅτι δὲν μίλησε γιὰ τὸ ἐπεισόδιο μέχρι τὸν παρελθόντα Αὔγουστο. Τότε ἕνα ἄτομο, στὸ ὁποῖο εἶχε ἐμπιστευτῆ, τηλεφώνησε στὴν ἀστυνομία τῆς Ντεκατοὺρ καὶ ἔδωσε τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ποὺ εἶχαν πάει στὸ σπίτι της. Ἡ ἀστυνομία κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ αὐτὸν ποὺ ἔκανε τὸ τηλεφώνημα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἄκουσε τὴν ἱστορία ἀπὸ τὴν ἴδια αὐτὴ τὴ γυναίκα.

Ἄλλος κύριος μάρτυς ἦταν ὁ ἰδιοκτήτης μιᾶς γαλακτοκομικῆς ἑταιρείας τῆς Ντεκατούρ, ὁ ὁποῖος τὸ 1951 εἶχεν ἕνα πρατήριο βενζίνης στὴ διασταύρωσι τῆς 22ας καὶ Ἐλντοράντο ὁδῶν. Κατὰ τὶς 2.30' μ.μ., στὶς 22 Φεβρουαρίου 1951, κατέθεσεν οὗτος, ἐπέβαινε ἑνὸς τρακτὲρ τὸ ὁποῖο ὡδηγοῦσε ἕνας πελάτης του. Καθὼς τὸ τρακτὲρ πλησίαζε τὴν ὁδὸ Τζάσπερ, σταμάτησε στὸ κόκκινο σῆμα μπροστὰ στὴν ταβέρνα τοῦ Χίγκινς. Τὴν στιγμὴ ἐκείνη βγῆκε ἀπὸ τὸ γκαράζ στὸ δρόμο ἕνα αὐτοκίνητο, ἔκανε μιὰ πλήρη στροφὴ καὶ φρενάρησε ἀπότομα γιὰ νὰ μὴ συγκρουσθῇ μὲ τὸ τρακτέρ.

—«Τί συνέβη ὅταν τὸ αὐτοκίνητο φρενάρισε;».

—«Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες του βγῆκε ἔξω. Τὸν εἶδα καλά».

—«Ἦταν ὁ κατηγορούμενος;».

—«Μάλιστα αὐτὸς ἦταν» εἶπεν ὁ μάρτυς δείχνοντας τὸν Μπάρτλεϋ.

Ὁ μάρτυς εἶπεν ὅτι αὐτὸ τὸ ἀνέφερε στὴν ἀστυνομία ὅταν πληροφορήθηκε τὸ φόνο τοῦ Χίγκινς, ἀλλὰ δὲν εἶχε ξαναδῆ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν μέχρι τὸν Αὔγουστο τοῦ 1959 ὅτε ἐκλήθη στὴν ἀστυνομία γιὰ νὰ ἰδῇ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ὑπόπτους. Ἐκεῖ τότε ἀνεγνώρισε τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶχε ἰδῆ στὸ αὐτοκίνητο. Ἦταν ὁ Μπάρτλεϋ.

—«Καὶ τώρα ὕστερα ἀπὸ ἐννέα χρόνια, εἶσθε βέβαιος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ποὺ εἴδατε στὸ αὐτοκίνητο ἦταν ὁ Μπάρτλεϋ;».

—«Κατὰ τὴν γνώμη μου, εἶμαι βέβαιος, μάλιστα κύριε» ἀπάντησε ὁ μάρτυς.

Ὁ μάρτυς εἶπε ὅτι ὁ Μπάρτλεϋ φοροῦσε ροῦχα τῆς δουλειᾶς, ὅταν τὸν εἶδε καὶ τὸν ἀναγνώρισε στὴν ἀστυνομία.

Ἄλλος μάρτυς ἦταν μιὰ γυναίκα, κάτοικος ἑνὸς ἰδιωτικοῦ νοσοκομείου τῆς Ντεκατούρ, ἡ ὁποία κατέθεσεν ὅτι ἦταν ὑπάλληλος στὴν ταβέρνα τοῦ Χίγκινς κατὰ τὴν ἡμέρα ποὺ αὐτὸς ἐφονεύθη. Κατέθεσε ὅτι ἄκουσε πέντε πυροβολισμοὺς καὶ εἶδε τὸν Χίγκινς νὰ κοίτεται στὸ δάπεδο. Ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ πῇ ἐὰν ἦταν ὁ Μπάρτλεϋ ἢ ἄλλος.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸν λόγο ἔλαβεν ἡ ὑπεράσπισις.

Μία συγγενὴς τοῦ κατηγορουμένου κατέθεσεν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς δολοφονίας ὁ Μπάρτλεϋ βρισκόταν στὸ Πεκῖνο. Εἶπε ὅτι κατοικοῦσε στὸ σπίτι της τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ ἐργαζόταν σ' ἕνα τοπικὸ κουρεῖο. Κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ἐν τούτοις, δὲν εἶχε ἐργασία γιατὶ τὸ κουρεῖο ἦταν κλειστό, λόγῳ τῆς γιορτῆς τῶν γενεθλίων τοῦ Οὐάσιγκτων.

Αὐτὴ εἶπε ὅτι θυμόταν πολὺ καλὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη γιατὶ ἦταν γιορτὴ καὶ γιατὶ τὸ παιδὶ ἑνὸς γείτονός της γιόρταζε τὰ γενέθλιά του καὶ τὴν εἶχαν προσκαλέσει στὸ πάρτυ.

—«Πέστε μας ὅλα ὅσα θυμᾶσθε γιὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη» εἶπε ὁ δικηγόρος τοῦ Μπάρτλεϋ».

Αὐτὴ συνέχισε : Ὁ Μπάρτλεϋ εἶχε μεταφέρει μὲ τὸ αὐτοκίνητο αὐτὴν καὶ τὸν σύζυγό της στὴν ἐργασία τους στὶς 6.30' π.μ. καὶ πέρασε γιὰ νὰ τοὺς ξαναπάρῃ στὶς 3.30' μ.μ. Ὅταν ἔφτασαν στὸ σπίτι, δὲν πῆγε στὸ πάρτυ, γιατὶ μὲ τὸν σύζυγό της καὶ τὸν ἀδελφό της ἔπρεπε νὰ φτιάξουν μερικὰ κεραμίδια στὴ στέγη τοῦ σπιτιοῦ τους. Περιέγραψε τὸ δεῖπνο τὸ βράδυ ἐκεῖνο. Εἶχαν ψάρι καὶ δάκρυσε ὅταν ἀνέφερε ὅτι ὁ Μπάρτλεϋ μαγείρεψε τὸ ψάρι, ἐνῷ αὐτὴ ἑτοίμασε ψωμὶ ἀπὸ καλαμπόκι καὶ σαλάτα.

Ὁ ἑπόμενος μάρτυς ὑπερασπίσεως ἦταν ἕνας ὁδηγὸς τρακτὲρ ἀπὸ τὸ Πεκῖνο, ὁ ὁποῖος κατέθεσεν ὅτι ἔπαιζε μὲ τὸ Μπάρτλεϋ σὲ μιὰ ταβέρνα στὸ Πεκῖνο κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο ποὺ διεπράχθη τὸ ἔγκλημα τῆς Ντεκατούρ.

Ὁ συνήγορος ὑπερασπίσεως Τζόουνς ἐζήτησεν τὴν μαρτυρία τοῦ ἀστυνόμου Ἔντουαρντ Γουέλς. Ὁ Γουέλς κατέθεσεν ὅτι ὅταν ὁ Μπάρτλεϋ μετεφέρθη ἀπὸ τὴν φυλακὴ στὴν ἀστυνομία τῆς Ντεκατοὺρ πρὸς ἀναγνώρισιν, φοροῦσε συνήθη ριγὲ στολὴ καταδίκου, πρᾶγμα ποὺ ἐρχόταν σὲ ἀντίφασι μὲ τὰ ροῦχα ἐργασίας ποὺ ἀνέφερεν ὁ μάρτυς κατηγορίας ὅτι φοροῦσε κατὰ τὴν στιγμὴ ποὺ τὸν ἀνεγνώρισε.

Ὁ Μπάρτλεϋ δὲν ἐξετάσθηκε. Μποροῦσε νὰ ἐκθέσῃ γιὰ τὰ τόσα χρόνια ποὺ ἐργάζονταν ὡς κουρέας σὲ μιὰ μικρὴ πόλι, γιὰ τὴ δημιουργία δικοῦ του κουρείου, γιὰ τὴν ἐγκατάστασί του στὸ Πεκῖνο. Ἀλλὰ ἐὰν ἐμφανιζόταν ὡς μάρτυς θὰ ἔδινε ἀφορμὴ στοὺς κατηγόρους νὰ τὸν ρωτήσουν γιὰ τὸ παλιὸ ἐγκληματολογικὸ φάκελλό του.

Οἱ ἐρωτήσεις καὶ οἱ κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξετάσεις ἦταν πολλὲς καὶ οἱ συνήγοροι κατέβαλαν δραματικὲς προσπάθειες στὰ τελευταῖα ἐπιχειρήματά τους.

Ὁ Τζόουνς ἀποκάλεσε τὸν γαλακτοπώλη τῆς Ντεκατοὺρ «μάγο τῆς μνήμης

ποὺ ἠρνεῖτο ὅτι ἔχει γελαστῆ». 'Η γυναίκα ἀπὸ τὴ Τζόλιετ ἐξεμαίευσεν ἀναληθείας καὶ διεστρέβλωσε τὴν ἀλήθεια. 'Υπέθεσε ὅτι ὁ σύζυγός της, κατὰ ἕνα τρόπον ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ, τὴν ἀνάγκασε νὰ ἐξυφάνῃ τὶς κατηγορίες αὐτὲς κατὰ τοῦ Μπάρτλεϋ.

«'Εὰν φτάσωμε στὸ σημεῖο μιὰ γυναίκα νὰ δείχνῃ μὲ τὸ δάκτυλό της ἕνα ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν καταδικάζῃ σὲ θάνατο, τότε ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι του».

—«Γιὰ τὸ Θεὸ» ἱκέτευσε τοὺς ἐνόρκους. «Σκεφθῆτε το αὐτό... νὰ μὴ ξυπνήσετε τὴ νύχτα μὲ τὸ μαξιλάρι σας βρεγμένο μὲ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας».

'Ο Τζόουνς εἰρωνεύθηκε τὴν μαρτυρία τῶν κατηγόρων καὶ τὴν ἐχαρακτήρισεν ἐπιπόλαιη. 'Απευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἐνόρκους, εἶπε : «'Αφῆστε τὴ φωνή σας νὰ ἀκουστῆ στεντόρεια στὴν ἀπόδοσι τῆς δικαιοσύνης. 'Επιτρέψετέ μου νὰ στείλω τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν πίσω στὸ σπίτι του ἀπόψε».

'Ο συνήγορος Λατερντέσσε ἄρχισε νὰ ἐκθέτῃ τὰ τελευταῖα του ἐπιχειρήματα. Τυχαία μαρτυρία ἀπέδειξε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ σκότωσε τὸν Χίγκινς εἶχε πάει ἐκεῖ γιὰ νὰ λῃστέψῃ. «'Εκτὸς μιᾶς λογικῆς ἀμφιβολίας, ἔγινε μιὰ ἀπόπειρα λῃστείας. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ πυροβόλησε τὸν Χίγκινς εἶναι ὁ Μπάρτλεϋ». 'Η γυναίκα ἀπὸ τὴ Τζόλιετ ἐτόνισεν ὅτι τὸν ἄκουσε νὰ λέγῃ : «Σκότωσα ἕνα ἄνθρωπο σήμερα καὶ μπορῶ νὰ τὸ ξανακάνω».

Τὸ μόνο ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀποφασίσουν ἦταν ἐὰν αὐτὴ ἔλεγε τὴν ἀλήθεια.

Τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συνηγόρου ὑπερασπίσεως, εἶπε, ἦταν γελοῖα μὲ τὸ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι, ὁ σύζυγος τῆς γυναίκας ἀπὸ τὴ Τζόλιετ εἶχε λόγους νὰ θέλῃ νὰ κάνῃ κακὸ στὸν Μπάρτλεϋ.

—«Τὸ καθῆκον σας εἶναι νὰ εἶσθε λογικοὶ» φώναξε ἔντονα. «'Εδῶ δὲν δίδεται θεατρικὴ παράστασις. 'Εδῶ διεξάγεται μιὰ πραγματικὴ δίκη γιὰ ἔγκλημα κατὰ τῆς ζωῆς». 'Ο Λατερντέσσε εἰσηγήθηκε τὴν ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν γιὰ τὸν Μπάρτλεϋ.

Σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες του πρὸς τοὺς ἐνόρκους, ὁ δικαστὴς Μόρτλαντ καθώρισε τέσσαρες πιθανὲς ἐτυμηγορίες : 'Αθῴωσιν, ποινὴν θανάτου, ἰσόβια δεσμὰ καὶ κάθειρξιν ἄνω τῶν 14 ἐτῶν...

Τότε ἀντήχησε ἡ φωνὴ τοῦ Προέδρου τῶν ἐνόρκων : «'Ημεῖς, οἱ ἔνορκοι, εὕρομεν τὸν κατηγορούμενον Ἔντουαρντ Μίλτον Μπάρτλεϋ ἔνοχον δολοφονίας πρώτου βαθμοῦ καὶ...».

Τὰ μάτια τοῦ Μπάρτλεϋ διεστάλησαν καὶ τὰ χείλη του κρεμάστηκαν ἀπὸ τὴν καταφανῆ κατάπληξι. Στεκόταν ἀκίνητος καθὼς ἄκουγε τὴν ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἔπρεπε νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν.

Φωνὲς ἀντήχησαν ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο. 'Η οἰκογένεια τοῦ Μπάρτλεϋ ἦταν βουτηγμένη στὰ δάκρυα.

'Ο Μπάρτλεϋ ὡδηγήθηκε πάλι στὴ φυλακὴ μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο καὶ τὰ μάτια χαμηλωμένα.

Στὸ συνήγορό του δόθηκε προθεσμία 30 ἡμερῶν γιὰ νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν πρὸς ἐπανάληψιν τῆς δίκης.

Τὸ στιγμὴ ποὺ γράφονται αὐτά, ὁ Μπάρτλεϋ βρίσκεται στὴ φυλακὴ τῆς Ντεκατοὺρ καὶ περιμένει τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐνστάσεως. 'Η κατηγορία ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρέμαται κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ Ἴνκστερ, κατηγορουμένου ὡς συνεργοῦ καὶ ἡ ἀστυνομία προσπαθεῖ ν' ἀνακαλύψῃ καὶ κάθε ἄλλον ποὺ τυχὸν ἐνέχεται στὴ δολοφονία.

Ὁρκωμοσία νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων

Τὴν 29ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. καὶ περὶ ὥραν 18.30′ ἔλαβεν χώραν εἰς τὸ προαύλιον τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην ἐπισημότητα ἡ σεμνὴ καὶ γραφικὴ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας 50 νέων Ὑπαστυνόμων τῆς ΙΕ′ Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου καὶ 70 Ἀρχιφυλάκων τῆς ΙΗ′ Ἐκπαιδευτικῆς Περιόδου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερνίτσης κ.κ. Χρυσοστόμου καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴν τῆς ἐξαιρέτου ἐκκλησιαστικῆς χορῳδίας τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως.

Ὁ χῶρος ὅπου ἔγινεν ἡ τελετὴ εἶχεν καταλλήλως διακοσμηθῆ μὲ Σημαίας, θυρεοὺς κλπ. καὶ παρουσίαζε ἕνα πολύχρωμον καὶ γραφικὸν σύνολον.

Κατὰ τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ ἐξοχώτατος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργὸς κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ Βουλευτὴς κ. Κων/νος Μανιαδάκης, ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς Πολιτικῆς Ἀμύνης, Ἀντιστράτηγος κ. Χρῆστος Ἰωάννου, ὁ Ἀρχηγὸς Βασιλικῆς Χωρ/κῆς κ. Γεώργιος Βαρδουλάκης, ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θεόδωρος Ρακιντζῆς, ὁ Διοικητὴς τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων Ὑποστράτηγος κ. Παναγιώτης Βέλλιος, ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ἱκάρων κ. Χρῆστος Κατσιγιάννης, ὁ Ὑπαρχηγὸς τῆς Βασιλικῆς Χωρ/κῆς κ. Ἰωάννης Πέτροβας, ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Χωρ/κῆς κ. Ἰωάννης Σπάλας, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Ἀστυν. Ἀποστολῆς κ. Φερλόγκ καὶ τὰ μέλη αὐτῆς κ.κ. Τζάκσον, Μόρς καὶ Ἄλλες, οἱ τ. Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυν. Πόλεων κ.κ. Ἰωάννης Σπύρου καὶ Θεόδωρος Λεονταρίτης, οἱ τ. Ἀστυνομικοὶ Δ/νταὶ κ.κ. Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης, Ἀναστάσιος Κανελλόπουλος, Δημήτριος Κόλλιας καὶ Γεώργιος Λίναρης, ὁ τ. Γυμνασιάρχης κ. Ἰωάννης Φραγκιαδάκης, οἱ Καθηγηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ.κ. Ἰωάννης Παπαζαχαρίου, Κων/νος Γεωργόπουλος, Κων/νος Δεμερτζῆς, Ἠλίας Γλυκοφρύδης, Εὐάγγελος Χονδρογιάννης, Δημήτριος Γαλανός, Πέτρος Ἀργυρίου, Νικόλαος Τσιτσιράγκος, Ἰωάννης Λουκᾶς καὶ Γεώργιος Ἀγιουτάντης, ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θωμᾶς Νούσιας, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Ἀπόστολος Καθάρειος, Ἀνδρέας Μουρούσιας, Ἀθανάσιος Τασιόπουλος, Νικόλαος Νικητάκης, Δημοσθένης Χανδρινός, Δημήτριος Γιαννόπουλος, Δημήτριος Ὑφαντῆς, Πάϊκος Βλάχος, Βασίλειος Γιαννόπουλος καὶ Ἰωάννης Παπαϊωάννου, ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων, Ἱκάρων, Ναυτικῶν Δοκίμων καὶ Χωροφυλακῆς, ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς, τὸ προσωπικὸν αὐτῆς καὶ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὁρκισθέντων.

Ἀφοῦ ἐπεθεώρησε τοὺς παρατεταγμένους δοκίμους ἀμφοτέρων τῶν Σχολῶν ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἐπηκολούθησεν ἡ Ἱερὰ ἀκολουθία. Μετὰ ταῦτα οἱ νέοι βαθμοφόροι τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον, μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α′ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης, ἐχαιρέτησεν τούτους διὰ τῶν ἑξῆς :

«Νέοι Ὑπαστυνόμοι – Νέοι Ἀρχιφύλακες,

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶμαι πλημμυρισμένος ἀπὸ αἰσθήματα χαρᾶς, συγκινήσεως καὶ ὑπερηφανείας, διότι σᾶς βλέπω, σᾶς καμαρώνω καθ' ὅλα ἑτοίμους διὰ νὰ ἀποδυθῆτε ἀπὸ αὔριον μὲ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ὡραίαν ἀποστολήν σας.

Ἀφοῦ ἐκοπιάσατε ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν Σχολήν, ἀποφοιτᾶτε σήμερον ταύτης λίαν εὐδοκίμως.

Διὰ τοὺς κόπους σας αὐτούς, τὴν πειθαρχίαν, εὐγενῆ ἅμιλλαν καὶ πολιτισμένην διαβίωσίν σας ἐν τῇ Σχολῇ, σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς συγχαίρω καὶ σᾶς εὔχομαι ἀρίστην ἐπίδοσιν καὶ εἰς τὸν στίβον τοῦ ἀστυνομικοῦ καθήκοντος.

Τὸ πτυχίον, τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ σᾶς ἀπονείμῃ ὁ 'Εξοχώτατος 'Υπουργὸς Κος Καλαντζῆς, ὅστις διὰ τῆς παρουσίας του ἐτίμησεν, ὡς πάντοτε, τὴν τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας σας, τὸ πτυχίον λέγω αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν ἐλαχίστην ἠθικὴν ἐπιβράβευσιν τῶν κόπων σας, εἶναι τὸ εὔσημον τῆς δημιουργικῆς δραστηριότητός σας εἰς τὴν Σχολήν.

Τὸ πτυχίον αὐτὸ πρέπει νὰ σᾶς ὑπενθυμίζῃ πάντοτε τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις σας καὶ τὴν ηὐξημένην εὐθύνην σας διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὸ μέλλον τοῦ Σώματος.

'Επιθυμῶ ἐπίσης νὰ συγχαρῶ καὶ νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς τοὺς Καθηγητὰς καὶ 'Αξιωματικοὺς τῆς Σχολῆς καὶ ὅλους ὅσοι συνετέλεσαν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἡ Σχολὴ ἀποδίδει εἰς τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, εἰς τὴν 'Ελληνικὴν Πατρίδα καὶ Κοινωνίαν, 120 νέους ἐκλεκτοὺς βαθμοφόρους.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεώς σας εἰς τὴν Σχολήν, Νέοι 'Υπαστυνόμοι καὶ 'Αρχιφύλακες, ἐπεδιώχθη ὁ ἐπαγγελματικὸς ἐξοπλισμός σας, ὁ ἐμποτισμός σας μὲ τὰς ἀρχὰς καὶ παραδόσεις τοῦ Σώματος 'Αστυνομίας Πόλεων, ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς σας καὶ ἡ ἄνοδός σας γενικῶς εἰς ὑψηλότερα πνευματικά, ψυχικὰ καὶ ἠθικὰ ἐπίπεδα, ὥστε ἐξερχόμενοι τῆς Σχολῆς νὰ εἶσθε εἰς θέσιν νὰ ἀνταποκριθῆτε ἀπολύτως εἰς τὸ πολυσύνθετον ἀστυνομικὸν ἔργον.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ Σχολὴ ἐπέτυχε κατὰ μέγα ποσοστὸν τὸν ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκόμενον σκοπόν.

'Η Σχολὴ ἐδημιούργησεν ἐν 'Υμῖν τὸν σκελετόν, τὸν στερεὸν σκελετόν, ἑνὸς πνευματικοῦ οἰκοδομήματος.

'Ο σκελετὸς ὅμως οὗτος ἔχει ἀνάγκην συμπληρώσεως διὰ νὰ καταστῇ ἓν τέλειον καὶ ἀποδοτικὸν πνευματικὸν οἰκοδόμημα.

'Η συμπλήρωσις αὕτη εἶναι ἔργον ἰδικόν σας, θὰ συντελεσθῇ δὲ διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς συνεχοῦς μελέτης τῆς ποικίλης ὕλης, ἥτις σχετίζεται μὲ τὸ ἀστυνομικὸν καθῆκον.

Μόνον οὕτω θὰ συμπληρώσετε καὶ θὰ ἀνανεώνετε καὶ θὰ συγχρονίζετε τὴν ἐπαγγελματικὴν πνευματικὴν συγκρότησίν σας.

Μόνον οὕτω θὰ ἀποκτήσετε τὴν εὐρυτέραν πνευματικὴν καλλιέργειαν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ 'Αξιωματικὸς 'Αστυνομίας, διὰ νὰ ἀντιμετωπίζῃ μὲ πεποίθησιν κάθε ὑπηρεσιακὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ ὁδηγῆται εἰς εὐστόχους λύσεις.

Νέοι βαθμοφόροι,

Γνωρίζω πολὺ καλὰ τὰς συγκινήσεις σας τῆς παρούσης στιγμῆς.

Αἰσθάνομαι τοὺς πόθους σας, τὰ ὄνειρα ποὺ ὑφαίνετε, τὴν ἀγωνίαν, τὴν ἀνυπομονησίαν σας διὰ τὸ μέλλον.

'Επιθυμῶ νὰ σᾶς καθησυχάσω.

"Εχω δι' 'Υμᾶς τὰς ὡραιοτέρας καὶ πλέον αἰσιοδόξους προβλέψεις.

'Οραματίζομαι δι' 'Υμᾶς λαμπρὸν 'Υπηρεσιακὸν μέλλον.

Σᾶς βλέπω νὰ ἀνέρχεσθε μὲ σταθερότητα τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχικῆς κλίμακος τῆς 'Αστυνομίας.

'Επιθυμῶ ὅμως καὶ μίαν διευκρίνισιν. Αἱ προβλέψεις μου ἀφοροῦν ἐκείνους ἐξ 'Υμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ βαδίσουν μὲ φλογερὰν πίστιν καὶ ἐκχειλίζοντα ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸν δρόμον τοῦ ὡραίου καθήκοντός σας.

Θὰ ξεκινήσουν μὲ πίστιν πρὸς τὰ ἰδανικὰ καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς 'Αστυνομίας, μὲ πίστιν πρὸς τὰς ὑψηλὰς ἠθικὰς ἀποστολάς της.

Θὰ διαχειρισθοῦν τὴν ἐξουσίαν των μὲ δικαιοσύνην, σύνεσιν καὶ σωφροσύνην.

Θὰ κρατήσουν ἑαυτοὺς εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον ἐντιμότητος, ἀξιοπρεπείας, διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς.

Θὰ ἀνέλθουν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, εἰς τὸ ὑψηλότερον βάθρον εὐσυνειδησίας καὶ θὰ ἀναδειχθοῦν 'Ολυμπιονίκαι τῆς ἀρετῆς.

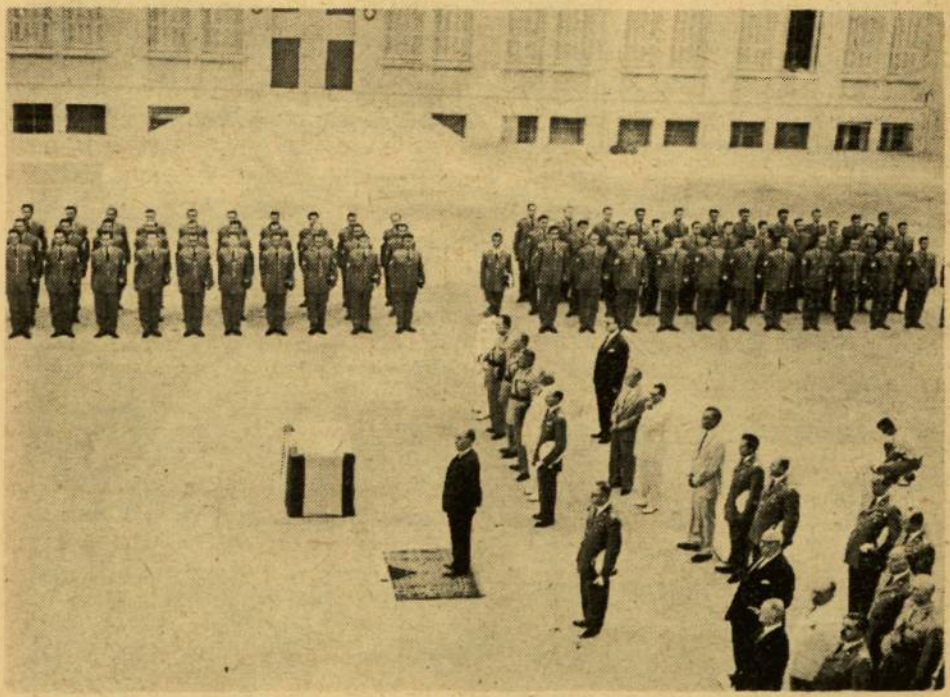
Αἱ προβλέψεις μου ἀφοροῦν ἐκείνους εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁποίων θὰ κτυποῦν ἐντόνως οἱ παλμοὶ τῆς 'Ελλάδος. 'Εκείνους, οἵτινες θὰ κρατήσουν ἄσβεστον τὴν φλόγα τῆς πίστεως πρὸς τὰ 'Ελληνικὰ ἰδανικά.

'Εκείνους, οἵτινες δὲν θὰ παύσουν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀκτινοβολοῦσαν εἰκόνα τῆς Πατρίδος, τῆς 'Ελληνικῆς Πατρίδος, τῆς ὡραιοτέρας Πατρίδος τοῦ Κόσμου.

Ζήτω ἡ 'Ελλὰς

Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. 'Αρχοντουλάκη ἐπλησίασεν εἰς τὸ μικρόφωνον ὁ κ.

Οἱ 70 νέοι 'Αρχιφύλακες ὀλίγον πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας των παρατεταγμένοι εἰς τὸ προαύλιον τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν.

Καλαντζῆς καὶ ἐχαιρέτησεν τοὺς νέους 'Υπαστυνόμους καὶ 'Αρχιφύλακας διὰ τῶν ἑξῆς :

«Νέοι 'Υπαστυνόμοι καὶ 'Αρχιφύλακες,

'Υπὸ τὰς εὐλογίας τῆς 'Εκκλησίας καὶ τὰς εὐχὰς ὅλων ἡμῶν εἰσέρχεσθε ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν τάξιν τῶν 'Αξιωματικῶν καὶ 'Υπαξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ καλεῖσθε νὰ ἐφαρμόσητε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεώς σας εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας ἐδιδάχθητε.

Τὰ ἐπὶ μέρους καθήκοντα ὑμῶν ἀνεπτύχθησαν λεπτομερῶς παρὰ τῶν κ.κ. καθηγητῶν σας, ὁ δὲ ρόλος καὶ ἡ ἀποστολή σας ὡς βαθμοφόρων ἐν τῇ 'Αστυνομίᾳ ἐξετέθη μόλις πρὸ ὀλίγου κατὰ τρόπον εὔγλωττον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν.

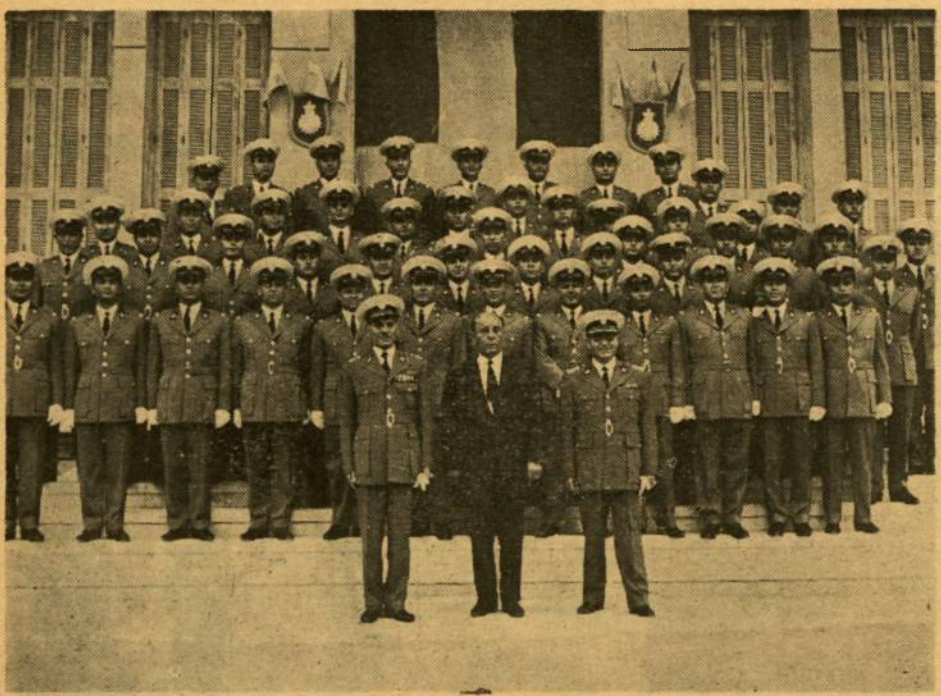
'Ημεῖς μόνον ἐπὶ ἑνὸς σημείου θέλομεν νὰ σᾶς ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν.

'Απὸ τῆς αὔριον καλεῖσθε ν' ἀναλάβητε τὰ καθήκοντα τοῦ νέου βαθμοῦ σας καὶ νὰ γίνητε ἱερουργοὶ ἑνὸς λειτουργήματος, τὸ ὁποῖον εἶναι μεστὸν ὑποχρεώσεων, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀναγκαῖον διὰ τὴν κοινωνίαν.

Διότι πράγματι ἡ ἀστυνομικὴ ἐργασία σήμερον δὲν εἶναι ἓν ἁπλοῦν ἐπάγγελμα, ἀλλὰ ἓν κοινωνικὸν λειτούργημα καὶ μάλιστα λειτούργημα διεθνές, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν ἐκτεταμένην χρῆσιν τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν τεχνικῶν μέσων, τείνει νὰ ἐξελιχθῇ εἰς ἐπιστήμην ἔχουσαν ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων.

'Η ἀλήθεια αὕτη σᾶς ὑποχρεοῖ ν' ἀσκῆτε τὰ καθήκοντά σας μετὰ φιλαλλήλου προαιρέσεως καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἠθικῆς.

Τὴν διαγωγήν σας, ὅθεν, πρέπει νὰ τὴν ἐπηρεάζῃ κυρίως ὁ ἀλτρουϊστικὸς

'Ο 'Υφυπουργὸς 'Εσωτερικῶν κ. Καλαντζῆς μετὰ τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Ρακιντζῆ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν κ. 'Αρχοντουλάκη ἐν μέσῳ τῶν ὁρκισθέντων νέων 'Υπαστυνόμων.

παράγων, ὅστις ἐπιβάλλει τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν δικαιωμάτων σας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

'Η ἐπαγγελματική σας κατάρτισις μόνον καὶ ἡ ἐπάρκεια τῆς ὑπηρεσίας εἰς τεχνικὰ μέσα δὲν εἶναι ἀρκεταὶ διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπαγγέλματος.

'Απαιτεῖται ἀκόμη καὶ ἡ ὕπαρξις τῶν ἀναγκαίων ἠθικῶν προϋποθέσεων.

'Η ἀστυνομικὴ ἐργασία μόνον μὲ τὴν εἰλικρινῆ, εὐσυνείδητον, τὴν ἀφωσιωμένην προσπάθειαν καὶ τὴν ἠθικὴν συγκρότησιν ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων θὰ φθάσῃ ἀπὸ πλευρᾶς ἐκτιμήσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀνυψώσεως τὰς πλέον ἐκτιμωμένας ἐργασίας ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Τοῦτο ὅμως θὰ ἐπιτευχθῇ ὅταν σκέπτεσθε ὄχι μόνον τὰ προνόμια, ἀλλὰ πρωτίστως τὰς εὐθύνας τοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἀσκεῖτε.

Διαχειρισθῆτε λοιπὸν τὴν ἐξουσίαν σας μὲ δικαιοσύνην, εὐσυνειδησίαν, τιμιότητα, ἀμεροληψίαν, εὐθύτητα καὶ σύνεσιν καὶ συμφώνως μὲ τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ἐδώσατε πρὸ ὀλίγου.

Οὐδεμία ἄλλη κρατικὴ ὑπηρεσία ἔχει τόσας εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὰς ἀρετάς αὐτὰς περισσότερον ἀπὸ τὴν 'Αστυνομίαν, ἀλλὰ καὶ καμμία δὲν ἔχει τόσην μεγάλην ἀνάγκην νὰ πράξῃ τοῦτο ὅσον αὐτή.

'Η 'Αστυνομία σήμερον, ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα, δὲν ἔχει δοσοληψίας μόνον μὲ τὰ ἀντικοινωνικὰ στοιχεῖα, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ μὲ τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ.

Κατὰ συνέπειαν ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ συμπεριφορά σας πρέπει ν' ἀποβλέπῃ εἰς

'Ο 'Υφυπουργὸς 'Εσωτερικῶν κ. Καλαντζῆς μετὰ τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Ρακιντζῆ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν κ. 'Αρχοντουλάκη ἐν μέσῳ τῶν ὁρκισθέντων νέων 'Αρχιφυλάκων.

τὸ ν' ἀποκτήσητε τὴν ἀγάπην, ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου σας.

"Εκαστος ἀστυνομικὸς εἰς τὸν τομέα τῆς καθόλου δράσεως αὐτοῦ, ἀναλόγως τῆς διαγωγῆς καὶ τῆς συμπεριφορᾶς του, δημιουργεῖ φίλους ἢ ἐχθροὺς ὄχι μόνον διὰ τὴν 'Αστυνομίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Πολιτείαν.

Διότι, τόσον διὰ τὸν ἐν ἀμηχανίᾳ εὑρισκόμενον πολίτην, ὅστις ζητεῖ προστασίαν ἢ βοήθειαν παρὰ τῆς 'Αστυνομίας, ὅσον καὶ διὰ τὸν παραβάτην τοῦ νόμου, ὁ ἀστυνομικὸς εἶναι ἡ Κυβέρνησις τῆς Χώρας του καὶ κατὰ συνέπειαν πᾶσα πρᾶξις αὐτοῦ ἀντανακλᾶ ἀναποτρέπτως εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν πολιτείαν, τὴν ὁποίαν ὑπηρετεῖ.

'Η εὐθύνη σας ὡς βαθμοφόρων εἶναι τεραστία ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, διότι σεῖς ἀποτελεῖτε τὴν καρδίαν τοῦ σώματος καὶ σεῖς θὰ δώσητε, διὰ τοῦ παραδείγματός σας, εἰς τοὺς κατωτέρους σας τὸν παλμὸν τῆς ὀρθῆς ὑπηρεσιακῆς ἀγωγῆς.

Τούτου ἕνεκεν πρέπει, διὰ τῶν πράξεών σας, νὰ καταστήσητε ἐπιθυμητὴν τὴν τοιαύτην συνεργασίαν μετὰ τῶν πολιτῶν καὶ ν' ἀποφεύγητε νὰ προκαλῆτε τὴν ἐχθροπάθειαν αὐτῶν.

Νὰ ἐνθυμῆσθε διαρκῶς ὅτι θεμελιῶδες σας καθῆκον εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν πολιτῶν, τοὺς ὁποίους ὑπηρετεῖτε καὶ ἡ προστασία τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ ὅτι ὡς ἐφαρμοσταὶ τοῦ νόμου πρέπει νὰ δίδετε πρῶτοι τὸ παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς καὶ συμμορφώσεως πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμούς.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι δὲν εἶναι ἁπλῶς οἱ θεράποντες τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ οἱ ἐπίσημοι θεματοφύλακες τούτων.

Πρέπει ἀκόμη ἡ μεταχείρισις τῶν πολιτῶν νὰ εἶναι ὁμοιόμορφος καὶ χωρὶς διακρίσεις.

Ἡ διάκρισις δημιουργεῖ πικρίαν καὶ καθίσταται πρόξενος διαμαρτυριῶν καὶ παραπόνων τῶν πολιτῶν.

Ὁ πλούσιος καὶ ὁ πτωχός, ὁ γέρων καὶ ὁ νέος, ὁ σταθερὸς καὶ ὁ ἀσταθής, ὁ ἐγγράμματος καὶ ὁ ἀγράμματος, ὁ δυνατὸς καὶ ὁ ἀδύνατος, δικαιοῦνται τῆς αὐτῆς προστασίας τοῦ νόμου καὶ τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως.

Δείξατε φιλικότητα πρὸς τοὺς πολίτας χωρὶς νὰ γίνεσθε οἰκεῖοι, ὑποχρεωτικοὶ καὶ φιλόφρονες χωρὶς νὰ καθίστασθε δουλικοί, εὔσπλαχνοι ἀλλὰ καὶ σταθεροί, πρόθυμοι ἀλλ' οὐχὶ ἀνήσυχοι.

Ἡ καλὴ διάθεσις καὶ ἡ καλωσύνη ἐκτιμᾶται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. Σπανίως ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος θὰ αἰσθανθῇ μεταμέλειαν, διότι ἐπέδειξεν ἐγκαρδιότητα καὶ καλωσύνην.

Εἶναι πλάνη νὰ πιστεύετε ὅτι ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἐπιείκεια δὲν εὑρίσκονται ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν ἐξουσίαν.

Ἡ δυνατὴ ἐξουσία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἀγάπης καὶ ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ μόνη δύναμις, ἥτις δύναται νὰ κατακτήσῃ τὸν ἐλεύθερον ἄνθρωπον.

Ὁ ἀστυνομικός, ὅστις πλησιάζει τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς δοκιμασίας των, εἰσέρχεται πολὺ βαθέως εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν κατὰ τὴν σύντομον αὐτὴν ἐπαφήν, ἀπὸ ὅ,τι εἰσέρχεται κατὰ τὴν διάρκειαν ὁλοκλήρου καὶ μακροχρονίου σειρᾶς ἄλλων ἐπαφῶν.

Οἱ πολῖται, ἐπαναλαμβάνομεν, βλέπουν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀστυνομικοῦ τὸν φορέα καὶ τὸν ἐνσαρκωτὴν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

Ἐὰν αἱ πράξεις αὐτοῦ καταυγάζωνται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς λογικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης, θεμελιοῦται ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ πολίτου ὄχι μόνον πρὸς τὸ ἐκτελεστικὸν ὄργανον, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν Πολιτείαν, τῆς ὁποίας ὁ ἀστυνομικὸς τυγχάνει ὁ ἐκφραστὴς τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀντιλήψεών της.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ γίνῃ συνείδησις ἁπάντων ὑμῶν ὅτι οἱ πολῖται πρέπει νὰ τυγχάνουν πάσης στοργικῆς καὶ ρεαλιστικῆς μεταχειρίσεως καὶ νὰ ἐθισθοῦν οὗτοι νὰ θεωροῦν τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ὡς φίλους των, ἑτοίμους νὰ τοὺς παράσχουν μὲ προθυμίαν πᾶσαν νόμιμον συνδρομήν, ἀλλὰ καὶ ἀποφασισμένους νὰ μεταβληθοῦν εἰς πολεμίους των ἐν περιπτώσει βαρείας ἀνυπακοῆς πρὸς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας.

Ἐνστερνισθῆτε τὰς ἀρχὰς ταύτας καὶ ἀσκήσατε τὴν ἐξουσίαν σας ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι καὶ τὸν θεσμὸν τῆς Ἀστυνομίας θὰ τιμήσητε καὶ εἰς τὴν πατρίδα σας θὰ προσφέρετε ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας.

Περαίνων εὔχομαι εἰς ὅλους σας καὶ τὸν καθένα σας χωριστὰ καλὴν σταδιοδρομίαν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπαγγελματικῶν φιλοδοξιῶν σας καὶ σᾶς προσκαλῶ ν' ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Πυκνὰ χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ μετὰ τὴν

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἤνοιωσα τὴν ἐπιθυμία νὰ πετάξω τὸν Πουλίδη μὲ τὶς κλωτσιὲς ἔξω. Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε! Ν' ἀντιστραφοῦν τώρα οἱ ὅροι καὶ νὰ παρακολουθοῦμαι ἀπὸ τὸν Πουλίδη!.. Γέλασα ὅμως καὶ ὑποκλινόμενος, εἶπα στὸν Πουλίδη.

—Χάρηκα πολὺ κύριε συμβολαιογράφε... Εἶμαι εὐτυχὴς γιὰ τὴ γνωριμία σας...

Τὸ ἴδιο ἔκαναν ὑποκλινόμενοι κι' ὁ Γεωργίου μὲ τὴν Ἕλενα.

Ὁ Πουλίδης παρήγγειλε ἕνα μπιφτέκι καὶ σαλάτα. Ὕστερα ζήτησε τυρὶ τῆς Ὁλλανδίας καὶ κατόπιν ἕνα παγωμένο γουρουνόπουλο. Ζήτησε κατόπιν δυὸ αὐγὰ ὀμελέττα. Ἤπιε ἀρκετὸ γαλλικὸ κρασὶ καὶ ἀφοῦ ἔφαγε τὴν κρέμα καὶ τὰ φροῦτα του παρήγγειλε καφέ. Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ποὺ χρειάστηκε νὰ καταβροχθίσῃ τὸ γεῦμα του δὲν ἄνοιξε τὸ στόμα του νὰ πῇ οὔτε μιὰ λέξι, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀναγκαῖες ὁδηγίες πρὸς τὰ δυὸ γκαρσόνια ποὺ συναγωνίζονταν ποιὸ θὰ τὸν περιποιηθῇ καλλίτερα. Ἄναψε κατόπιν ἕνα ποῦρο καὶ βάζοντας τὸ δεξί του πόδι πάνω ἀπ' τὸ ἀριστερό, ρώτησε τὸν καθηγητή.

—Λοιπὸν κ. καθηγητά; Εἶστε μιὰ χαρὰ βλέπω... Παχύνατε! Τί γίνεται ἡ δεσποινὶς κόρη σας; Ἄ! Τί νὰ σᾶς πῶ... Τὴν ἔχω μέσα στὴν καρδιά μου τὴ κορούλα σας!.. Εἶναι τόσο ὄμορφη, τόσο ἐλκυστική... Καὶ σᾶς μοιάζει, ἔ; Σπουδαῖο κορίτσι!.. περίφημο!... καταπληκτικό!...

Ὁ καθηγητὴς ἔδειξε πὼς στενοχωρήθηκε φανερά.

—Ὦ! Μὰ ἐσεῖς ἐξακολουθεῖτε νὰ εἶσθε ὁ ἴδιος ἀγαπητέ μου, πρόφερε κουνώντας τὸ κεφάλι. Ἀδιόρθωτος κορτάκιας, κι' ἐσαεὶ ἐρωτευμένος μὲ τὸ ὡραῖον!.. Μὰ ἡ Ἄνασα δὲν ζῇ ἀγαπητέ μου!..Ἀπεδήμησε εἰς κύριον πρὸ δύο μηνῶν... Δὲν τὸ ξέρατε; Δὲν τὸ διαβάσατε στὶς ἐφημερίδες; Μὰ ἀγαπητέ μου, ἡ Ἄνασα εἶναι ἡρωὶς τοῦ πιὸ παθητικοῦ ρομάντσου τῆς μηχανικῆς μας ἐποχῆς... Κρῖμα ποὺ ἀγνοεῖτε τὴν μοῖρα τῆς πλέον ἰδανικῆς γυναίκας, ποὺ ἕνας ἄτυχος ἔρως τὴν ὡδήγησε εἰς τὸν τάφον. Κρῖμα...

Ἔβγαλε τὸ μαντήλι του καὶ βάλθηκε νὰ σκουπίζῃ τὰ δάκρυα ποὺ πλημμύρισαν τὰ μάτια του.

Τὸ ρολόϊ τοῦ ρεστωρὰν ἔδειχνε ὅτι ἡ ὥρα ἦταν κιόλας τρεῖς. Σκέφτηκα ὅτι αὐτὴν τὴν ὥρα θὰ μὲ περίμενε ἀνυπόμονος ὁ Διευθυντής μου σὲ κάποιο κεντρικὸ σημεῖο, γιὰ νὰ τοῦ ἀναφέρω σχετικῶς. Σηκώθηκα νὰ φύγω ἀφοῦ ἔρριξα μιὰ ματιὰ στὸν Πουλίδη, ποὺ ἐξακολουθοῦσε μὲ ἀπάθεια νὰ ζαλίζῃ τὸν καθηγητὴ φλυαρώντας. Ὁ ἀρχιφύλακας Γεωργίου μὲ τὴν Ἕλενα μὲ κύτταξαν μὲ ἀμηχανία. Τοὺς ἔγνεψα νὰ σηκωθοῦν καὶ βγῆκα στὸ δρόμο.

ὁποίαν ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων τοῦ βαθμοῦ των εἰς τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους.

Εἶτα ἐπηκολούθησεν παρέλασις τῶν νεορκισθέντων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Ἀστυνομικῆς μπάντας, οἱ ὁποῖοι ἐθαυμάσθησαν διὰ τὸ ἄψογον παράστημά των καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των.

Ἀκολούθως ὁ κ. Διοικητὴς ἐδεξιώθη τοὺς παρισταμένους εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν δεξιώσεων τῆς Σχολῆς καὶ ἡ ὄμορφη τελετὴ ἔληξεν ἐν μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς.

ΘΕΡ. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Βρῆκα τὸν Διευθυντὴ νὰ περιμένῃ στὸ σημεῖο ποὺ εἴχαμε ὁρίσει. Τοῦ ἀνέφερα τὶς ἐνέργειές μου καὶ τοῦ ἐτόνισα ὅτι ὁ λαβύρινθος ποὺ ἀνοιγόταν ἀπαιτοῦσε νὰ διατεθοῦν καὶ ἄλλοι ἄνδρες, ἂν θέλαμε νὰ ἐπιτύχουμε. Εἴχαμε νὰ κάνουμε μὲ μιὰ σπεῖρα, ποὺ ἡ ἀριστοτεχνική της ὀργάνωση μᾶς ἔκρυβε δυσάρεστες ἐκπλήξεις. Καὶ ὅσο κι' ἂν εἶχε ἐπιληφθῆ τῆς ὑποθέσεως προσωπικῶς ἀπὸ τὶς ἔντεκα τὸ πρωΐ, ἡ ἀνάγκη νὰ διατεθοῦν κι' ἄλλοι ἄνδρες γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ Βότσικα, πρόβαλε ἐπιτακτική.

Συμφώνησε ἀπόλυτα, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε ν' ἀποφύγῃ ἕνα γέλοιο ποὺ μ' ἔβαλε σὲ πολλὲς σκέψεις. Ἕνα γέλοιο ποὺ μόνον ὅταν διελευκάναμε ὅλη τὴν ὑπόθεση τῆς δολοφονίας μπόρεσα νὰ ἐξηγήσω..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Στὸ σαλόνι τῆς κυρίας καὶ τοῦ κυρίου Λεφάκη, δὲν ἔμπαινε εὔκολα κανείς. Δίνονταν πάρα πολλὰ πάρτυ ἐκεῖ, γιὰ τὰ ὁποῖα οἱ κοσμικογράφοι τῶν ἐφημερίδων ἀφιέρωναν ὁλόκληρες στῆλες. Ἔπρεπε ὅμως νὰ ἤσουν προσωπικὸς φίλος τῆς κ. Λεφάκη, γιὰ νὰ ζήσῃς στὰ πάρτυ αὐτὰ τὶς ὁμορφώτερες βραδυὲς τῆς ζωῆς σου. Οἱ γνώριμοι τοῦ κ. Λεφάκη, δὲν λογαριάζονταν καὶ τόσο.

Εἶχα τὴν τύχη νὰ γνωρίζω καλὰ τὴν κυρία Λεφάκη, καὶ ἡ θέση ποὺ μοῦ δόθηκε τὸ βράδυ στὸν μεγάλο χορὸ τῆς Ἀποκρηᾶς ἦταν πολὺ κολακευτική. Δεξιά μου θὰ καθόντανε δύο στρατηγοί, κι' ἀριστερά μου κάποιος νέος πρεσβευτὴς ποὺ φημιζόταν στὸν γυναικόκοσμο τῶν δεξιώσεων καὶ τῶν μεγάλων πάρτυ. Γιὰ ν' ἀποφύγω ὅμως τὴν ἀσφυξία παρεκάλεσα τὴν κυρία Λεφάκη νὰ κάνῃ μιὰ ἐξαίρεση γιὰ κείνη τὴ βραδυά : Θ' ἀπέφευγε νὰ μὲ συναντήσῃ γιὰ ὅλη τὴ νύχτα ποὺ θὰ διαρκοῦσε ὁ χορὸς καὶ δὲν θὰ μὲ συνιστοῦσε σὲ κανέναν. Ἀκόμα, θὰ ἔμπαινα μόνον ὅταν οἱ καλεσμένοι θὰ βρίσκονταν σὲ προχωρημένο κέφι. Ἀπὸ νωρὶς τῆς ἔδωσα δύο μάσκες ποὺ θἄπρεπε μὲ κάθε τρόπο νὰ φορέσῃ σὲ δυὸ πρόσωπα τὰ ὁποῖα μὲ ἐνδιέφεραν. Ὅ,τιδήποτε μάσκες κι' ἂν φοροῦσαν τὰ δυὸ ἐκεῖνα ἄτομα, ἔπρεπε νὰ τὶς ἀλλάξῃ ὁπωσδήποτε μ' ἐκεῖνες ποὺ τῆς ἔδωσα, μεταχειριζόμενη κάθε ἐπινόηση.

Μπῆκα στὴ μεγάλη σάλα κατὰ τὶς δώδεκα τὴ νύχτα, μεταμφιεσμένος σὲ Οὐσσάρο. Ὁ ἄραψ «ἡγεμὼν» βρισκόταν ἐκεῖ, στὴ δυτικὴ γωνιά, κυκλωμένος ἀπὸ δυὸ μαρκησίες καὶ μιὰ κολομπίνα. Κανένα ὅμως ἀπὸ τὰ ἄτομα ποὺ χόρευαν ἢ ἔπιναν στὸ μπάρ, δὲν ἔφερε τὶς δυὸ μάσκες ποὺ ἄφησα στὴν οἰκοδέσποινα.

Παρέσυρα στὸ χορὸ μιὰ ψηλὴ σπανιόλα καὶ ἄρχισα ν' ἀκολουθῶ τὴν ἐξωτερικὴ γραμμὴ τῶν χορευτῶν. Ἐκείνη μὲ παρέσυρε μὲ τὴ σειρά της στὸ μπὰρ κι' ἐνοιωσα σὲ πολὺ εὐχάριστη διάθεση τὸν ἑαυτό μου, ὅταν κατέβασα καὶ τὸ πέμπτο κονιὰκ ἀνακατωμένο μὲ οὐΐσκυ.

Στὸν τρίτο χορὸ σταμάτησα γιὰ λίγο κοντὰ στὴν πόρτα ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ σαλόνι. Ἡ κυρία Λεφάκη βρισκόταν στὸ σαλόνι καὶ μὲ τρανταχτὰ γέλοια προσπαθοῦσε νὰ πείσῃ δύο ἄτομα ὅτι οἱ μάσκες ποὺ φοροῦσαν δὲν τοὺς πήγαιναν καὶ θἄπρεπε νὰ τὶς ἀλλάξουν μὲ κεῖνες ποὺ βαστοῦσε στὰ χέρια της. Δέχτηκα ἕνα γερὸ πάτημα τοῦ «ἄραβος ἡγεμόνος» καὶ θυμήθηκα ὅτι ἔπρεπε νὰ προχωρήσω. Ταυτόχρονα δέχτηκα καὶ τὴν πρόσκληση τῆς λυγιστῆς σπανιόλας ποὺ κρατοῦσα στὴν ἀγκαλιά μου. Μὲ καλοῦσε νὰ διασκεδάσουμε μαζὶ τὸ ἄλλο βράδυ σὲ μιὰ πανσιὸν τῆς Κηφισιᾶς. Καὶ τοῦτο γιατὶ μ' εὕρισκε πολὺ ἀφηρημένον καὶ μὲ τὴ γυναικεία της διαίσθηση ἀντιλαμβανόταν ὅτι... κάποια ἐγκατάλειψη μὲ τυραννοῦσε πολύ.

Ὅταν ἄναψαν πάλι τὰ φῶτα, προτίμησα νὰ πέσω σὲ μιὰ ἀναπαυτικὴ καρέκλα κι' ἀπὸ κεῖ νὰ θαυμάζω τὸ σουΐγκ δυὸ ζευγαριῶν ποὺ τὰ καταχειροκροτοῦσαν. Οἱ καβαλιέροι φοροῦσαν τὶς δυὸ μάσκες ποὺ εἶχα δώσει στὴν οἰκοδέσποινα κι' αὐτὸ μὲ ἔκανε νὰ γίνω πολὺ προσεκτικός. Ὁ «ἄραψ ἡγεμὼν» μὲ πλησίασε καὶ

κάνοντας βαθειὰ ὑπόκλιση, μοῦ σύστησε τὴ χαριτωμένη συνοδό του. Τὴν ἔβαλα νὰ καθήση δίπλα μου καὶ τῆς ἔδωσα ν' ἀνάψη ἕνα τσιγάρο.

Πῆρε τὸ τσιγάρο μὲ τὰ μακριά της δάχτυλα καὶ τὄφερε ἀνόρεχτα στὸ στόμα. Τὸ ἄναψε μὲ χάρη καὶ κατόπιν τὸ ἔρριξε στὸ σταχτοδοχεῖο χωρὶς νὰ ρουφήξη οὔτε μιὰ φορά. Αὐτὸ μοῦ ἔφτανε. Σηκώθηκα καὶ ἀφοῦ κάναμε μερικὰ βήματα στὸ ταγκὸ ποὺ ἄρχισε τὴν ἄκουσα νὰ μοῦ ψιθυρίζη σιγά:

—«Στὶς δυόμισι ἀκριβῶς, ὁ Μπούκης θὰ βρίσκεται στὸν Ἅγιο Λουκᾶ τῶν Πατησίων. Θὰ συναντηθῆ μὲ ἕνα ἄτομο ἀκόμα, γιὰ νὰ προμηθευθῆ ναρκωτικά. Φρόντισε νὰ μὴν εἶσαι μόνος γιατὶ κι' οἱ δυό τους ὁπλοφοροῦν. Ἐγὼ κι' ὁ Τάσος θὰ μείνουμε γιὰ νὰ παρακολουθήσουμε αὐτοὺς ποὺ φόρεσαν τὶς μάσκες σου. Τηλεφώνησέ του τὸ πρωῒ στὸ γραφεῖο».

Χαιρέτησα γρήγορα τὴν κ. Λεφάκη κι' ἀφοῦ ἄλλαξα τὰ ροῦχα μου βγῆκα ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ Φρόσω κι' ὁ Πιπῆς εἶχαν ἐγκαταλείψει τὴν κουζίνα καὶ φιλιόντουσαν παθητικὰ στὸν κῆπο.

Σὲ εἴκοσι λεπτὰ βρισκόμουνα στὸν Ἅγιο Λουκᾶ. Ἔκανα τὸν σταυρό μου καὶ ρίζωσα στὴ βορεινὴ γωνιά. Ψυχὴ δὲν φαινόταν. Οἱ δυὸ ἀστυφύλακες, ὁ Ἀργύρης μὲ τὸν Μένιο, εἶχαν λουφάξει στὸν κῆπο τοῦ διπλανοῦ μπὰρ καὶ περίμεναν.

Στὶς δυόμισι ἀκριβῶς, μιὰ κούρσα πράσινη σταμάτησε μπροστά μου καὶ κατέβηκαν δυὸ ἄτομα. Ὁ σωφὲρ ἔβαλε ἐμπρὸς κι' ἐξαφανίσθηκε πρὸς τὴν Ὁμόνοια. Σὲ πέντε λεπτὰ δυὸ ἄτομα ἀκόμα κατέβηκαν ἀπ' τὴν ὁδὸ Κόντου καὶ πλησίασαν τοὺς ἄλλους ποὺ στέκονταν στὸ πεζοδρόμιο. Ὁ ἕνας ἔβγαλε ἕνα δεματάκι ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ τὄδωσε σ' ἐκεῖνον ποὺ στοιχημάτιζα ὅτι ἦταν ὁ Μπούκης. Ὕστερα προχώρησαν κι' οἱ τέσσερις πρὸς τὸ τέρμα Πατησίων, κουβεντιάζοντας σιγανά.

Τοὺς ἀκολούθησα ἀπὸ μακρυά, ἀφοῦ εἶπα στὸν Μένιο νὰ πάρη ἕνα ταξὶ καὶ νὰ σταματήση στὴ γωνία τῆς λεωφόρου Γαλατσίου—Πατησίων. Ὁ Ἀργύρης ἐπετάχυνε τὸ βῆμα του καὶ τοὺς προσπέρασε, ἀφήνοντας μὲ τρόπο νὰ πέση ἕνα κίτρινο χαρτάκι. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσερις ἀνθρώπους ἔσκυψε καὶ τὸ πῆρε. Τὸ ξεδίπλωσε κι' ἀφοῦ τὸ διάβασε τὄδειξε καὶ στοὺς ἄλλους. Ὕστερα ὁ ἕνας προχώρησε γρήγορα καὶ φτάνοντας τὸν Ἀργύρη τὸν πῆρε καὶ τὸν ἔφερε στοὺς ἄλλους τρεῖς.

Ἔγιναν πέντε τώρα. Ἔκαναν ὅλοι μαζὶ ἕνα πρόχειρο συμβούλιο καὶ κατόπιν μπῆκαν σ' ἕνα ταξὶ ποὺ στάθμευε κι' αὐτὸ στὴ γωνιὰ τῆς Πατησίων—Γαλατσίου. Τὸ ταξὶ ξεκίνησε ἀμέσως πρὸς τὴν Ὁμόνοια.

Πήδησα γρήγορα στὸ ταξὶ ποὺ κρατοῦσε ὁ Μένιος καὶ εἶπα στὸν ὁδηγὸ ν' ἀκολουθήση ἐκεῖνο ποὺ ἔφυγε. Τὸ πρῶτο ταξὶ ἔστριψε στὴν Κεφαλληνίας κι' ἀκολουθώντας διάφορες κατευθύνσεις ἔφτασε στὸ Βοτανικὸ καὶ σταμάτησε ἔξω ἀπὸ κάποιο μικρὸ σπιτάκι. Ὁ ὑποτιθέμενος Μπούκης μπῆκε στὸ σπίτι κι' ὕστερα ἀπὸ δέκα λεπτὰ βγῆκε κρατώντας μιὰ ψαθωμένη φιάλη. Μπῆκε ὕστερα ξανὰ στὸ ταξὶ καὶ ξεκίνησαν ὁλοταχῶς.

Τοὺς ἀκολούθησα κι' ἔπειτα ἀπὸ μισὴ ὥρα σταματοῦσα στὸν Χολαργό, πίσω ἀπὸ μιὰ ἀποθήκη μὲ καύσιμα. Λίγα μέτρα πιὸ πάνω εἶχε σταματήσει τὸ ταξὶ μὲ τὸν Μπούκη, τὸν Ἀργύρη καὶ τοὺς ἄλλους τρεῖς. Ἔδιωξαν τὸ ταξὶ καὶ μπῆκαν ὅλοι σ' ἕνα διώροφο σπιτάκι, κλειδώνοντας καλὰ τὴν ἐξωτερικὴ πόρτα.

Εἶχα μετανοιώσει κείνη τὴ στιγμὴ ποὺ ἄφησα τὸν Ἀργύρη νὰ διακινδυνεύση τόσο πολύ. Τὸ σπίτι ἐκεῖνο ἔμοιαζε μὲ νεκροταφεῖο. Γύρω του ἁπλωνόταν ἕνας θαυμάσιος κῆπος καὶ τὸ μονότονο τραγούδι τῶν γρύλλων σοῦδινε στὰ νεῦρα. Φῶς δὲν ὑπῆρχε πουθενὰ στὴν περιοχὴ καὶ μόνο τὸ φεγγάρι φώτιζε ἀμυδρὰ τὶς κορυφὲς τῶν πεύκων καὶ τῶν μοναχικῶν σπιτιῶν. Μερικὲς νυχτερίδες πετοῦσαν κυκλικὰ στὴ στέγη τοῦ νεόχτιστου σπιτιοῦ καὶ τὸ τρεμόσβημα τοῦ Αὐγερινοῦ ἔδειχνε ὅτι ὅπου καὶ νἄναι θὰ ξημερώση. Κύτταξα τὸ ρολόϊ μου. Ἡ ὥρα ἦταν πέντε καὶ μισή. Ἔκανα ἕνα τηλεφώνημα ἀπ' τὸ Τμῆμα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ μόνον ὅταν ἔφθασαν

οἱ τρεῖς ἄνδρες ποὺ ζήτησα ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια πῆρα τὸ πρῶτο λεωφορεῖο μαζὶ μὲ τὸν Μένιο καὶ γυρίσαμε στὴν Ἀθήνα.

***

Ἔβρεχε ἀκατάπαυστα τὸ μεσημέρι ποὺ ξύπνησα. Πίεσα τὸ ξυπνητήρι ποὺ χτυποῦσε σὰν δαιμονισμένο κι' ἀφοῦ ντύθηκα βιαστικά, βγῆκα στὸ δρόμο. Ἔπρεπε στὴ μιάμιση νὰ βρίσκωμαι στὸ γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἀνέβηκα τρέχοντας τὶς σκάλες κι' ἄνοιξα τὴν πόρτα Ὁ Διευθυντὴς ἦταν στὶς κακές του κι' ἔνοιωσα κάποιο μούδιασμα μόλις τὸν ἀντίκρυσα. Δίπλα του καθόταν ὁ Ἀστυνόμος Βέλιος, ὁ «ἄραψ ἡγεμὼν» τῆς προηγούμενης βραδιᾶς.

Ὁ Δευθυντὴς ἔμπηξε τὶς φωνὲς μόλις μὲ εἶδε:

—Δὲν εἶναι σωστὸ αὐτὸ ποὺ κάνατε κ. Σκαλιώτη! Εἴχατε στὰ χέρια σας μιὰ σπάνια εὐκαιρία νὰ συλλάβετε τοὺς λαθρεμπόρους ἐπ' αὐτοφώρῳ. Καὶ τὴν ἀγνοήσατε! Μὰ τί περισσότερο ζητούσατε; Μπροστὰ σας δὲν ἔγινε ἡ προμήθεια τῶν ναρκωτικῶν; Ἔπρεπε νὰ τοὺς συλλάβετε στὸν Ἅγιο Λουκᾶ καὶ νὰ μὴν ταλαιπωρῆτε τοὺς ἀστυφύλακες ὅλη τὴν νύχτα! Ὁρῖστε τώρα. Βγῆκαν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Χολαργοῦ καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα σημεῖο, οἱ τρεῖς ἄντρες μας ἔχασαν τὰ ἴχνη τους. Καὶ τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ἔχουν καὶ τὸν Ἀργύρη μαζί τους!... Ποιὸς μοῦ ἐγγυᾶται ἀπὸ σᾶς γιὰ τὴ ζωή του;

—Σᾶς ἐγγυῶμαι ἐγὼ κύριε Διευθυντά, εἶπα μὲ πεποίθηση. Ὁ Ἀργύρης δὲν πρόκειται νὰ πάθῃ ἀπολύτως τίποτα. Τὸ πιστεύω αὐτό. Εἶμαι βέβαιος ἐξ ἄλλου, ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τους. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἀπὸ τὶς ὀχτὼ τὸ πρωῒ βρίσκεται πολὺ κοντά του ὁ ἀρχιφύλαξ Γεωργίου καὶ δύο ἀκόμα ἀστυφύλακες. Βάζω στοίχημα ὅμως ὅτι ὁ Ἀργύρης δὲν θὰ τοὺς χρειαστῇ. Τώρα, διαβᾶστε αὐτὸ τὸ σημείωμα γιὰ νὰ μὲ δικαιώσετε ἐπειδὴ δὲν συνέλαβα τὴν νύχτα τοὺς λαθρεμπόρους ἐπ' αὐτοφώρῳ. Εἶναι τὸ σημείωμα ποὺ ἔπεσε χθὲς ἀπὸ τὸ παλτὸ τοῦ Πουλίδη καὶ τὸ σήκωσα χωρὶς νὰ μὲ καταλάβῃ.

Ὁ Διευθυντὴς ξεδίπλωσε τὸ σημείωμα καὶ τὸ διάβασε σκεπτικός. Ὕστερα τὰ μάτια του τρεμόπαιξαν ἀρκετὲς φορὲς καὶ μὲ δυνατὴ φωνὴ ἐπανέλαβε ἕνα-ἕνα τὰ λόγια ποὺ ἔγραφε τὸ χαρτί:

«Κύριε Πουλίδη,

«Μεθαύριο τὸ πρωΐ, κατὰ τὶς ἑνὴὰ ἡ ὥρα, θὰ φύγουν γιὰ τὴν Χίο—Μυτιλήνη τέσσερα ἀπὸ τὰ παιδιά. Τοὺς γνωρίζεις ὅλους. Ἐκτὸς αὐτῶν, θὰ φύγῃ κι' ὁ Γιάννης μὲ τὴ Ρίτα γιὰ τὴ Ρόδο. Καταλαβαίνεις ὅτι πᾶνε νὰ διαθέσουν ὅσο περισσότερο πρᾶγμα μπορέσουν, γιατὶ στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιᾶ δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ δουλέψουμε. Θὰ κατεβῇς λοιπὸν νωρὶς στὸν Πειραιᾶ καὶ στὶς ὀχτώμισι θὰ συναντηθοῦμε στὸ ρολόϊ. Μέχρι αὔριο τὸ βράδυ ὅμως, πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἔχῃς συναντήσει τὸν Κῶτσο. Θὰ τοῦ πῇς νὰ βρίσκεται καὶ αὐτὸς στὸ λιμάνι μεθαύριο, κατὰ τὶς ἑνά, ἔχοντας μαζί του ὅ,τι τοῦ μένει ἀδιάθετο. Τώρα πρόσεξε: Στὶς ἕξ τὸ ἀπόγευμα αὔριο, θὰ πάρῃς στὸ τηλέφωνο τὸν Ζῶτο καὶ θὰ τοῦ πῇς νὰ ἔλθῃ στὸ γραφεῖο σου. Πρόσεξε νὰ τὸν ἀπασχολήσῃς ὅσο περισσότερο μπορέσῃς, γιατὶ θὰ χρειασθῇ νὰ μποῦν στὸ ἀτελιέ του ὁ Γιάννης μὲ τὴ Ρίτα καὶ νὰ ἐξακριβώσουν κάτι ποὺ μὲ ἀφορᾷ προσωπικῶς. Φρόντισε νὰ μοῦ στείλῃς ἐντὸς τῆς αὔριον ὅσα περισσότερα χρήματα μπορέσῃς γιατὶ πρέπει νὰ ναυλώσουμε τὸ «Ἁγία Εἰρήνη» ποὺ, ὅπως καταλαβαίνεις, ὁ καπετάνιος του θὰ μᾶς ζητήσῃ πολλά. Δὲν μποροῦμε νὰ πάρουμε ἄλλο καΐκι γιατὶ δὲν ἔχουμε ἐμπιστοσύνη σὲ κανέναν ἄλλον ἐκτὸς ἀπ' τὸν Πάτσο. Ὁ Γιάννης καὶ ἡ Ρίτα θὰ πᾶνε μὲ τὸ πλοῖο τῆς γραμμῆς.

Μᾶνος».

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Δαμασίπου ἢ Δαναΐδων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Νυμφαίου 18, στὰ Κουπόνια.

Κατὰ τὴν μυθολογία, ὁ Δαμάσιππος ἦτο γυιὸς τοῦ Ἰκάρου. Ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ πρόσωπα ποὺ ἔφερον τ' ὄνομα αὐτό, σπουδαιότερα εἶναι ὁ πατέρας τοῦ Δημοκρίτου καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου τοῦ Δευτέρου.

Δαμασκηνοῦ Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀσκληπιοῦ 110.

Ὁ Ἰωάννης Δαμασκηνὸς ἢ Χρυσορρόας, γεννήθηκε τὸ 676 στὴ Δαμασκὸ καὶ πέθανε τὸ 754. Εἶναι ὁ πατέρας τῆς φιλοσοφικῆς θεωρίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ μεγαλύτερος ὑμνογράφος αὐτῆς. Κατεπολέμησε τὴν Εἰκονοκλαστικὴν αἵρεσιν. Ἔγραψε διάφορα ἔργα, τὸ μεγαλύτερο ὅμως ὑμνογραφικό του δημιούργημα ὑπῆρξεν ἡ «Ὀκτώηχος». Γιορτάζεται στὶς 4 Δεκεμβρίου.

Δαμβέργη.

Πάροδος τῆς Λεωφ. Κων/λεως, κοντὰ στὸν Κιν/φο «Δώρα» τῆς ὁδοῦ Λιοσίων.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία, στὴν συνώνυμη ἐπιφανῆ οἰκογένεια τῆς Κρήτης, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν δὲ διάφορες ἐκδηλώσεις τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, ὅπως 1) ὁ Ἰωάννης, ἀγωνιστὴς τοῦ 1921, 2) ὁ Ἀναστάσιος, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ 3) ὁ Ἰωάννης, ποιητής, δημοσιογράφος καὶ λογογράφος τῆς νεώτερης Ἑλλάδος.

Δαμβέργη Ἰωάννου.

Βρίσκεται στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Σ. Βουτυρᾶ, στὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο Ἀχαρνῶν.

Ὁ Ἰωάννης Δαμβέργης, ποιητὴς, δημοσιογράφος καὶ λογογράφος, γεννήθηκε στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης τὸ 1862. Διετέλεσε διευθυντὴς, συντάκτης καὶ συνεργάτης διαφόρων περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων. Πέθανε τὸ 1938.

Δαμέου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κεραμεικοῦ 103, κοντὰ στὴν Ἁγία Τριάδα τοῦ Κεραμεικοῦ.

Μὲ τ' ὄνομα Δαμέας εἶναι γνωστοὶ δύο ἐπιφανεῖς χαλκοπλάστες καὶ ἀνδριαντοποιοὶ τῆς ἀρχαιότητος. Ὁ ἀπὸ τὸν Κρότωνα τῆς Ἰταλίας καταγόμενος, εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ περιφήμου ἔργου, τοῦ Κροτωνιάτου ἀθλητοῦ Μίλωνος, τὸ ὁποῖον εἶχε στηθῆ στὴν Ἄλτιν τῆς Ὀλυμπίας. Ὁ ἐκ Κλείτορος τῆς Ἀρκαδίας καταγόμενος, ὑπῆρξε μαθητὴς καὶ συνεργάτης τοῦ Πολυκλείτου.

Δαμιράλη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βαρβιτσιώτη, στὸ τέρμα τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς Κυνοσάργους.

Ὁ Ἰωάννης Δαμιράλης, Νάξιος πλοιοκτήτης καὶ ἀγωνιστὴς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, διέθεσεν ὅλη του τὴν περιουσία γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀγῶνος, στὸν ὁποῖο καὶ ὁ ἴδιος πῆρε μέρος. Διετέλεσε φροντιστὴς τῆς Νάξου καὶ μετὰ τὴν ἐπανάσταση ἐτιμήθη μὲ τὸ ἀριστεῖον τοῦ ἀγῶνος.

Δαμοκλέους.

Πάροδος τῆς Λεωφ. Κων/πόλεως 62, κοντὰ στὸν Ἅγιο Πολύκαρπο τοῦ Βοτανικοῦ.

Ὁ Δαμοκλῆς, αὐλικὸς τοῦ Διονυσίου τοῦ Πρεσβυτέρου, τυράννου τῶν Συρακουσῶν, ἐθαύμαζε τὸν κύριό του γιὰ τὴ δύναμι καὶ τὰ πλούτη του. Ὁ Διονύσιος, θέλοντας νὰ ἀποδείξῃ στὸν Δαμοκλέα, ὅτι οἱ κυβερνῶντες λαοὺς ἄρχοντες δὲν εἶναι τόσο εὐτυχεῖς, ὅσο φαίνονται, διέταξε νὰ τὸν ντύσουν βασιληᾶ, νὰ τὸν καθίσουν στὸ θρόνο καὶ νὰ τοῦ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες των, σὰν νὰ ἦτο ἀληθινὸς βασιληᾶς. Ὁ Δαμοκλῆς ἔννοιωθε πραγματικὰ εὐτυχισμένος, ἀλλὰ καθὼς ἐκάθητο στὸ θρόνο, ἐσήκωσε τὰ μάτια του πρὸς τὰ ἐπάνω, εἶδε νὰ βρίσκεται κρεμασμένο ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του ἕνα σπαθί. Ὁ τρόμος του ἦτο τόσο μεγάλος, ὥστε ἐζήτησε ἀμέσως ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' ὅλες τὶς τιμὲς καὶ τὰ ἀξιώματα. Σ' αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο στηρίζεται ἡ παροιμιώδης φράσις «Δαμόκλειος σπάθη» ἢ «Σπάθη τοῦ Δαμοκλέους».

Δαμοφῶντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 101, ἔναντι τῆς Λαχαναγορᾶς.

Ὁ Δαμοφῶν, ἀνδριαντοποιὸς ἀπὸ τὴ Μεσσήνη τῆς Πελοποννήσου, ἔζησε τὸν 4ον π. Χ. αἰῶνα καὶ ἦτο γνωστὸς ὡς ὁ ἄριστος τῶν μιμητῶν τοῦ Φειδίου. Ἔργα του βρίσκονται σήμερα στὸ Ἐθνικὸ ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῶν Ἀθηνῶν.

Δάμωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πολυμήτου 18, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα τῶν Κάτω Πατησίων.

Μὲ τ' ὄνομα αὐτὸ εἶναι γνωστοὶ στὴν ἀρχαιότητα: 1) Ἀθηναῖος μουσικός, μεγάλης μορφώσεως, καταγόμενος ἀπὸ τὸ Δῆμο τῆς Ὅας ἢ Οἴας, τῆς Πανδιονίδος Φυλῆς. Ὑπῆρξε διδάσκαλος τοῦ Σωκράτους, τοῦ Περικλέους, τοῦ Δράκοντος κ.ἄ. 2) Πυθαγόρειος φιλόσοφος, φίλος τοῦ Φιντίου, ἡ μετὰ τοῦ ὁποίου φιλία ἔμεινε παροιμιώδης 3) Ἀθηναῖος, γυιὸς τοῦ Εὐκτήμονος, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του Φιλογένη, ἠγήθη τῶν ἀποίκων Φωκέων καὶ 4) Μεσσήνιος Ὀλυμπιονίκης τοῦ σταδίου ἀγῶνος.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, προήχθησαν οἱ Ἀρχιφύλακες : κ.κ. Γκότσης Ἀριστείδης, κατ' ἐκλογὴν καὶ Φρυσίρας Γεώργιος, κατ' ἀρχαιότητα, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, διωρίσθη Ὑγειονομικὸς Ἀξιωματικὸς τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Ἀστυνόμου Β' τάξεως ὁ ἰδιώτης ἰατρὸς ὀφθαλμίατρος κ. Παπασταθόπουλος Ἰωάννης, κεκτημένος τὰ νόμιμα προσόντα, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ – ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΝΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρῃτήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ ἀστυφύλακες : κ.κ. Συβῖτος Νικόλαος, Καραγιαννόπουλος Ἄγγελος, Σακκᾶς Φώτιος, Μεταξᾶς Ἀθανάσιος, Μπάστας Πέτρος, Μελετάκος Δημήτριος, Ρουμανᾶς Χρῆστος, Χάρης Βάϊος, Τσατσᾶς Δημήτριος, Τάτσης Κωνσταντῖνος καὶ Ἀνδρικόπουλος Ἰωάννης. Ὁμοίως παρῃτήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ ἀστυφύλαξ κ. Μαζωνάκης Ἐμμανουὴλ. Διὰ τὴν ὑπερδεκαπενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

— Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ ἀστυφύλακες : κ. κ. Τσιμπούκης Βασίλειος, Χειρδάρης Δημήτριος καὶ Παραρᾶς Στυλιανός. Ὡσαύτως ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ μαθητευόμενοι Ἀστυφύλακες : κ.κ. Τσιλέμος Εὐθύμιος καὶ Κουτρούκης Ἀναστάσιος, κριθέντες ἀκατάλληλοι, ὅπως διορισθοῦν τακτικοὶ ἀστυφύλακες.

— Διεγράφησαν τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστάντες σωματικῶς ἀνίκανοι πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, οἱ : 1) Ἀρχιφύλαξ κ. Γλύκας Δημήτριος καὶ 2) ἀστυφύλαξ κ. Πετράκης Δημήτριος.

— Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπὸ 1–7–61, ἐπομένης τοῦ θανάτου του, ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Νάκης Γεώργιος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαρχιφύλακα κ. Ἀρναούτην Ἰωάννην, διότι, ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον του, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας καὶ μεθοδικότητος, κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σύλληψιν τοῦ ἐπικινδύνου ἀπατεῶνος Κεφαλᾶ ἢ Κεφαλοπούλου Πέτρου, ὅστις, γνωρίζων τὰς κατ' αὐτοῦ καταδικαστικὰς ἀποφάσεις, κατώρθωνε νὰ κρύπτηται ἐπιμελῶς ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα.

— Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Κωνσταντόπουλον Ἰωάννην, διότι οὗτος ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ ὤν, πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀπεργῶν οἰκοδόμων ἔξωθι τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν, τὴν 1–12–60, ἐπιδείξας ἐξαιρετικὴν ψυχραιμίαν, θάρρος, αὐτοθυσίαν καὶ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του πρὸς παρεμπόδισιν τῶν συγκεντρωθέντων, ὅπως προβοῦν εἰς ἐκνόμους ἐνεργείας, ὑπέστη σωματικὰς βλάβας καὶ κακώσεις κατὰ τὸ μᾶλλον σοβαρᾶς μορφῆς.

—Τέλος δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. Ἀρχιφύλακα Μακρῆν Ἰωάννην καὶ ἀστυφύλακας Παπαλάμπρου Δημήτριον καὶ Τουλόπουλον Εὐάγγελον, διότι οὗτοι τὴν 2.25' ὥραν τῆς 21/12/1960,

ἐπιβαίνοντες ἀσυρματοφόρου αὐτοκινήτου καὶ διερχόμενοι τὴν ὁδὸν Ποσειδῶνος (Π. Φαλήρου) χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητα, ἔντονον ὑπηρεσιακὸν ἐνδιαφέρον καὶ δραστηριότητά των, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν κλεπτῶν αὐτοκινήτων καθ' ἣν στιγμὴν ἔθετον εἰς κίνησιν αὐτοκίνητον ξένης ἀποστολῆς μὲ σκοπὸν κλοπῆς τούτου.

— Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Κωστῆν Νικόλαον, διότι οὗτος, τὴν 9-6-1961, ἐκτὸς ὑπηρεσίας καὶ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ εὑρισκόμενος, ἐπελήφθη σοβαροῦ τραυματισμοῦ ἀτόμου ὑπ' αὐτοκινήτου καὶ ἀφοῦ μετέφερε τοῦτο εἰς νοσοκομεῖον, ἐνδιεφέρθη κατὰ τρόπον συγκινητικὸν διὰ τὴν διάσωσίν του, ἐκάλεσε δι' ἰδίων ἐξόδων ἰατρὸν καρδιολόγον πρὸς ἐξέτασιν τοῦ τραυματισθέντος καὶ ἐπειδὴ παρέστη ἀνάγκη, προσέφερεν αἷμα πρὸς μετάγγισιν εἰς τὸν τραυματισμσθέντα, ἐπισκεπτόμενος τοῦτον καθ' ἑκάστην εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ἀποσπάσας τὸν θαυμασμὸν τῶν οἰκείων καὶ τῶν πληροφορηθέντων τὴν εὐγενῆ ταύτην προσπάθειαν τούτου, γνωστῶν τοῦ τραυματισθέντος, καὶ τὴν διατύπωσιν εὐγενῶν σχολίων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

— Ὁ Διευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, Ὑποστράτηγος κ. Νάτσινας Ἀλέξανδρος, εἰς ἡμερησίαν διαταγήν του, ἐποιήσατο Εὔφημον μνείαν εἰς τὸν Ἀστυνόμον Β' κ. Δασκαλόπουλον Νικόλαον, διότι ἐξετέλεσεν ἐπιτυχῶς ἄκρως λεπτὴν ἐπιχείρησιν, ὑψίστης σημασίας διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἀσφάλειαν. Ὡσαύτως ἐποιήσατο εὔφημον μνείαν εἰς τοὺς : Ὑπαρχιφύλακα κ. Σταμοκώσταν Σταῦρον καὶ Ἀστυφύλακας : κ. κ. Ἰατρίδην Πέτρον, Γαβριὴλ Κανέλλον καὶ Χριστοδούλου Γεώργιον, διότι, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ Πληροφοριῶν ὑπηρεσίας των, ἔφερον εἰς πέρας λεπτοτάτας ὑποθέσεις Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας διὰ συνεχοῦς μεθοδικῆς παρακολουθήσεως, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν σωματικὴν των κόπωσιν, καιρικὰς συνθήκας καὶ ὥρας ἀπασχολήσεως, μὴ διαπράξαντες σφάλματα, θέτοντα ἐν κινδύνῳ τὰς ἀνατεθείσας αὐτοῖς ἀποστολάς. Ἡ ἐν γένει διαγωγή των καὶ τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπὸ τούτων ἔργον ἐδραιώνουν τὰ ἐχέγγυα εἰς τὸ νὰ ἀποβλέπῃ πρὸς αὐτοὺς ἡ Ὑπηρεσία μετ' ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης.

⁂

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Τὴν 2αν Ἰουλίου 1961 διεξήχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων εἰς τὴν ἔκθεσιν ἰδεῶν. Μετέσχον 1.194 ὑποψήφιοι ἐκ τῶν ὁποίων ἐπέτυχον οἱ ἑξῆς 330 :

Φαράντος Ἀθ., Βασιλακόπουλος Γ., Βουρβαχάκης Ι., Ἀλεξάκης Ἰωάννης, Τσούνης Σωτήριος, Ἀνδριόπουλος Ν., Μιχόπουλος Διον., Μεταξᾶς Παν., Ἀερινὸς Νικ., Γλύπτης Μαργ., Γεωργούλας Ἰωάννης, Ἀναστασίου Κων., Σακελλαρόπουλος Γρ., Σοφιανὸς Χρ., Σταθᾶτος Παναγ., Ἀναστασόπουλος Κων., Μπελεγρῆς Διαμαντῆς, Τσιρώνης Πελοπίδας-Ἄγγελος, Ταμαμίδης Σάββας, Τσανάκας Ι., Τόγκας Γ., Ἀργίτης Εὐστρ., Ἀθανασίου Στέφ., Ἀστέρης Βασ., Μπῖκος Δημ., Γούνης Ἰωάννης, Ἀναγνωστάκης Κ., Ἀντωνόπουλος Θ., Ἀργυρόπουλος Εὐστ., Ἀργύρης Γεώργ., Σωνίδης Κων., Κάτσιος Χρῆστος, Γλύμης Εὐθ., Μανασάκης Μάρκος, Μπαϊρακτάρης Ἐπ., Ἠλιάδης Φιλήμων, Γαλανόπουλος Γεώργ., Γούλας Νικ., Πατρίκιος ἢ Μήλας Σπυρ., Τόλιας Ἰω., Φουρτούνης Γεώργ., Βασιλόπουλος Θεόδ., Τριανταφύλλης Δημ., Βρεττέας Βασ., Τσατάλας Κων/νος, Τσακόπουλος Γεώργ., Τσινταράκης Εὐάγγ., Δεδούσης Παν., Δόσχορης Γρηγ., Δημητρίου Θωμᾶς, Δασενάκης Γεώργ., Λιακόπουλος Χρ., Λιακόπουλος Δημ., Παναγιωτόπουλος Παναγ., Βαρλάμης Δημ., Τσιγκέλης Γεώργ., Σταθόπουλος Φρ., Σαρδέλης Ἀπόστ., Βαχαρέλης Ἀθην., Σολωμὸς Διον., Τόγιας Ἀθ., Εὐθυμιόπουλος Θωμᾶς ἢ Στέλιος, Βουργίδης Μάριος, Γαμβρᾶς Θωμᾶς, Γιαννόπουλος Νικ., Σουρινάκης Ἐμμ., Ἀση-

μακόπουλος Κων., Σκόπας 'Αναστ., 'Αντωνόπουλος Γεώργ., 'Αντωνόπουλος Χρ., 'Ασημάκης Χρ., Τασάκος Κων., Μπαθρέλος Κυριακούλης, Φραγκιαδάκης Νικ., Ψαρρᾶς 'Αναστ., Χρυσαΐτης Θεοφ., Νικολάου 'Αθ., Μπήλιας Χαρ., Χούγιας Γεώργ., Ψεύτης Γεώργιος, Καραμπάτσος 'Απ., Μάνδαλος 'Ιωάν., Μονόπωλης Κων., Μπουρούνης Δημ., Πούλιος Θεοδ., Δημητρούλιας Σταῦρος, Νίτσιος Βασίλ., Πετρονικολὸς Παναγ., Παρασκευόπουλος 'Απ., Κότσης Εὐστ., Κατσίφης Γεώργ., Ρῖζος Σπυρ., Γιαννακάκος Βασ., Μαρθαλαμάκης Χαρ., Γαπκιάδης Μιχ., Μανταλιᾶς Θεοφάνης, Γρούσπας Γεώργ., Παπαγεωργακόπουλος Παν., Ταλαρούγκας 'Ιω., Βεργῆς 'Αχ., Τσέλιος Χρ., Τσιρώνης 'Ιω., Βλαχάκης 'Ιω., Τσιούκας Παν., Τσόγκας Δημ., Τσοῦπρος Γεώργ., Ταβουλαρέας Σωτ., Κόττος Παν., Δικόπουλος 'Ιω., Κυρίμης Κ., Λαμπαδιάρης 'Αντ., Λιακέας 'Ηλίας, Παππᾶς Κων., Καλαϊτζίδης 'Αν., Βακαλάκης Εὐάγγ., Σταμοβλάσης Εὐστρ., Σφυρῆς Νικ., Φερράκης 'Ιω., Στεφανῆς Νικ., Σκλάβος Δημ., Σταμάτης 'Ιω., Βούτσινος Κων., Ζέρβας 'Αριστείδης, Γεωργούσης 'Ηλ., Σπανογιάννης 'Αθ., Σγουρὸς Παν., 'Ανδρουτσόπουλος Παν., 'Αναστασάκης Μηνᾶς, Μπαμπούσης Θεόδ., 'Αντωνόπουλος 'Ιω., Τριανταφυλλόπουλος 'Αν., Μαρκάκης 'Αντώνιος, Αὐγουστῖνος Νικ., Χριστόπουλος Γεώργ., Χάγιος 'Ιωάν., Χατζηλίας Ντῖνος, Παπασπηλίου Κων., Μοναχογυιὸς Βασ., Χαρλαύτης 'Αντώνιος, Καράμπελας Σπυρ., Κόραλας Εὐάγγ., Μπότσης 'Αλέξ., Μαντὲς 'Απόστ., Ξηρομερίτης Σπυρ., Διαμαντόπουλος 'Ανδρ., Δουφεξῆς Νικ., Πολύζος 'Αρ., Διαμαντόπουλος Γεώργ., ,Κάγκουρας Παναγ., Καλιανώτης Παν., Παῦλος Χαράλ., Σπυρόπουλος Πέτρος, Ραβάνης 'Αναστ., Πολυχρονόπουλος 'Αθαν,. Σεφερλῆς Παναγ., Πιτζᾶς Γεώργ., Σιδηρόπουλος 'Ελευθ., Παπασπηλίου 'Ιωάν., Λοῦκος Γεώργ., Λεχουρίτης 'Αθ., Λυμπερόπουλος Πολ., Λαλιώτης Χρ., Κατσάρας Νικ., Λαζανᾶς 'Ανδρ., Κρικέλας Κ., Καραγιάννης Παν., Κούκουρας Κων., Καραντώνης 'Αθαν., Καραγιαννόπουλος 'Ιωάνν., Κάκκος Εὐστ., Κωστόπουλος Διον., Μπικάκης 'Ιωάν., Ντόκας Χρ., Μπακογιάννης 'Ιωάν., Νταμάνης 'Αριστ., Κωστόπουλος Γεώργ., 'Ηλιόπουλος Δημ., Κετσαύτης Δημ., Θεριστόπουλος 'Αλκ., Κιστόπουλος Παντ., Σιδηρόπουλος Σπηλ., Σταυρουλάκης Γεώργ., Καλογερόπουλος 'Αθ., Πουλημένος Σωτ., Κοσμᾶς Γεώργ., Θεοδωρόπουλος Γιαν., 'Ιωαννίδης Γεώργ., Σκοπλάκης Δημ., Σιώζιος Χρ., Κοντέας 'Ιωάν., Πιλᾶτος Δημ., Ρήγας 'Ανδρ., Σκοπελίτης "Αγγ., Παναγιωτόπουλος Γεώργ., Παππᾶς Θωμ., Πολύζος Βασ., Περράκης 'Αλέξ., Παναγιωτουνάκος Εὐθ., Κοκκινάκης 'Ιωάνν. -Βασ., Σουρλὸς 'Αθ., Παγκράτης 'Ιω., Κυριακόπουλος Π., Πουλημένος Σπ., Γεωργωτᾶς Γεώργ., Βλάχος 'Ανδρ., Δρακοπαναγιωτάκης Δημ., Καλογιάννης 'Ανδρ., Καραΐσκος Παν., Σκοτίδας Παν., Σαπουντζῆς Δημ., Διαμαντάκος Χαρίλ., Διαμαντόπουλος Παν., Δημητράκος Γεώργ., Ράλλης Χαρ., Παπαθανασίου Βασ., Σκουτέλας Σταῦρος, Ρεγκλῆς 'Ιω. Παπαϊωάννου Γεώργ., Ρούβαλης Κων., Κατσέρης Παν., Παναγιώτου Πέτρ., Κατσάρος 'Ηλίας, Καλύβας 'Ιωάν., Λογοθέτης Μιχαήλ, Κανταρτζῆς Γεώργ., Καρλῆς Χρ., Κωστόπουλος Κ., Κυριακόπουλος Κ., Κόντης Χρ., Νεστορίδης Χαρ., Κουρμπέτης Πολ., Κακκαβᾶς Φώτ., Μανορρᾶς Βασ., Νικολακόπουλος Δημ., Παππᾶς Βασ., Μπαλάσκας Νικ., Καρβέλης Σταῦρος, Παπακωστόπουλος Σπυρ., Σινόπουλος "Αγγ., Πολυζωγόπουλος Εὐθ., Σκλατινιώτης Σπυρ., Κακαρᾶς Γεώργ., Παναγιωτόπουλος Λεων., Θεοδωρόπουλος Νικ., Σταυρόπουλος Σωτ., Καπράλος 'Αθ., Ντζήμας Κων., Κοντούλης Δημ., Νταλάκας Κων., Κοτζῖνος 'Ιωάν., Κατσίφης Χρ., Παπαδόπουλος Λεων., Προσαλέτος Βασ., Γεωργίου Χρ., Παλαντᾶς Δημ., Πατουχέας 'Ηλ., Πρωτόπαπας Κ., Παπαδόπουλος Νικ., Πέτσας Δημ., Χατζημανώλης 'Εμμ., Βασιλάκης Σπυρ., Δελόπουλος 'Αθ., Λουμάνης Σπυρ., Τουλιᾶτος 'Ιω., Πάσχος Γεώργ., Τσιμπούκης 'Αθ., Τροκάκης Σωτ., Ξεπαπαδέας Παν., Κουφῆς Παν., Εὐαγγελόπουλος Γ., Γράψιας Παν., Δημόπουλος Διον., Ζουλάκης 'Ιωάν., Μπαμπίλης Δημ., Νικολέας Παν., Ραυτόπουλος Θωμᾶς, Μπιρμπίλης Γεώργ., Βαγγέλης Παντ., Τσίνιας Νικ., Τζιούκρας Χαρ.,

Δαρσακλῆς Γεώργ., Καρύδης Ἐλευθ.—Σπυρ., Σπανάκος Παν., Σπέντζος Εὐστρ., Στρατάκος Παν., Μπάρλας Ἰωάν., Μπασακίδης Κυρ., Μπαλῆς Κιων., Μπούκας Διον., Μουσούλης Θεόδ., Καταῖσκος Νικ., Δρακόπουλος Παν., Γεωργάριος Ἰω., Ἀνδρικόπουλος Διον., Γεωργακόπουλος Δημ., Βελουδάκης Στυλ., Ἀναστασίου Κων., Κόλλιας Παῦλος, Λεκάκος Παῦλος, Καλαντζῆς Ν., Λιόλιος Ζαφ., Κουτσαύτης Γεώργ., Λιακόπουλος Ἀθαν., Γιαννόπουλος Θεόδ., Ματζουράνης Ἀνδρ., Γεωργόπουλος Δημ., Ποθάκος Γεώργ., Κάντας Σπυρ., Καλογερόπουλος Ἀριστ., Σερέτης Ἀλεξ., Βασιλείου Δημ., Χαζίρογλου Λεων., Μαρκαντὲς Πέτρ., Μαγκλάρας Πιέρ., Μαργαρίτης Νικ., Μισιχρόνης Γ., Μουσοάλης Θωμ., Δαουτάκος Εὐθ., Βλατάκης Γεώργ., Βλάχος Κων., Γιαννόπουλος Αὐγερ., Γαλανὸς Κων., Βαρελᾶς Εὐθ., Βενάρδος Δημ., Κάτσος Γεώργ., Κουλουβάκος Θεόδ., Κυριάκος Παν., Κωνσταντάκος Κων., Κάτσος Παναγ. καὶ Συρόπουλος Ἀθ.

Οἱ ἀνωτέρω ἐπιτυχόντες εἰς τὸ μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν ἐκλήθησαν, ὅπως συνεχίσουν τὰς εἰσαγωγικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ Σχολῇ Ἀρχιφυλάκων, ὡς κάτωθι :

1) Πέμπτην, 3 Αὐγούστου, ὥραν 8 π.μ., εἰς τὸ μάθημα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

2) Παρασκευήν, 4 Αὐγούστου, ὥραν 8 π.μ., εἰς τὸ μάθημα τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

3) Σάββατον, 5 Αὐγούστου, ὥραν 8 π.μ., εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας καὶ Πρακτικῆς Διδασκαλίας.

4) Κυριακήν, 6 Αὐγούστου, ὥραν 8 π.μ., εἰς τὸ μάθημα τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΑΙ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

—Τὸ Ἀστυνομικὸν Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ ἐπισκεφθῇ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον μηνὸς Αὐγούστου τοὺς ἀκολούθους Δήμους καὶ Κοινότητας Ἀθηνῶν–Πειραιῶς, πρὸς προβολὴν μορφωτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ταινιῶν :

Τρίτην 1ην Αὐγούστου, συνοικίαν Γαλατσίου (συν. Λαμπρινῆς).

Τετάρτην 2 Αὐγούστου, συνοικίαν Κορυδαλλοῦ (πλατεῖα Ἐλευθερίας).

Πέμπτην 3 Αὐγούστου, συνοικίαν Βύρωνος (Πλατεῖα Ζωοδόχου Πηγῆς).

Παρασκευὴν 4 Αὐγούστου, συνοικίαν Κάτω-Πετραλώνων (Πλατεῖα Λαγώνικα).

Σάββατον 5 Αὐγούστου, συνοικίαν Ταμπουρίων (Ἁγίου Φανουρίου–Φιλελλήνων).

Δευτέραν 7 Αὐγούστου, συνοικίαν Ἑλληνορρώσων (Τέρμα Κατεχάκη).

Τρίτην 8 Αὐγούστου, συνοικίαν Παλαιᾶς Κοκκινιᾶς (Πλατεῖα Μεταμορφώσεως).

Τετάρτην 9 Αὐγούστου, συνοικίαν Καισαριανῆς (Πλατεῖα Ἀναγεννήσεως).

Πέμπτην 10 Αὐγούστου, συνοικίαν Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη (Πολυκατοικίαι ὁδοῦ Θηβῶν).

Παρασκευὴν 11 Αὐγούστου, συνοικίαν Ἄνω Πετραλώνων (Αἰολέων–Καλλισθένους).

Σάββατον 12 Αὐγούστου, συνοικίαν Πολυγώνου (Τέρμα λεωφορείων).

—Τὸ πρόγραμμα εἶναι διαρκείας τριῶν ὡρῶν καὶ περιλαμβάνει ταινίες, Σαρλώ, Μίκυ Μάους, Χονδροῦ–Λιγνοῦ, ἐπικαίρων ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο, Ἑλληνικῶν ἐπικαίρων, ἐπιστημονικὲς ταινίες, ταξίδια στὸν κόσμο, ἀστυνομικὲς ταινίες, θέματα τροχαίας κ.λ.π.

Ἐπίσης, κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν ταινιῶν, θὰ μεταδίδεται ἕνα πλούσιο μουσικὸ ἐλαφρὸ πρόγραμμα Ἑλληνικῶν τραγουδιῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Θωμᾶ Νούσια (συνέχεια) 9535

ΘΕΜΑΤΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ δολιοφθορὰ (σαμποτὰζ) ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9539

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἡ ποινικὴ νομοθεσία τοῦ λήξαντος ἔτους, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Ντζιώρα (συνέχεια) 9545

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Πῶς παρουσιάζεται ἡ ἐγκληματικότης εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ τελευταῖα ἔτη, ὑπὸ Δημοσιογράφου κ. Δ. Μυλωνᾶ 9552

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπώλησε τὸν πύργο τοῦ Ἄϊφελ, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Δημ. Μόρου (συνέχεια) 9533

Φόνος μετὰ λῃστείας—Ἡ δολοφονία ἰδιοκτήτου ταβέρνας κατὰ τὸ 1951 ἀνακαλύπτεται τὸ 1960, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Frond Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Ἀν. Βογιατζῆ 9558

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ὁρκωμοσία νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Θερ. Γαλανοπούλου 9567

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9573

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 9575

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9579

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.